

ผลกระทบจากการเสพยาออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

ณัฐวรัช บัญมาลีบ

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2563

ผลกระทบจากการเสฟสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล

สำนักบริหารและพัฒนาระชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ผลกระทบจากการเสฟสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

ณัฐวรรณ บุญมาสืบ

การค้นคว้าอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล

พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ชัยญาณะ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อายุส หยูเย็น)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.ญาณิน โอภาสพัฒนกิจ)

รักษาการแทนรองอธิการบดี ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นายณัฐวรราช บุญมาสืบ
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ และผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือคนวัยทำงานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 121 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 31 - 40 ปี เป็นโสด สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้างรายเดือน มีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 6 - 10 ปี

2. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มีพฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ ดังนี้ คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ใช้แอปพลิเคชัน Line ใช้บ้านของตนเป็นสถานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ ใช้ระยะเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 30 นาที มีความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 1 วัน และเสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 1 ครั้ง

3. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับมาก คือสื่อลามกออนไลน์เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อลามกในหนังสือ วิดีโอ วีซีดี หรือ ดีวีดี แต่อย่างไรก็ตาม การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับน้อยที่สุด ในเรื่องความคิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง โดยการฆ่าตัวตายเมื่อมีใครรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์

คำสำคัญ : ผลกระทบ, สื่อลามกออนไลน์, พฤติกรรมการเสพ, คนวัยทำงาน

Title	IMPACTS OF ONLINE PORN MEDIA INDULGENCE OF WORKING-AGE PEOPLE IN CHIANG MAI PROVINCE.
Author	Mr. Nuttawat Boonmasuib
Degree	Master of Arts in Digital Communication
Advisory Committee Chairperson	Piyawan Siriprasertsil , Ph.D.

ABSTRACT

This study aimed to investigate the behavior of working-age people in Chiang Mai Province on online porn media indulgence and its impacts. The sample group in this study consisted of 121 working-age people obtained by accidental sampling in Chiang Mai Province. A set of questionnaires was used for data collection, and they were then analyzed by using descriptive statistics. e.g., frequency counts, percentages, arithmetic means, and standard deviations. The findings were as follows:

1. The majority of the respondents were male, 31-40 years old, single, bachelor's degree graduates, and monthly hired workers. They had their mobile phones and had been using online media for 6-10 years.
2. Most of the respondents accessed online porn media at home through their mobile phone using Line Application. On average, they watched them once a week for 30 minutes a day.
3. Online porn media indulgence of the respondents had impacts on them at a high level because they were easier to access than other media such as VDOs, DVDs, or VCDs. However, feeling like to escape away from people around them who knew that they indulged in online porn media had the lowest level of impact.

Keywords : impact, online porn media, indulgence, working-age people

กิตติกรรมประกาศ

ผลกระทบจากการเสปสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของคณะกรรมการที่ปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ชัยญาณะ กรรมการที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อายุส หยุเย็น กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แนะ และช่วยเหลือด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิทยาการตลอดระยะเวลาที่ปรึกษา

และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้ความช่วยเหลือด้านการติดต่อประสานงานและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ทุกขั้นตอน เพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จเสร็จสิ้นไปได้ดีตามระยะเวลาที่กำหนด

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบิดามารดา ผู้มีพระคุณที่ให้ทั้งกำลังใจ กำลังกาย และกำลังทรัพย์สนับสนุนในการศึกษามาโดยตลอด อีกทั้งขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้การทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหวังอย่างสมบูรณ์

ณัฐวรรณ บุญมาสืบ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร.....	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม.....	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารดิจิทัล.....	11
2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารดิจิทัล.....	11
2.2.3 การบ่มเพาะปลูกฝังความจริง.....	16
2.2.4 ทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด.....	17
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร.....	23
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเสพติดภาพโป๊และเซ็กซี่ในอินเทอร์เน็ต.....	33

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
กรอบแนวคิดในการวิจัย	58
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	59
สถานที่ดำเนินการวิจัย.....	59
กลุ่มประชากร.....	59
กลุ่มตัวอย่าง	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การทดสอบเครื่องมือ	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
ระยะเวลาในการวิจัย.....	62
งบประมาณที่ใช้ในการวิจัย	63
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	64
ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่.....	64
ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่	70
ตอนที่ 3 ผลของการเสพสื่อลามกออนไลน์.....	77
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	87
ปัญหาการวิจัย.....	87
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	87
วิธีดำเนินการวิจัย	87
สรุปผลการวิจัย.....	88
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	92
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	93
บรรณานุกรม.....	95

ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	99
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย.....	107
ประวัติผู้วิจัย.....	108

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ระยะเวลาในการวิจัย	62
ตาราง 2 งบประมาณในการวิจัย	63
ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ.....	64
ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุ	65
ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	65
ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษา	66
ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอาชีพ.....	67
ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามการมีอุปกรณ์ใน.....	68
ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประสบการณ์ใน.....	68
ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามการใช้อุปกรณ์เข้าถึง 70	
ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามช่องทางที่เข้าถึง ..	
สื่อลามกออนไลน์	71
ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามสถานที่ในการเสฟสื่อ ..	
ลามกออนไลน์	72
ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามระยะเวลาในการเสฟ 72	
ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามความถี่ในการเสฟ ...	
สื่อลามกออนไลน์ต่อ 1 สัปดาห์	73
ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามจำนวนครั้งในการ ..	
เสฟสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน	73
ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามช่วงเวลาในการเสฟ. 74	
ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคณวิยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่	
เกี่ยวกับผลของการเสฟสื่อลามกออนไลน์	

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า และพัฒนาอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านการติดต่อสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร ความทันสมัยต่างๆ ที่มนุษย์สามารถรับได้อย่างรวดเร็วทำให้เกิดการถ่ายโอนทางวัฒนธรรมจากโลกตะวันตกสู่โลกตะวันออก หรือจากประเทศหนึ่งสู่ประเทศหนึ่ง อย่างรวดเร็ว ทำให้ประเทศสังคมเกษตรกรรมกลายเป็นสังคมแห่งอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีอย่างง่ายดาย ดังเช่นปัจจุบันนี้ (ปริมา อภิโชติกร, 2551)

ทำให้โลกทุกวันนี้เต็มไปด้วยสื่อลามก อนาจาร ในโฆษณา แฟชั่น ภาพยนตร์ มิวสิกวิดีโอ และนิตยสาร รวมทั้งโทรทัศน์ วีดีโอเกมส์ สมาร์ทโฟน อุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ เว็บไซต์ ตลอดจนโปรแกรมแบ่งปันรูปภาพออนไลน์ซึ่งกำลังเป็นที่นิยม (JW.ORG: : ระบบออนไลน์)

ถ้าพูดถึง “สื่อโป๊” สำหรับเราๆท่านๆ อาจจะนึกถึงคำอีกคำ คือ “สื่อลามก” และอาจเกิดความสงสัยว่า “สื่อโป๊” และ “สื่อลามก” มันคือสิ่งๆเดียวกันหรือไม่ ในทางภาษาศาสตร์ คำว่า “โป๊” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้คำจำกัดความว่า “โป๊” เป็นภาษาปาก หมายถึง “... เปลือยหรือค่อนข้างเปลือย เช่น รูปโป๊, มีเจตนาเปิดเผยอวัยวะบางส่วนที่ควรปกปิด เช่น แต่งตัวโป๊” ส่วนคำว่า “ลามก” หมายถึง “หยาบช้ำต่ำทราม, หยาบโลน, อันเป็นที่น่ารังเกียจ ของคนที่มีศีลธรรม, เช่น หนังสือลามก พุดลามก ทำลามก” ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากคำจำกัดความจะเห็นได้ว่า คำว่า “โป๊” เป็นเรื่องของสภาวะหรือสภาพความเปลือยเปล่าของร่างกายมนุษย์โดยแท้ที่ไม่มีแนวคิดเรื่องมาตรฐานศีลธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องจึงไม่มีแนวคิดว่ามันเป็นสิ่งดีหรือไม่ดีแต่อย่างใด (ถึงแม้ว่าในความเป็นจริงสังคมอาจจะมองว่าโป๊เป็นสิ่งไม่เหมาะสมก็ตาม) ในขณะที่คำว่า “ลามก” นั้นมีลักษณะที่มาตรฐานศีลธรรมที่ตัดสินชี้ว่าเป็นสิ่งดีหรือไม่ดีเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยอย่างชัดเจน เป็นเรื่องของสีชาวและสีดำ โดยสิ่งลามกถูกตราให้อยู่ในอาณาเขตของสิ่งเลวทราม ชั่วช้า ไม่เป็นที่ยอมรับและแม้กระทั่งขัดกับศีลธรรมอันดี

ยุคสมัยนี้มีแต่ความเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี จะเห็นได้ว่าโซเชียล มีเดีย (Social Media) กำลังเข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนในปัจจุบันเป็นอย่างมาก และคาดว่าในอนาคตจะมีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อยๆ ย่อมส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไลฟ์สไตล์ (Life Style) หรือแม้กระทั่งความคิดของผู้คนในสังคม ผู้คนรู้จักใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น เหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ในปัจจุบันทั้งสิ้น

จากผลการสำรวจสถิติควรรู้ Sex คือเรื่องที่คนค้นหาเป็นอันดับ 1 ในอินเทอร์เน็ต แต่ละวันมีผู้ส่งภาพโป๊ผ่าน E-mail 2,500 ล้านชิ้น 25% ของการค้นหาเกี่ยวข้องกับ Sex และภาพโป๊ ผ่าน E-mail ผู้ใช้ 82 ล้านคนเข้าสู่ Web โป๊ต่อปี 34% ของผู้หญิงที่ไปโบสถ์ระบุว่าตนเองตั้งใจดูภาพโป๊ผ่านอินเทอร์เน็ต ปี 2004 ธุรกิจหนังโป๊มีรายได้ 2,500 ล้านบาท โดยที่ 1,400 ล้านบาทเป็นของสหรัฐอเมริกา ในอินเทอร์เน็ตมี เว็บโป๊กว่า 372 ล้านเว็บ โดยที่กว่า 100,000 เว็บ ผิดกฎหมาย นำเสนอเว็บโป๊เด็ก ฯลฯ (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2557ก)

สื่อลามกในอินเทอร์เน็ตนั้นนำมาซึ่งผลกระทบทั้งการเปลี่ยนแปลงไปซึ่งทางพฤติกรรม นำมาซึ่งปัญหาสังคมหลายประการ ทั้งการข่มขืน ล่อลวง การเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม การโชว์ ผลของการกระทำที่จะเกิดขึ้น สูญเสียทางด้านจิตใจ หากเกิดความผิดหวัง คุณค่าความเป็นตัวเองลดลงเกิดความทรงจำที่ไม่ดี ปัญหาความไม่พร้อม เกิดข้อผิดพลาดไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบปัญหาที่เกิดขึ้น(การตั้งครรภ์)โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือนำไปสู่ยาเสพติด หมกมุ่นกับค่านิยมเรื่องเพศ (Sex) ที่ได้รับการซึมซับ ลืมวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม สร้างปัญหาความเดือนร้อนให้กับผู้อื่นเพื่อตอบสนองเรื่องเพศ (Sex) ให้กับตนเอง ปัญหาอาชญากรรมในกรณีไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ (ข่มขืน) อีกทั้งปัญหาด้านสาธารณสุขที่ติดตามมาภายหลังกิจกรรมทางเพศที่ได้รับการโน้มนำ จากสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ตทั้งหมด กำลังบั่นทอนทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทย เท่ากับว่าเรากำลังถูกสื่อเหล่านี้บั่นทอนทุนของสังคมไปที่ละน้อย ดังจะเห็นได้จากหัวข้อข่าวต่างๆ ตามหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง และสื่อต่างๆ (op-cadet.blogspot.com: : ระบบออนไลน์)

ไม่ว่าฝ่ายที่ให้การปกป้องสื่อลามก จะว่าอย่างไร สิ่งนี้มีผลเสียอย่างมากต่อทัศนะของผู้คนในเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศ. นักวิจัยประจำมูลนิธิแห่งชาติเพื่อการวิจัยและให้การศึกษาแก่ครอบครัว ลงความเห็นว่ “การดูสื่อลามกทำให้ผู้ที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นที่จะกลายเป็นพวกกามวิตถาร.” ตามรายงานฉบับนั้น “ตำนานเรื่องการข่มขืน (การเชื่อว่าผู้หญิงเป็นต้นเหตุและชอบที่ถูกข่มขืน แล้วเชื่อว่าผู้ที่ข่มขืนนั้นเป็นคนปกติดี) มีแพร่หลายมากในหมู่ผู้ชายที่ดูสื่อลามกเป็นประจำ.”

นักวิจัยบางคนกล่าวว่า การดูสื่อลามกอนาจารบ่อย ๆ อาจมีผลเสียต่อความสามารถที่จะเพลิตเพลินและมีเพศสัมพันธ์แบบปกติในสายสมรส. ดร. วิกเตอร์ ไคลน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบำบัดผู้ติดสื่อลามก ได้สังเกตถึงแนวโน้มของการดูสื่อลามกซึ่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ. ถ้าไม่มีการควบคุม การเริ่มดูสื่อลามกแบบผ่าน ๆ ในที่สุดอาจลุกลามกลายเป็นการดูสื่อลามกแบบวิตถารโจ่งแจ่งมากขึ้นก็ได้. เขากล่าวว่า นี่อาจนำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ. นักพฤติกรรมศาสตร์ก็เห็นพ้องด้วย. ดร. ไคลน์ รายงานว่า “พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ว่าแบบใดอาจเกิดขึ้นได้โดยวิธีนี้ และไม่สามารถขจัดออกไปได้แม้แต่ความรู้สึกผิดอย่างรุนแรง.” ในที่สุด ผู้ดูอาจพยายามทำตามความเพ้อฝันที่เกิดจากสื่อลามกซึ่งผิดทำนองคลองธรรม และบ่อยครั้งทำให้เกิดผลเสียร้ายแรง ดร. ไคลน์สรุปว่า ปัญหานี้อาจเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไปและแฝงเร้น. เขากล่าวว่า “เช่นเดียวกับมะเร็ง มันโตขึ้นและแผ่ลามไป

เรื่อย ๆ มันแทบไม่เคยลดขนาดลง และยากมากที่จะบำบัดรักษา. ปฏิบัติทุกอย่างไปและเป็นที่ยอมรับได้ของผู้ชายที่ติดสิ่งลามกคือ จะปฏิเสธไม่ยอมรับและไม่ยอมเผชิญหน้ากับปัญหานั้น และสิ่งนี้มักจะนำไปสู่การแตกแยกในชีวิตสมรสเสมอ, บ้างก็หย่าร้างกัน, และบางครั้งถึงกับทำลายความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้อื่นนอกจากคู่สมรสด้วย. (JW.ORG : ระบบออนไลน์)

ศูนย์เฝ้าระวังภัยเทคโนโลยี ได้ประมวลภัยเทคโนโลยีในปี พ.ศ. 2551 และแนวโน้มสถานการณ์ภัยเทคโนโลยีปี พ.ศ.2552 พบว่า สถานการณ์มีแนวโน้มไปทางการก่ออาชญากรรมทางเพศมากขึ้น และเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายมีอายุน้อยลง (ศูนย์เฝ้าระวังภัยเทคโนโลยี มูลนิธิกระจกเงา, 2551 : ระบบออนไลน์)

ความสำคัญของปัญหา

ผลกระทบของสื่อลามกออนไลน์ที่มีต่อผู้คนในสังคมนั้น มีอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการหมกมุ่นจนเสียงาน การคุกคามทางเพศ การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ การเลียนแบบ ปัญหาการข่มขืน การหมกมุ่นกับสื่อลามกจนเสียสุขภาพ การขาดสมรรถภาพทางเพศ การทะเลาะกับคู่ครอง การเข้าใจผิดในเรื่องรสนิยมทางเพศที่ผิดๆ เหล่านี้ส่วนหนึ่งล้วนแต่มีสาเหตุมาจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ ปัญหานี้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

ผู้ที่เสพสื่อลามก มีแนวโน้มที่จะเลียนแบบสิ่งที่ตนเห็นในหนังโป๊ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงไม่ใช่ของจริง แต่ส่วนใหญ่อาจจะไม่ทราบเลยทำให้เกิดการอยากลองขึ้น แล้วก่อให้เกิดการกระทำไปในทางก่อเหตุก่อคดีต่างๆขึ้นในสังคมไทย โดยเลียนแบบสื่อลามก เช่น หนังเรทเอ็กซ์ ปัจจุบันมีประเภทข่มขืนการมีสัมพันธ์ทางเพศกันในครอบครัว การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ การมีเพศสัมพันธ์ครั้งละหลายๆคน

สมัยก่อนเราแค่เสาะแสวงหาภาพโป๊มาเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ แต่เมื่อโลกเปลี่ยนไป ทุกอย่างหมุนเร็วขึ้น สภาพจิตใจมนุษย์ผู้แสนอ่อนแอก็ผันแปรตามสิ่งชักจูงชนิดไม่รู้จักยับยั้งั้งใจ เราจึงพากันเก็บคลิปหนังโป๊ที่หาดาวนโหลดหรือคลิกดูได้ง่ายๆ ผ่านแล็ปท็อป โดยไม่ยั้งด้วยซ้ำว่ากำลังอยู่ในที่ทำงาน อยากได้เซ็กซ์เมื่อไหร่ก็เปิดดู สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองจนหลายคนเสพติดเป็นนิสัย ดูซ้ำๆ ทุกวันๆ ใช้มือกับตัวเองบ่อยเสียจนลืมนึกไปว่า ตนก็มีคู่ในโลกแห่งความจริง ดร. โกมานทิ สิริธาราน นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยออสเตรเลีย สาขาสุขภาพทางเพศ กล่าวว่า ผู้ชายออสเตรเลีย 7 ใน 10 คน เสพสื่อลามกออนไลน์ โดยเฉพาะหนังโป๊ ขณะที่อัตราของเพศหญิงอยู่ที่ 1 ใน 3 ด้วยเหตุผลที่ว่า “หาง่าย” (ด่วนได้เอาแต่ใจ?) ขณะที่นักวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยมอนเทรอัล ในแคนาดา ไม่สามารถแยกคนที่ไม่ดูหนังโป๊ออนไลน์ออกมาเป็นจำนวนที่แน่นอนได้ เนื่องจากแทบไม่มี จึงสรุปว่า ผู้ชายทุกคนในแคนาดาเสพหนังโป๊ผ่านอินเทอร์เน็ต การเสพติดสื่อลามกออนไลน์ทำให้คุณเป็นโรคสมาธิสั้นทางเพศ เพราะ เราถูกกระตุ้นเร้าจากภาพเหนือจริง ทั้งรูปลักษณ์ของคู่นอนที่พึงปรารถนาและยั่วยุท้งเสียงร้องซัดซัดสะใจและอาการถึงจุดสุดยอดแบบสุดสวิงตอนถูกบีบยกสุดท้าย ทุกอย่างถูกใจเรา

ไปหมดและเกิดขึ้นได้ภายในเวลาไม่นาน เมื่อมันดูตอบสนองโจทย์ได้มากมายอย่างนั้น หลายคนจึงชอบที่จะอยู่กับมันจนเสพติดพอมาเจอโลกแห่งความเป็นจริง คู่รักของตัวเองที่เลือกจิ้มจินตนาการตามคลิปไฟล์ไม่ได้ เสียงร้องซัดอ้าๆ ที่ขาดหายไป และความโลดโผนในท่วงท่าลีลาต่างๆ อันไม่เหมือนที่เคยชินในเว็บไซต์ ไปจนถึงการบรรลุดุจดุขยออดแบบธรรมดาสามัญของผู้คนปกติ เหล่านี้ทำให้เราหมดไฟ ล่มปากอ่าว ไปจนถึงนกเขาไม่ตั้งชูชันอีกต่อไปหนักกว่านั้น เมื่อไม่ได้อย่างที่ตัวเองเคยได้ทางออนไลน์ คุณก็กระทำการกับคู่ของคุณประหนึ่งเขาหรือเธอเป็นอุปกรณ์ทางเพศ หรือ sex object ละเลยการให้เกียรติอีกฝ่าย มองข้ามการร่วมรักอย่างมีความหมาย สักแต่ว่าจะมีเพศสัมพันธ์เพื่อบำบัดความใคร่อย่างเดียว บ้างถลาไปจนถึงสั่งการให้คู่ของตนสวมบทบาทหรือแต่งตัวอย่างที่เคยชิน

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สื่อลามกนั้นสร้างภัยร้ายมากมาย ทั้งต่อตัวผู้เสพเอง และผู้ที่ไม่เสพ ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งคนโสด และคนที่มิคู่แต่งงานแล้ว เพราะสื่อลามกได้ง่าย ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่น่าห่วงเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเสพสื่อลามกโดยขาดการควบคุมดูแล และให้ความรู้ที่ถูกต้อง จะนำมาซึ่งปัญหาต่างๆ มากมายดังข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น การดูและเลยเถิดไปจนเป็นพฤติกรรมการเสพนั่น อาจจะบานปลายจนก่อให้เกิด ปัญหาทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และทางสังคมตามมา ดังนั้นเพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนเกี่ยวกับสาเหตุ ปัจจัยที่มีผลต่อการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น จากพฤติกรรมดังกล่าว จากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนโสด และ มีคู่แต่งงานแล้ว เพื่อให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองกลุ่ม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา” เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และทำให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลพฤติกรรมและผลกระทบของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มว่ามีความแตกต่างหรือเหมือนกันในปัจจุบันไหมบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่
2. ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีขอบเขตการวิจัยในแต่ละด้านประกอบด้วยขอบเขตด้านประชากร ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านเวลา และขอบเขตด้านสถานที่ ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนวัยทำงานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ในจังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนวัยทำงานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 121 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ การดูสื่อลามกออนไลน์ อุปกรณ์เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ เว็บไซต์เข้าดูสื่อลามกออนไลน์เป็นประจำ สถานที่ดูสื่อลามกออนไลน์ ระยะเวลาที่ใช้ในการดูสื่อลามกออนไลน์ และความถี่ในการดูสื่อลามกออนไลน์

2. ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ ของกลุ่มตัวอย่างได้แก่

2.1 ทำให้หมกมุ่นครุ่นคิด จิตใจถูกครอบงำ อยากรู อยากรู้

2.2 ใช้เวลามากขึ้น ใช้เงินไปกับสื่อลามกออนไลน์

2.3 โกรธ โมโห หงุดหงิด เมื่อไม่ได้ดู

2.4 ไม่ยอมรับว่าติด หลีกหนีปัญหา

2.5 โทกหัก ปิดบัง ซัดแย้งกับคนรอบข้าง แยกแยกจากสังคม

2.6 สูญเสียการควบคุมตนเอง ดูซ้ำมากยิ่งขึ้น ยิ่งดูยิ่งมีความสุข จนไม่สามารถควบคุมตนเองได้

2.7 สูญเสียงาน สูญเสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง เสียชื่อเสียง สูญเสียตัวตนในสังคม อาจร้ายแรงถึงขั้นฆ่าตัวตาย

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2562 ถึง วันที่ 1 ธันวาคม 2562

ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ คือ จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประชาชนทั่วไปมีข้อมูลและตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อการเสพติดสื่อลามกออนไลน์
2. ครอบครัวมีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ และสามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางและแก้ไข ดักเตือน ฝึกระวัง บุคคลในครอบครัว เกี่ยวกับโทษของการเสพติดสื่อลามก ในทางที่ไม่เหมาะสม
3. สื่อมวลชนมีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ และนำไปใช้เป็นแนวทางในการรณรงค์ต่อต้านการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารต่างๆ ซึ่งเป็นปัญหาสังคม
4. หน่วยงานของรัฐ เช่น กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกระทรวงศึกษาธิการมีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งจะนำไปใช้ในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงโทษภัยของการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อหาทางแก้ไขต่อไป

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

สื่อลามกออนไลน์ หมายถึง ภาพหรือวิดีโอที่มีเนื้อหา และเสียงที่ส่งไปในทางลามกอนาจาร เช่น ภาพโป๊ เปลือย เปลื้องผ้า โชว์สัดส่วน เต็มย้วยวน หรือแสดงพฤติกรรมทางเพศของบุคคล เช่น การเล่าโลม ไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างกัน ภาพที่แสดงความต้องการทางกามารมณ์ เช่น ภาพหญิงนอนบิตตัวแล้วจับหน้าอกของตน การเปลือยอกของหญิง หรือภาพที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

พฤติกรรมเสพติดสื่อลามกออนไลน์ หมายถึง การใช้สมาร์ทโฟน/แท็บเล็ต โน้ตบุคและคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ เพื่อการดูสื่อลามกออนไลน์

ผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ หมายถึง แรงผลักดัน ที่ทำให้มีพฤติกรรมดังนี้

1. ทำให้หมกมุ่นครุ่นคิด จิตใจถูกครอบงำ อยากดู อยากทำ (Seizures/Pre-occupations/ Craving/Saline)
2. ใช้เวลามากขึ้น ใช้เงินไปกับสื่อลามกออนไลน์ (Escalation/Increasing/Amount of time and money)

3. โกรธ โมโห หงุดหงิด เมื่อไม่ได้ดู (Tolerance/Irritability/Anxiety)
4. ไม่ยอมรับว่าติด หลีกหนีปัญหา (Isolation and withdrawal)
5. โกหก ปิดบัง ซัดแย้งกับคนรอบข้าง แยกแยะจากสังคม (Secretive behavior lying/Conflict/Dishonest)
6. สูญเสียการควบคุมตนเอง ดูซ้ำมากยิ่งขึ้น ยิ่งดูยิ่งมีความสุข จนไม่สามารถควบคุมตนเองได้ (Relapse/Euphoria)
7. สูญเสียนาน สูญเสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง เสียชื่อเสียง สูญเสียตัวตนในสังคม อารมณ์แรงถึงขั้นฆ่าตัวตาย (Depression/Stressed/Suffering/Hopeless)

คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ หมายถึง เครื่องคำนวณอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้วิธีทางคณิตศาสตร์ ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ สามารถทำงานคำนวณผล และเปรียบเทียบค่า ตามชุดคำสั่งด้วยความเร็วสูงอย่างต่อเนื่อง และอัตโนมัติ

โน้ตบุค หมายถึง คอมพิวเตอร์ขนาดเล็กขนาดสมุดโน้ต หรือขนาดพกพา เพราะสามารถพกติดตัวไปได้ ใช้งานได้กับไฟบ้าน และแบตเตอรี่

สมาร์ทโฟน/แท็บเล็ต หมายถึง อุปกรณ์สื่อสารที่มีจอแสดงผล เป็นเสมือนคอมพิวเตอร์ เครื่องเล็กขนาดพกพาที่สามารถใช้โทรศัพท์ หรือ เข้าอินเทอร์เน็ตได้ มีขนาดเล็กสามารถพกพาได้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงาน ในจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและแนวคิดหลัก ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นกรอบพิจารณาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยซึ่งมีดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารดิจิทัล
 - 2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารดิจิทัล
 - 2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ
 - 2.2.3 ทฤษฎีการบ่มเพาะและปลูกฝังความจริง
 - 2.2.4 ทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม

การเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรม เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (knowledge) เจตคติ (attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (practice) ของผู้รับสารที่อาจจะมีผลกระทบต่อสังคม โดยมีหลักว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจดี เจตคติจะเปลี่ยนแปลง และเมื่อเจตคติเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็จะมีการยอมรับปฏิบัติหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้งความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ดังนั้นการที่จะมีการยอมรับหรือ ปฏิเสธสิ่งใดต้องพยายามเปลี่ยนเจตคติก่อนโดยการให้ความรู้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ , 2526: 59)

2.1.1 ความรู้ (knowledge) หมายถึงการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์โดยการเรียนรู้จากการตอบสนอง (response) ต่อสิ่งเร้า (stimulus) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำกับสภาพจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงเป็นความจำเป็นที่เลือกสรรสิ่งที่สอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตาม ความรู้ก็อาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้ และผลกระทบ

ที่ผู้รับสารเชิงความรู้ในทฤษฎีการสื่อสารนั้นอาจปรากฏได้จากสาเหตุ 5 ประการ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526) คือ

1. การตอบข้อสงสัย (ambiguity resolution) การสื่อสารมักจะสร้างความสับสนให้กับสมาชิกในสังคม ผู้รับสารจึงมักแสวงหาสารสนเทศโดยการอาศัยสื่อทั้งหลาย เพื่อตอบข้อสงสัยและความสับสนของตน
2. การสร้างเจตคติ (attitude) ผลกระทบเชิงความรู้ต่อการปลูกฝังทัศนะนั้นส่วนมากนิยมใช้กับสารสนเทศที่เป็นนวัตกรรม เพื่อสร้างเจตคติให้คนยอมรับการแพร่วัตกรรมการนั้น ๆ ในฐานะความรู้
3. การกำหนดวาระ (agenda setting) เป็นผลกระทบเชิงความรู้ที่สื่อกระจายออกไปเพื่อให้ประชาชนตระหนักและผูกพันกับประเด็นวาระที่สื่อกำหนดขึ้น หากตรงกับภูมิหลังของปัจเจกชนและค่านิยมของสังคมแล้ว ผู้รับสารก็จะเลือกสารสนเทศนั้น
4. การพอกพูนระบบความเชื่อ (expansion of believe system) การสื่อสารสังคมมักจะกระจายความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ด้านต่างๆ ไปสู่ประชาชน จึงทำให้ผู้รับสารรับทราบระบบความเชื่อที่หลากหลายและลึกซึ้งไว้ในความเชื่อของตนมากขึ้นไปเรื่อยๆ
5. การรู้แจ้งต่อค่านิยม (value clarification) ความขัดแย้งในเรื่องค่านิยมและอุดมการณ์เป็นภาวะปกติของสังคม สื่อมวลชนที่นำเสนอข้อเท็จจริงในประเด็นเหล่านี้ย่อมทำให้ประชาชนผู้รับสารเข้าใจถึงค่านิยมเหล่านั้นแจ่มชัดขึ้น

2.1.2 เจตคติ (attitude) เป็นความคิดและความรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ หรือสิ่งแวดล้อม โดยเจตคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจสอดด้านพฤติกรรมในอนาคตได้ เจตคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเจตคติเป็นพรมแดนเชื่อมโยงระหว่างความรู้และพฤติกรรม (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526)

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้คำนิยามของเจตคติแตกต่างกันออกไป คือ

Katz and Scotland 1983 อ้างใน (ปริมา อภิโชติกร, 2551) กล่าวว่าเจตคติประกอบด้วยส่วนประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ส่วนประกอบความรู้ เข้าใจ
2. ส่วนประกอบทางอารมณ์
3. ส่วนประกอบทางพฤติกรรม

Fishbein and Ajzen 1975 อ้างใน (ปริมา อภิโชติกร, 2551) กล่าวว่า เจตคติคือความโน้มเอียงที่ได้เรียนรู้ที่ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ชอบหรือไม่ชอบอย่างคงเส้นคงวา เจตคติของบุคคลสามารถถูกทำให้เปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจจะทำได้โดยที่บุคคลได้รับข่าวสารต่างๆ ซึ่งข่าวสารนี้อาจจะมาจากบุคคลหรือมาจากอุปกรณ์ สื่อมวลชนต่างๆ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบด้านอื่นจะมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เช่น ส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ (affective component) เปลี่ยนแปลงส่วนประกอบด้านพฤติกรรม (behavioral component) จะเปลี่ยนแปลงด้วย

McGuire 1966 อ้างใน (ปริมา อภิโชติกร, 2551) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การใส่ใจ (attention) ความเข้าใจ (comprehension) การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (yielding) การเก็บเอาไว้ (retention) และการกระทำ (action) และกล่าวว่า ถ้ากระบวนการสื่อความหมายหรือการติดต่อทางด้านข่าวสารทำให้ผู้รับเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติแล้วจะทำให้เกิดการใส่ใจ ความเข้าใจ การเก็บเอาไว้ และการกระทำและการที่ผู้รับสารจะเกิดขึ้นตอนเหล่านี้หรือไม่ขึ้นอยู่ความสามารถทางสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา และอื่นๆ

2.1.3 พฤติกรรม (practice) คือ การกระทำหรือพฤติกรรมใดๆ ของคนเราส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงออกของบุคคลผู้นั้นที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ และเจตคติที่แตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างของความรู้และเจตคติเกิดจากความแตกต่างในเรื่องการเปิดรับสื่อ การแปลความหมายของสารที่ตนเองได้รับ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดประสบการณ์สัมผัสที่แตกต่างกัน อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยทั่วไปการใช้การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวพฤติกรรมนั้นมีวิธีการ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526) ดังนี้

1. การปลุกเร้าอารมณ์ (emotional arousal) เพื่อให้เกิดการตื่นเต้นเร้าใจในการติดตามไม่ว่าด้วยภาพหรือเสียง
2. การเห็นอกเห็นใจ (empathy) ด้วยการแสดงความอ่อนโยน เสียสละ และความกรุณาปราณี
3. การสร้างแบบอย่างขึ้นในใจ (internalized norms) เป็นการสร้างมาตรฐานอย่างหนึ่งขึ้น เพื่อให้มาตรฐานนั้นปลูกศรัทธา และเป็นตัวอย่างแก่ผู้รับสารที่จะต้องปฏิบัติตาม
4. การให้รางวัล (reward) เช่น การลด แลก แจก แถม ในการโฆษณาเพื่อเป็นการจูงใจให้เลือกซื้อสินค้าอื่น ๆ เป็นต้น

สรุปแนวคิด

การศึกษาถึงกระบวนการของการสื่อสาร ย่อมมีปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้สึนึกคิด อารมณ์ รวมไปถึงความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมของผู้รับสารนั้นด้วย จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการสื่อสารดังกล่าวได้มีการสรุปไว้ว่า การสื่อสารอาจก่อให้เกิดผล 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลง

ความรู้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เจตคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึก และความเชื่อหรือการรับรู้ของบุคคลกับแนวโน้ม ที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายของเจตคตินั้น

โดยสรุปเจตคติเป็นเรื่องของจิตใจ ท่าที ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร รายการ และกรองสถานการณ์ที่ได้รับมา ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ เจตคติมีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา จะเห็นได้ว่าเจตคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกนั้นออกมาโดยทางพฤติกรรม ทั้งนี้รวมถึงความสามารถ ลักษณะนิสัยส่วนตัว ค่านิยม แรงจูงใจ สภาวะทางจิตใจ อารมณ์ ฯลฯ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารดิจิทัล

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารดิจิทัล

นิยามการสื่อสารดิจิทัล

The Princeton review ได้ให้ความหมายของสื่อสารดิจิทัลไว้สั้นๆ กระชับ ได้ใจความว่า การสื่อสารที่ดำเนินการด้วยและโดยเทคโนโลยีดิจิทัล (with and by digital technology) (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2556: ระบบออนไลน์)

Kaul ได้ให้คำนิยามไว้ว่า การสื่อสารดิจิทัล คือการแลกเปลี่ยนข่าวสารด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีตัวเลือกหลากหลาย ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข่าวสารได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2556)

ชนิดของการสื่อสารดิจิทัล

Green and Huang ได้แบ่งชนิดของสื่อดิจิทัลไว้ตามหลักของ Dewey ได้มากมายราว 60ชนิด ไม่ว่าจะเป็น Blogs Broadcast communication Cellular telephone Digital television Internet forums Interactive videotext Television Videotext และอื่น ๆ อีกมากมาย (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2556: ระบบออนไลน์)

ลักษณะเฉพาะ 5 ประการของการสื่อสารดิจิทัล

การสื่อสารดิจิทัล มีลักษณะที่เด่นชัดเฉพาะ 5 ประการคือ ความเป็นดิจิทัล การหลอมรวม การปฏิสัมพันธ์ การเชื่อมโยง และประสบการณ์เสมือน (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2556)

ก. **ความเป็นดิจิทัล** เป็นคุณสมบัติเด่นสุดของสื่อใหม่ ภาพ เสียง ต่างๆ ถูกแปลงจาก Analog เป็น digital ทำงานด้วยวิธีการ ทางคณิตศาสตร์ (mathematical operations) ทำให้สามารถดำเนินการควบคุม จัดเก็บ นำมาใช้ด้วยพื้นที่จำกัด

ข. **พลังการหลอมรวม** ของสื่อยุคใหม่ ทำให้ง่ายต่อการส่งผ่าน ทาง internet และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทำให้สามารถ จัดแสดง และรวมสื่อต่างๆ ทั้งผลผลิตและการบริการไว้ด้วยกัน

ค. **การมีปฏิสัมพันธ์** สื่อดิจิทัลได้สร้างอิสรภาพอันยิ่งใหญ่ในการผลิต และการผลิตซ้ำเนื้อหาในรูปแบบต่างๆ การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้กับทรัพยากรข้อมูลเครือข่ายและระบบต่างๆ ทั้งง่ายและสะดวกสบาย เป็นการสร้างพลังอำนาจใหม่ ในการสื่อสารของมนุษย์

ง. **การเชื่อมโยง** สื่อดิจิทัลทำให้ผู้คนสามารถเชื่อมโยงเครือข่าย ทั้งโลกมาเชื่อมต่อและเคลื่อนย้ายได้สะดวก(freely move around) ตามความต้องการเป็นประสบการณ์ของชีวิตใหม่ (new life experience) ซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกิจกรรมทางการเงินเปลี่ยนชีวิตและมิติอื่นๆ ของผู้คนในสังคม

จ. **ประสบการณ์เสมือน** (virtual experience) Cyberspace ได้สร้างช่องว่างระหว่างความเป็นจริงและโลกเสมือนอันมีผลต่อเพศ สภาพ บุคลิกภาพ อาชีพ ก่อเกิดชุมชนสังคมเสมือนมากมาย อันเป็นสิ่งท้าทายในการรับรู้ความจริง (reality) และ อัตลักษณ์ดั้งเดิม (traditionally identity)

พลังของการสื่อสารดิจิทัล ต่อโลกาภิวัตน์ ผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ของการสื่อสารดิจิทัลต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก สามารถสรุปได้ 5 ประการ คือ

- ก. การย่อโลก (shrinking world)
- ข. การบีบอัดเวลาและพื้นที่ (compression of time and space)
- ค. การเชื่อมโยงโลกไว้ทั้งใบ (global connectivity)
- ง. การปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดของสังคมในมิติต่างๆ (close interaction)
- จ. การเร่งความร่วมมือและแข่งขันกันทั้งระดับชุมชนและและระดับโลก (accelerated local and global competition/cooperation)

การสื่อสารดิจิทัลทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงเกือบทุกมิติ สิ่งที่ทำให้สื่อดิจิทัลก่อให้เกิดการปฏิวัติ (revolutionary) ความคิดของคนทั่วโลกเปลี่ยนโครงสร้าง (restructured) สังคมมนุษย์ใหม่และสร้างนิยามใหม่ (redefined) ของคำว่าชุมชน คือ

- ก. พลังพลวัตของการแลกเปลี่ยน แบ่งปัน และได้แย้ง
- ข. พลังการแพร่กระจายซึ่มลึกไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว
- ค. พลังการเชื่อมต่อกันและกัน
- ง. การผสมข้ามพันธุ์ทางวัฒนธรรม
- จ. การสร้างพลังอำนาจให้แก่ละบุคคล อย่างที่ไม่มีสื่อใดทำได้มาก่อน

ผลกระทบเชิงลบของสื่อดิจิทัล

การสื่อสารดิจิทัลนั้น มีผลกระทบเชิงลบมากมาย ตั้งแต่ปัญหาระยะสั้น/ยาว/เด่นชัด แอบแฝง ตั้งแต่เป็นโรคอ้วน ติดsex ติดเกม ติดความรุนแรง ติดอินเทอร์เน็ต แยกเองจากสังคม ขาดปฏิสัมพันธ์ (lack of physical interactivity) ไร้มารยาท คนพูดกันมาก ได้ยิน แต่ไม่มีใครฟัง รับรู้แต่ไร้อารมณ์ ข้อมูลท่วมโลกแต่ไร้สาระ ทำให้เด็กโง่งง มีเสรีภาพตน แต่ละเมิดสิทธิ์คนอื่น หยาดกาย ก้าวร้าว ลำเอียง อคติ สุขภาพจิตเสีย ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ขาดความอดทน (deteriorated patience) ระยะความสนใจสั้นลง (attention span) มีปัญหาเชิงวิเคราะห์ (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2557ก)

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ

องค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสารประการหนึ่ง คือ ผลของการสื่อสาร ซึ่งเกิดจากการสื่อสารระหว่างบุคคลกับเหตุการณ์นั้นๆ ผลของการสื่อสารจะเป็นตัวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร ผลของสื่อเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยตรงของการสื่อสารมวลชน ไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม (ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ, 2531) การศึกษาเกี่ยวกับผลของสื่อจะแบ่งระดับที่ศึกษาออกเป็นอย่างกว้างๆ (ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ, 2531) ดังนี้

2.2.2.1 ผลทางด้านความเข้าใจ เกี่ยวกับความรู้และความคิด (knowledge)

2.2.2.2 ผลด้านอารมณ์ความรู้สึก เกี่ยวกับเจตคติและความรู้สึก (affection)

2.2.2.3 ผลด้านพฤติกรรม (action)

การศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากผลของสื่อ (ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ, 2531) ดังนี้

การเกิดการเปลี่ยนแปลงจากหน้ามือเป็นหลังมือ (conversion) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามความตั้งใจของผู้ส่งสาร

การเปลี่ยนแปลงแบบเล็กๆ น้อยๆ (minor change) เช่นการเปลี่ยนแปลง รูปแบบหรือเปลี่ยนความเข้มข้น

การตอกย้ำ (reinforcement) เป็นการตอกย้ำของเก่า โดยที่ผู้รับสารยังคงยืนยันความเชื่อ ความคิดเดิม

การวิจัยด้านการสื่อสารมวลชน ได้มีการจำแนกระดับของภาววิเคราะห์ออกเป็น 3 ระดับ (สรรครวี คชาชีวะ และพัฒน์ชาติ ชูโต, 2529) คือ

2.2.2.1 ระดับมหภาค (aggregate or macro societal level) จะพิจารณาเอาสังคมเป็นหน่วยวิเคราะห์

2.2.2.2 ระดับระหว่างบุคคล (molecule or interpersonal level) เป็นหน่วยวิจัยระดับกลางแทนที่จะวิเคราะห์เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งหมด อาจวิเคราะห์ตามข้อมูลที่บุคคลอย่างน้อยสองคนมีความเกี่ยวพันกัน

2.2.2.3 ระดับบุคคลหรือระดับจุลภาค (individual or micro atomic level) จะถือว่าบุคคลแต่ละบุคคลเป็นหน่วยวิเคราะห์

สำหรับการวิเคราะห์อิทธิพลของสื่อในระดับบุคคล หมายถึง การที่สื่อมวลชนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นกับบุคคลที่เป็นผู้รับสาร ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงความรู้ (knowledge) เจตคติ (attitude) และพฤติกรรม (behavior) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาจเป็นผลที่เกิดขึ้นหลายๆ ลักษณะ ดังอาจแบ่งได้เป็นหลายประเภทดังนี้

การแบ่งประเภทผลของการสื่อสารมวลชน (กิติมา สุรสนธิ, 2548)

1. แบ่งตามระยะเวลา เป็นการแบ่งผลของการสื่อสารโดยพิจารณาจากระยะเวลาที่ผลของการสื่อสารในครั้งนั้นๆ เกิดขึ้น ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ผลระยะสั้น (short-term effect) เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการสื่อสารเพียงระยะสั้นๆ เช่น การห้ามสูบบุหรี่ในโรงภาพยนตร์และการให้ความบันเทิงในลักษณะต่างๆ

1.2 ผลระยะยาว (long-term effect) เป็นผลที่เกิดขึ้นเป็นเวลาต่อเนื่องยาวนานจากการสื่อสาร เช่น การประชาสัมพันธ์ให้คนไปทำหมัน หรือโครงการให้คนเลิกสูบบุหรี่ ถ้าคนไปทำหมันหรือเลิกสูบบุหรี่ไปได้ตลอด ก็แสดงถึงการเกิดผลระยะยาวขึ้น

2. แบ่งตามทิศทางของผลที่เกิดขึ้น แบ่งเป็น 2 ประเภท เป็นการแบ่งประเภทของผลการสื่อสารโดยพิจารณาจากทิศทางของผลของการสื่อสารที่เกิดขึ้นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลจากการสื่อสารนั้นโดยตรงหรือไม่ใช่จากผลของการสื่อสารในครั้งนั้นโดยตรง ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

2.1 ผลทางตรง (direct effect) เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการสื่อสารในครั้งนั้นโดยตรง เช่น ครูสอนให้นักเรียนอ่านหนังสือออก

2.2 ผลทางอ้อม (indirect effect) เป็นผลแอบแฝง (latent effect) เป็นผลที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยตรงจากการสื่อสารครั้งนั้น แต่เป็นผลกระทบอื่นที่ผู้ส่งไม่ได้คาดหวังไว้ว่าจะให้เกิดขึ้นจากการสื่อสาร เช่น การให้ข้อมูลในโครงการคุมกำเนิด มีผลทำให้เด็กสาวในสังคมปล่อยเนื้อปล่อยตัวมากยิ่งขึ้น หรือเด็กวัยรุ่นอาจเรียนรู้วิธีการเสพยาเสพติดจากภาพยนตร์ในโครงการต่อต้านยาเสพติด เป็นต้น ดังนั้น ในการสื่อสาร ผู้ส่งสารจำเป็นต้องคำนึงถึงผลทางอ้อมหรือผลแอบแฝงที่เกิดขึ้นด้วย เพราะอาจทำให้เกิดผลที่เสียหายต่อผู้รับสารหรือสังคมได้

3. แบ่งตามลักษณะความดีและไม่ดีของผลที่เกิดขึ้น เป็นการพิจารณาว่า ผลของการสื่อสารในครั้งนั้นๆ ก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคล หรือสังคมหรือไม่ หรืออีกแง่หนึ่ง คือ เป็นผลที่ทำให้ผู้ส่งบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งใจหรือไม่ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ผลทางบวก (positive effect) ได้แก่ ผลการสื่อสารที่บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร เป็นผลที่ก่อให้เกิดผลดีทั้งต่อบุคคลและสังคม เช่น การรณรงค์เรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยนั้นจะทำให้คนไทยมีเอกลักษณ์ของตัวเอง ประเทศเป็นที่รู้จักหรือไม่ถูกครอบงำจากวัฒนธรรมอื่น เป็นต้น

1.2 ผลทางลบ (negative effect) ได้แก่ ผลของการสื่อสารที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร และผลที่เกิดขึ้นนั้นก่อให้เกิดผลในทางที่ไม่ดีต่อบุคคลหรือสังคม เช่น ในการสื่อสารเพื่อความบันเทิงนั้นอาจเกิดผลเสียหายในแง่ของการทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดการเลียนแบบทำให้สังคมเสื่อมโทรมลง เป็นต้น ดังนั้น ในการวิเคราะห์ผล หรืออิทธิพลของสื่อมวลชนนั้น ก่อนอื่นควรจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่าอิทธิพลของสื่อมวลชนเสียก่อน ซึ่งคำว่าอิทธิพล (influence) นั้น หมายถึง การที่สื่อมวลชนมีพลังในอันที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นกับบุคคลที่เป็นผู้รับสารในด้านต่างๆ อันได้แก่ อิทธิพลต่อความรู้ (knowledge) เจตคติ (attitudes) และพฤติกรรม (behavior) ซึ่งอิทธิพลดังกล่าวนี้ อาจเป็นอิทธิพลที่เกิดกับบุคคล ซึ่งเป็นระดับเล็กหรือระดับจุลภาค (micro level) และผลที่เกิดขึ้นกับสังคมขนาดใหญ่ที่เรียกว่า ระดับมหภาค (macro level) ซึ่งเป็นผลของการสื่อมวลชนที่กระทบกับสังคมส่วนใหญ่เชิงโครงสร้างสังคม (aggregate level) ซึ่งจะได้กล่าวถึงในรายละเอียดต่อไป

สรุปแนวคิด

สื่อมีอิทธิพลและผลกระทบอย่างสูงต่อเจตคติและพฤติกรรมในทางการเมือง สังคม วัฒนธรรม และการบริโภคของสมาชิกในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผลกระทบในทางจิตใจของปัจเจกบุคคล เด็ก และเยาวชนในด้านการเลียนแบบหรืออย่างบุคคล หรือการสร้างค่านิยมด้านความรุนแรง และแบบอย่างทางเพศที่มีอคติ ดังนั้นการศึกษาผลของการสื่อสารที่เกิดขึ้นหลายลักษณะ เช่น แบ่งตามระยะเวลา ได้แก่ ผลระยะสั้น ผลระยะยาว แบ่งตามทิศทางของผลที่เกิดขึ้น ได้แก่ ผลทางตรง ผลทางอ้อม และแบ่งตามลักษณะความดีและไม่ดีของผลที่เกิดขึ้น ได้แก่ ผลทางบวก ผลทางลบ เป็นต้น

2.2.3 การบ่มเพาะปลูกฝังความจริง

อิทธิพลจากสื่อประเภทเกมเป็นส่วนหนึ่งที่มีการบ่มเพาะความคิด อุปนิสัย นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม หากมีการเปิดรับอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเกือบทุกวันก็จะสร้างให้เนื้อหาที่เปิดรับนั้นเข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิต จากการซึมซับผ่านการเล่นเช่นเดียวกับการดูโทรทัศน์ ดังที่ จีรดา มหาเจริญ (2547) กล่าวว่า ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไปการแพร่กระจายของสื่อประเภทเกมมีอิทธิพลต่อสังคมมากกว่าสื่อดั้งเดิมทั้ง โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ เพราะปัจจุบัน เกมส์มีวิวัฒนาการทางด้านภาพ เสียง ฉาก เทคนิควิธีการเล่น รวมทั้งความบันเทิง ที่ให้ความรู้สึกเหมือนจริง คือ เกมได้ยกระดับไปใกล้เคียงกับ สื่อประเภทภาพยนตร์โทรทัศน์เข้าไปทุกขณะ

ในทฤษฎีการบ่มเพาะปลูกฝังความจริง (cultivation theory) ของ George Gerbner เป็นทฤษฎีทางสังคมที่ตรวจสอบอิทธิพลสะสมระยะยาวของโทรทัศน์ต่อผู้ชม ซึ่งนับว่าเป็นสื่อที่หล่อหลอมทางสังคม (socialization) ของคนส่วนใหญ่ เพื่อสร้างพฤติกรรม บทบาทที่เป็นมาตรฐานโทรทัศน์จึงเป็นตัวบ่มเพาะและปลูกฝัง (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2553: ระบบออนไลน์)

ทฤษฎีการปลูกฝังความเป็นจริงเกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1960-1970 ในบรรยากาศที่สื่อมวลชนในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอิทธิพลจากสื่อโทรทัศน์ที่มีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวัน ซึ่งแพร่หลายในหมู่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย และทุกชั้นเติมไปด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง อาชญากรรม และความขัดแย้ง จนเกิดความวิตกกังวลว่าเนื้อหาเหล่านั้นจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรม (2550: ระบบออนไลน์) ซึ่งตามทฤษฎีอิทธิพลที่เกิดจากสื่อจะมีกระบวนการปลูกฝังสามารถแบ่งออกได้ 2 กระบวนการ (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2553)ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการกระแสหลัก

- blurring (ลบเลือน) ค่อย ๆ ลบภาพจริงของโลก
- blending (ผสม) ค่อย ๆ ผสมความจริงของโลกจริงกับวัฒนธรรมกระแสหลัก

ของโทรทัศน์

- bending (การเบี่ยงเบน) เบี่ยงเบนความจริงของโลกเป็นความจริงของ

โทรทัศน์

2. กระบวนการเสริมคู่

(resonance) ความสอดคล้องของโลกโทรทัศน์กับประสบการณ์จริงจะขยายการปลูกฝังลึกลงในจิตใจ

Gerbner อ้างถึงใน (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2553) กล่าวว่า โทรทัศน์ คือ แหล่งเล่าเรื่องหลักของสังคม ซึ่งผู้ที่ชมหนัก (heavy) เมื่อเปิดรับชมความรุนแรงมากก็จะตกอยู่ในอิทธิพลของ mean world syndrome คือ อาการมองโลกอย่างเลวร้ายมากกว่าความเป็นจริง โดยการชมโทรทัศน์มากเกินไปก่อให้เกิดประชาชนที่หวาดกลัว (fearful) มองโลกว่าเต็มไปด้วยความโหดร้าย เช่นเดียวกันกับที่ อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2550) ได้กล่าวสรุปถึง ผลการศึกษาวิจัย ของ Gerbner ไว้

ว่า การศึกษาวิจัยระยะยาวเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์และความรุนแรงที่มีต่อเยาวชน Gerbner ได้ชี้ให้เห็นว่าสื่อมีการเสนอรายการที่มีความรุนแรงจำนวนมาก แม้ว่าผู้ชมที่ติดตามจะไม่ได้เลียนแบบพฤติกรรม ความรุนแรงโดยตรงก็ตาม แต่ผลที่เกิดจากการดูโทรทัศน์มาก ๆ ทุกวัน ทำให้สื่อมีอิทธิพลในการปลูกฝังเด็กและเยาวชนเกิดทัศนคติความเชื่อในการใช้ ความรุนแรงเป็นวิธีการในการแก้ปัญหา และยังทำให้เกิดความรู้สึกว่าโลกรอบๆตัว เป็นโลกที่เต็มไปด้วยความรุนแรง นำไปสู่เจตคติที่หวาดกลัวและแปลกแยกกับสังคมของตนเอง

2.2.4 ทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด

กลุ่มนักคิดของทฤษฎีนี้มีความเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางสังคมและวัฒนธรรมต่างล้วนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงซึ่งกันและกันได้ เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อันได้แก่ เทคโนโลยีและสื่อต่างๆไม่ว่าจะเป็น สื่อสารสนเทศ อันได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อมวลชน ล้วนต่างเป็นทั้งปรากฏการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมไม่ว่าจะเป็นทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของผู้คนอันรวมไปถึงวัฒนธรรมประเพณีต่างๆด้วย ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีต่างๆที่เกิดขึ้นและใช้งานอยู่ในปัจจุบันต่างได้รับการยอมรับร่วมกันจากหลายๆฝ่ายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนับว่าเป็นหนึ่งในโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญโครงสร้างหนึ่งของสังคมรวมทั้งได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในโครงสร้างที่สำคัญของฐานทางเศรษฐกิจ ตลอดจนโครงสร้างอำนาจต่างๆของสังคมทั้งระบบ ทั้งนี้เป็นเพราะความคิด ภาพลักษณ์ และข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เผยแพร่ผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่างๆ ล้วนต่างเป็นส่วนหนึ่งของระบบความหมายและระบบวัฒนธรรมในขณะเดียวกันนั่นเอง (กาญจนา แก้วเทพ, 2541)

จากแนวคิดของกลุ่มทฤษฎีดังกล่าวอาจอธิบายความสัมพันธ์ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับสังคมและวัฒนธรรมได้เป็นสองทิศทางหลักๆตามแนวคิดของกลุ่มนักคิดเด่นๆ จากทั้งสองทฤษฎีซึ่งก็มีบทบาทเชื่อมโยงเกี่ยวข้องในฐานะของความเป็นนักวิชาการด้านการสื่อสารด้วย โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความเป็นปัจเจกบุคคลทั้งในเรื่องของเวลา สถานที่ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ในสังคมปัจจุบันไป ทั้งนี้กลุ่มนักทฤษฎีนี้เชื่อว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสามารถที่จะช่วยกำหนดหรือชี้นำสังคมตลอดจนวัฒนธรรมต่างๆในสังคมหนึ่งๆได้จากแนวคิดดังกล่าวสามารถแบ่งแนวคิดในกลุ่มนี้ออกเป็น 4 ทฤษฎีหลักๆ คือ

1. ทฤษฎีที่เชื่อว่าเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเป็นตัวกำหนดสังคมหรือชี้นำสังคมได้
2. ทฤษฎีเทคโนโลยีสารสนเทศทุนนิยม (cybernetic capitalism)

3. ทฤษฎีการครอบงำด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือจักรวรรดินิยมด้านสารสนเทศและการสื่อสาร (information imperialism)

4. ทฤษฎีการปลูกฝังด้วยสื่อ (cultivation theory)

ซึ่งในที่นี่จะกล่าวถึงทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนดสังคมหรือชี้นำสังคม (technological determinism) เพียงทฤษฎีเดียวดังนี้

Mcquail กล่าวว่าทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนดสังคมหรือชี้นำสังคม โดยภาพรวมของทฤษฎีนี้ก็คือความพยายามในการเชื่อมโยงกันระหว่างศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในยุคหนึ่งๆที่ต้องเชื่อมโยงกับโครงสร้างหลักของสังคมในยุคหนึ่งๆนั่นเองดังเช่นเว็บไซต์ (website) ที่เป็นตัวอย่างของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในยุคปัจจุบันที่ธรรมชาติของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประเภทนี้สามารถเป็นได้ทั้งสื่อที่สามารถแพร่กระจายได้ (broadcast) ในขณะเดียวกับการที่เป็นสื่อที่อาจอยู่กับที่ (non-broadcast) และยังเป็นสื่อที่มีลักษณะโครงสร้างที่ปราศจากแนวเขตกันของอาณาเขตแต่ละประเทศ (non-national structure) Mcquail ได้ประมวลคุณลักษณะเด่นๆของกลุ่มทฤษฎีไว้ดังนี้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนับว่าเป็นเครื่องมือหรือกลไกพื้นฐานของสังคมทุกสังคม

2. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแต่ละชนิดจะเหมาะสมกับโครงสร้างของสังคมแต่ละอย่าง

3. กระบวนการผลิตและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆในสังคมได้

4. การปฏิบัติเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในแต่ละครั้งจะทำให้เกิดการปฏิบัติและการเปลี่ยนแปลงสังคมตามมา

ในกลุ่มทฤษฎีนี้ประกอบด้วยนักคิดหลักๆ 2 ท่านคือ

1. ฮาร์โรวด์ อินนิส (Harold Innis) เป็นนักคิดในกลุ่มเศรษฐศาสตร์การเมืองที่สนใจพลังหรืออำนาจของเทคโนโลยีสารสนเทศ อินนิสเป็นนักวิชาการและทำงานในมหาวิทยาลัยแห่งเมืองโทรอนโต ประเทศแคนาดา ได้ตีพิมพ์หนังสือ 2 เล่มที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศคือ “จักรวรรดิและการสื่อสาร” (the empire and communication) ค.ศ. 1950 และ “ความลำเอียงของการสื่อสาร” (the bias of communication) ค.ศ. 1951 แนวคิดที่สำคัญของอินนิส มีดังนี้

1.1. อินนิสชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างอารยธรรมของสังคมกับรูปแบบหรือวิธีการของการสื่อสาร (mode of communication) ที่เคยมีมาในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ

1.2. อินีส์ได้พิสูจน์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบหรือวิธีการสื่อสารกับโครงสร้างอำนาจในสังคม (structure of power) และให้ข้อสรุปว่าจากการศึกษาประวัติศาสตร์ของการสื่อสารที่ผ่านมาพบว่ายิ่งระบบการสื่อสารขยายแวงกว้างออกไปมากเท่าใดกลุ่มคนที่อยู่ขอบนอกของศูนย์กลางอำนาจ (marginal) ดังกล่าว ก็ยิ่งถูกรอบงำมากยิ่งขึ้นหรือไม่มีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมากขึ้น

1.3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอำนาจต่างๆในสังคมนั้น อินีส์ เชื่อว่าไม่ว่าการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะก้าวหน้าไปเพียงใดแต่อำนาจในการใช้และควบคุมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนี้ก็ยังคงตกอยู่ในมือของคนกลุ่มน้อยคือกลุ่มชนชั้นนำ (elite) เท่านั้นและคนกลุ่มน้อยนี้จะใช้อำนาจทางการเมืองควบคุมระบบข่าวสารหรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตลอดจนความรู้ต่างๆ ของสังคมไว้ พร้อมทั้งปิดกั้นการแข่งขันจากระบบการสื่อสารรูปแบบอื่นๆ

1.4. เมื่อเกิดการปฏิวัติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแบบใหม่ๆ จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอำนาจทางสังคมแต่การเปลี่ยนแปลงผ่านอำนาจนั้นยังไม่เป็นการเปลี่ยนผ่านระหว่างชนชั้นบนไปสู่ล่างแต่เป็นการเปลี่ยนระหว่างกลุ่มพวกหรือกลุ่มคนที่อยู่ในระดับเดียวกันหรือกลุ่มคนภายในชนชั้นเดียวกัน

2. มาร์แชล แมคลูฮัน (Mashal McLuhan) ชาวแคนาดาเป็นนักคิดในสำนักโทรอนโด มองเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในแง่ชื่นชมยินดี แมคลูฮันมีความเชื่อว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสามารถที่จะส่งผลทำให้สังคมเปลี่ยนได้โดยสรุปแล้ว แมคลูฮันมีแนวคิดหลักๆดังนี้

2.1. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารช่วยทำให้ประสบการณ์ของมนุษย์สามารถแผ่ขยายกว้างออกไป สื่อทุกชนิด คือการขยายประสบการณ์ด้านทักษะของมนุษย์ (extension of experience) โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้สร้างปรากฏการณ์ใหม่ที่เรียกว่า “หมู่บ้านโลก” (global village) ทำให้คนจำนวนมากสามารถรู้เรื่องราวที่ไหนก็ได้ภายในระยะเวลาที่รวดเร็วหรือเวลาเดียวกันแม้จะที่อยู่ทางกายภาพที่อยู่กันคนละซีกโลกก็สามารถทราบเรื่องราวในเวลาจริงได้ผ่านสื่อ เช่น เว็บไซต์ และอินเทอร์เน็ต ดังนั้นอุปสรรคในประเด็นที่เกี่ยวกับระยะทางหรือกาลเวลากลายเป็นเรื่องไร้ความหมายและไม่สามารถปิดกั้นประสบการณ์ของมนุษย์

2.2. ตัวสื่อคือสาร (medium is the message) แมคลูฮันไม่สนใจหรือไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาที่ถูกถ่ายทอดผ่านสื่อแต่เขาให้ความสำคัญกับประเภทหรือรูปแบบของสื่อกล่าวคือการส่งข้อความใดไม่สำคัญเท่าการส่งข้อความผ่านสื่อชนิดใด แมคลูฮันเชื่อว่า

การเปลี่ยนตัวสื่อเท่านั้นก็จะสามารถสร้างผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ต่างๆ ให้เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ได้

2.3. นวัตกรรมของสื่อหรือของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (media innovation) สามารถขับเคลื่อนให้สังคมเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาไม่จำกัดระยะทางและ เวลา

แนวคิดของแมคลูฮันที่ว่าตัวสื่อคือตัวสารที่ต้องการส่งนั่นเอง (the medium is the message) เป็นแนวคิดที่ทำให้แมคลูฮันมีชื่อเสียงมากที่สุด สำหรับแมคลูฮันแล้วแนวคิดนี้ มีความหมายและคำอธิบายที่หลากหลายดังเช่น

ประเด็นแรกคือสื่อหรือช่องทางในการสื่อสารคือส่วนที่สำคัญที่สุดของการสื่อสาร เขามีความเชื่อว่าสื่อมีความสำคัญกว่าสาร เขากล่าวว่าสื่อที่เด่นในแต่ละยุคสมัยจะสามารถส่งผลและมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของผู้คนมากกว่าสิ่งที่สื่อที่ส่งสารหรือส่งเนื้อหาไป

ประเด็นต่อมาคือ “สื่อคือกระบวนการหรือสื่อคือทักษะกระบวนการ” (the medium is the massage) แมคลูฮันกล่าวว่าแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงตัวอักษรออกหนึ่งตัว (จากmessage เป็น massage) โครงสร้างเดิมของสื่อก็ยังคงสามารถที่จะส่งสารหรือยังคงสามารถที่จะสื่อสารตามที่คุณต้องการได้สื่อสามารถที่จะปรับเปลี่ยนและส่งต่อเนื้อหาที่ต้องการให้เกิดผลต่อจิตสำนึก (conscious) อันสามารถส่งผลต่อการรับรู้ (perception) ของมนุษย์ในแต่ละระดับของสังคมได้ในที่สุด

จากแนวคิดดังกล่าวได้ส่งผลสู่ประเด็นสำคัญของทฤษฎีนี้ที่เชื่อว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เชื่อว่าสื่อ (media) เป็นกลไกที่สำคัญที่สุดในการที่จะเป็นผู้กำหนด การสื่อสาร และท้ายสุดก็คือการขึ้นาระบบสังคมวัฒนธรรมและวิถีของผู้คนในสังคมไม่ว่าจะเป็น การขึ้นำในระดับของปัจเจกบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการคิด อารมณ์ และการแสดงออกต่างๆ จนกระทั่ง การขยายผลการขึ้นำสู่ระดับกลุ่มระดับองค์กรต่างๆ ในสังคม ดังเช่นจัดระบบกลไกต่างๆภายในตนเอง หรือภายในองค์กรตนเองเข้าสู่สังคมแห่งความทันสมัยและเท่าทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ แนวคิดของแมคลูฮันจะมีหลักวิธีการคิดที่คล้ายกับทฤษฎีแนวคิดของมาร์กซิสต์ (Marxist Theory) ที่กล่าวว่า “เศรษฐกิจคือตัวกำหนดกลไกทุกอย่างของสังคม” ในขณะที่แมคลูฮันกล่าวว่า “เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารคือตัวกำหนดกลไกทุกอย่างของสังคม”

แมคลูฮันยังได้อธิบายแนวคิดและยกตัวอย่างเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ต้องเชื่อมโยงกับวิวัฒนาการของสังคมในแต่ละยุคสมัยโดยกล่าวว่า ความเจริญของสังคมมนุษย์เกิดจากอิทธิพลของการพัฒนาการของสื่อในแต่ละยุคอิทธิพลของสื่อในแต่ละยุคจะเป็นตัวที่กำหนดหรือเป็นตัวที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ตลอดจน

การจัดกระบวนทัศน์ต่างๆของสังคมด้วยแมคลูฮันได้ยกตัวอย่างการแบ่งช่วงของการพัฒนาการสื่อสารที่ก่อให้เกิดอิทธิพลต่อวิถีชีวิตและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่างๆซึ่งแบ่งเป็น 4 ยุคดังนี้คือ

1. ยุคชนเผ่า (the tribal epoch) การสื่อสารจะประกอบด้วยการสื่อสารแบบมีปฏิสัมพันธ์แบบเห็นหน้ากันและกัน (face-to-face communication) การสื่อสารด้วยภาษาพูด (oral) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน การเล่าเรื่องการแสดงการสื่อสารวัฒนธรรมด้วยภาษาพูด (spoken words) การพูดและการฟังเป็นการสื่อสาร u3626 สารที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมมากที่สุด และโดยเฉพาะในยุคที่มีสมาชิกในสังคมยังไม่รู้จักการอ่านหนังสือ การแสดงออกการสื่อสารผ่านกิจกรรมต่างๆ จึงเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนลักษณะและกระบวนกรสื่อสารดังกล่าวส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันอย่างใกล้ชิดของคนในสังคมนั้นๆ (cohesive communities)

2. ยุคอ่านออกเขียนได้ (the literate epoch) เริ่มมีการผลิตตัวอักษรสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อให้สมาชิกในสังคมสามารถสื่อสารระหว่างกันได้ด้วยภาษาเขียนโดยอาจไม่ต้องการสื่อสารแบบปฏิสัมพันธ์แบบเดิมอย่างเดียว สิ่งที่เกิดขึ้นตามมา คือ ปัจเจกบุคคลสามารถที่จะเรียนรู้สืบค้นข้อมูลต่างๆ ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอยู่ร่วมกับสมาชิกอื่นๆ ของสังคมตลอดเวลาการเขียนเพื่อการสื่อสารเริ่มเข้ามาแทนการฟังเกิดเป็นรูปแบบการสื่อสารทางเดียวขึ้น (linear form of communication) การเรียงอักษรเป็นการเรียงคำเป็นประโยค การเรียงประโยคเป็นบทความก่อให้เกิดแนวคิดแบบทางเดียว (linear thinking) ให้กับคนในสังคมจนเกิดการพัฒนารูปแบบของกฎกติกาต่างๆ กฎการเรียนรู้เชิงคณิตศาสตร์ที่ใช้ฐานคิดเชิงตรรกะ (logic) เป็นต้น

3. ยุคการพิมพ์ (the print epoch) ถึงแม้ว่าในยุคนี้จะเริ่มมีการใช้ตัวอักษรมาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนเพื่อใช้ในการสื่อสารสื่อความหมายระหว่างกันในยุคต้นๆ ยังมีการนำมาใช้ในวงแคบ เช่นกลุ่มชนชั้นสูง กลุ่มพระหรือนักสอนศาสนา เพราะภาษาเขียนยังไม่สามารถผลิตได้เป็นจำนวนมากๆ เป็นการผลิตเฉพาะชั้น เฉพาะเล่มที่ไม่สามารถนำไปเผยแพร่สู่คนจำนวนมากได้

ต่อมา โจฮันกูเตินเบิร์ก (Johann Gutenberg) ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นบิดาแห่งการพิมพ์มีการเริ่มประดิษฐ์แท่นพิมพ์ กระบวนกรอ่านออกเขียนได้เริ่มมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในประวัติศาสตร์การสื่อสารของมนุษย์ จำนวนสื่อสิ่งพิมพ์เริ่มขยายตัวมากยิ่งขึ้น ควบคู่กับราคาที่เริ่มถูกลง ที่คนทั่วไปจะสามารถซื้อหามาอ่านได้ ชนชั้นและฐานะไม่สามารถเป็นสิ่งขีดกั้นสู่การสื่อสารด้วยการอ่านได้อีกต่อไป และในขณะเดียวกันสื่อสิ่งพิมพ์กลายเป็นสื่อหลักสู่การพัฒนาทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคมในยุคนี้ แมคลูฮัน กล่าวว่ากระบวนกรพิมพ์นับว่าเป็นกลไกแรกสุดของการสื่อสารให้กับคนจำนวนมากและได้กล่าวว่าสื่อสิ่งพิมพ์ ณ ยุคนี้เป็นการผลักดันที่สำคัญสู่ยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมต่อมานั่นเอง

ในทำนองเดียวกัน เมื่อพูดถึงสื่อกระบวนการพิมพ์ที่เกิดขึ้นส่งผลต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้กับคนทุกกลุ่มในสังคม ศักยภาพของการผลิตจำนวนมากส่งผลให้รูปแบบและกระบวนการสื่อสารด้วยภาษาเขียน ภาษาภาพ ภาษาการมองเห็นเป็นสื่อที่มีอิทธิพลมากที่สุดและมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการกระจายความคิดเห็น ข้อมูลข่าวสารใด ข้อมูลหนึ่งสู่สาธารณชนได้ครั้งละจำนวนมากในเวลาเดียวกันหรือใกล้กันทำให้เกิดการก่อตัวสู่การเคลื่อนไหวเชิงสังคมและในขณะเดียวกันแต่ละปัจเจกบุคคลเริ่มมีการแยกตัวแสวงหาสิ่งที่ตนเองสนใจ เช่น กลุ่มผู้หญิง กลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มนักวิชาการ เป็นต้น

4. ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ (the electronic epoch) ความเจริญเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์และการสื่อสารด้วยภาษาสายตาเริ่มคลายตัวลงเมื่อมีการประดิษฐ์เครื่องโทรเลขขึ้นซึ่งนับว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารที่เริ่มนำสังคมมนุษย์ก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แมคลูฮันกล่าวว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ฟื้นกลับกระบวนการสื่อสารด้วยภาษาพูดกลับคืนมาอีกครั้ง

เครื่องโทรเลขนับว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารประเภทอิเล็กทรอนิกส์ประเภทแรกที่ใช้สายเชื่อมต่อสัญญาณเพื่อสื่อสารกันตามด้วยสื่อโทรทัศน์ที่ทำให้สมาชิกในสังคมรู้และเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทั่วโลก การพูดคุยผ่านสื่อ (modem of talk) ข้ามระยะทางทำให้มนุษย์ไม่สามารถที่จะถูกแบ่งแยกออกจากกันด้วยระยะทาง ยุคสารสนเทศนี้ก่อให้เกิด “หมู่บ้านโลก” ขึ้น (global village)

โดยสรุปแล้ว “ทฤษฎีสื่อคือผู้กำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ “ (McLuhan’s Media Law Theory) หรือกลุ่มนักทฤษฎีที่เชื่อว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นตัวกำหนดหรือสามารถเป็นตัวชี้นำ (technological determinism) ที่ส่งผลต่อการกำหนดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในสังคมได้ โดยแนวคิดนี้ประกอบด้วยกฎเกณฑ์หลักๆที่เกี่ยวข้อง 4 ข้อคือ

1. กฎแห่งความรีบเร่ง (law of acceleration) เช่น การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อตอบสนองต่อวิธีการสื่อสารที่รีบเร่ง รวดเร็วในปัจจุบัน

2. กฎแห่งความล้าสมัย (law of obsolescence) เช่น การใช้วิธีการส่งจดหมายผ่านอีเมล (e-mail) แทนการส่งจดหมายด้วยระบบเดิมการเปลี่ยนวิธีการเก็บหนังสือในรูปแบบของซีดีรอม (CD-ROM) แทนด้วยการเก็บแบบเดิม

3. กฎแห่งการหลอมรวมหรือการบูรณาการสื่อ (law of synthesis or convergence) อันเป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆเพื่อเสริมสร้างซึ่งกันและกันเช่นการประชุมทางไกลผ่าน video conference การใช้ห้องสนทนาอิเล็กทรอนิกส์กับคนเฉพาะกลุ่มเฉพาะในบางประเด็น

4. กฎแห่งการสืบค้น (law of retrieval) ที่เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถที่จะเอื้อประโยชน์ได้ เช่น การออกแบบระบบฐานข้อมูลต่างๆ

โดยภาพรวมแล้วแนวคิดของแมคคลูฮันได้ส่งผลกระทบต่อในทางบวกต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตาม แนวคิดดังกล่าวก็ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มากในประเด็นหลักๆ เช่น การเปิดโอกาสให้สื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาชี้นำพฤติกรรมมนุษย์ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลจนกระทั่งถึงระดับองค์รวมของสังคมเสมือนหนึ่งมนุษย์เป็นเหยื่อหรือสิ่งที่สามารถถูกกระทำได้

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร

“สื่อลามกอนาจาร” เมื่อพิจารณาตามตัวบทกฎหมายและแนวคำพิพากษาศาลฎีกาแล้ว หมายถึง สิ่งที่ผู้พบเห็นแล้วมีความรู้สึกน่าอูจาด บัดสี น่าอับอาย เป็นสื่อที่แสดงออกในรูปของภาพเปลือยมนุษย์ ภาพอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมรัก โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้คนพบเห็นเกิดความใคร่ทางกามารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม หากมีลักษณะจุดประสงค์ดังกล่าวล้วนเป็นสื่อลามกทั้งสิ้น (ธนัชชัย ผดุงจิตติ, 2545: 8)

อย่างไรก็ตาม จงกลณี โตสกุลวงศ์ (2542: 48) เห็นว่า คำนิยามของสื่อลามกค่อนข้างที่จะให้คำนิยามได้ยาก ซึ่งภาพหรือข้อความหนึ่งบางคนจะมองว่าเป็นสื่อลามกอนาจารแต่คนอีกกลุ่มอาจจะมองว่าเป็นศิลปะก็ได้ หรืออาจมองว่าเป็นเรื่องตลกธรรมดา หรือแม้กระทั่งมองเป็นในเรื่องของเพศศึกษาก็ได้

ความหมายของลามก

คำว่า “ลามก” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (วชิราธร ภุมรินทร์, 2551) ได้ให้ความหมายไว้ หมายถึง หยาบช้ำ เลวทราม สกปรก อันเป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้อื่นในด้านความดีงาม

คำว่าลามกนี้ เป็นคำที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอาญา มาตรา 287 แต่ประมวลกฎหมายอาญามีได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าคืออะไร จึงต้องตีความกันตามคำพิพากษาของศาลฎีกาและตามความเห็นของนักกฎหมาย ซึ่งได้ให้ความหมายของคำว่า ลามก ไว้ดังนี้คือ สิ่งที่ผู้พบเห็นมีความรู้สึกว่า น่าอูจาด บัดสี น่าอับอาย ซึ่งส่วนใหญ่จะแสดงออกในรูปภาพเปลือยมนุษย์ ภาพอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมเพศของมนุษย์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้พบเห็นเกิดความใคร่ตามกามารมณ์ ไม่ว่าจะแสดงออกมาในรูปของภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือ

สิ่งอื่นใดก็ตาม หากมีลักษณะและจุดประสงค์ดังที่กล่าวมาแล้วเป็นสิ่งลามกทั้งสิ้น ซึ่งศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่างงดงาม มีความประณีต น่าพิงชม มีคุณค่า และโน้มน้าวใจให้ผู้พบเห็น สะท้อนใจกับงานดังกล่าว

ความหมายของอนาจาร

คำว่า “อนาจาร” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (วชิราธร ภูมรินทร์, 2551) ได้ให้ความหมายไว้หมายถึงความประพฤติชั่ว ความประพฤติที่น่าอัปยศ ความประพฤตินอกกรอบแบบ

ตัวอย่างภาพเปลือยในลักษณะต่างๆ (ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ, 2543) ดังนี้

1. ภาพที่เข้าลักษณะลามกอนาจาร ได้แก่

1.1 ภาพแสดงการร่วมเพศ คือ ภาพที่แสดงให้เห็นว่ากำลังมีการร่วมเพศระหว่างชายกับหญิง และรวมถึงภาพที่แสดงให้เห็นว่ากำลังมีการร่วมเพศระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง คนกับสัตว์ด้วย ไม่ว่าภาพนั้นจะแสดงให้เห็นว่าอวัยวะเพศหรือไม่ก็ตาม เช่น ภาพชายกับหญิงร่วมเพศกัน ภาพหญิงกับหญิงร่วมเพศกันโดยใช้อวัยวะเพศเทียม หรือเปลือยกายกอดกับหญิง หรือการร่วมเพศวิถิตถาร ภาพปั้นแสดงการร่วมเพศ

1.2 การเล้าโลมกันจนเป็นที่เข้าใจได้เองว่ากำลังร่วมเพศหรือกำลังจะร่วมเพศได้แก่ ภาพที่ทำให้ผู้เข้าดูเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะมีการร่วมเพศกันต่อไปอย่างแน่นอน เช่น ภาพชายนอนทับหญิงบนเตียงนอน แสดงการเล้าโลมกันจนเป็นที่เข้าใจได้ว่าการจะมีการร่วมเพศกันต่อไป แม้หญิงจะสวมเสื้อยกทรงมองไม่เห็นหน้าอกก็ตาม และภาพที่ชายยื่นจูบชอกคอหญิง มือจับหน้าอก

1.3 ภาพที่แสดงเจตนาให้เห็นอวัยวะเพศของชายหญิง ซึ่งไม่ได้ใช้ในวิชาการแพทย์หรือการศึกษาและไม่ได้อยู่ในเอกสารการแพทย์หรือการศึกษาหรือมิใช่ภาพศิลป์ การพิจารณาถึงสิ่งพิมพ์ประกอบภาพนั้นด้วยว่า ผู้พิมพ์มีเจตนาแท้จริงในทางการแพทย์หรือการศึกษาหรือไม่

2. ภาพอันอาจเข้าลักษณะไปสู่ความเสื่อมเสียศีลธรรมอันดีงาม และวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้แก่

2.1 ภาพแสดงการเล้าโลมกัน ไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างกัน และไม่ว่าผู้นั้นจะมีเครื่องแต่งกายหรือไม่ก็ตาม คือ ภาพเล้าโลมกันจนเห็นได้ว่ากำลังมีความรู้สึกทางกามารมณ์ เช่น ภาพหญิงจูบกับหญิง และสีหน้าแสดงความรู้สึกทางกามารมณ์

2.2 ภาพที่ต้องการแสดงความต้องการทางกามารมณ์ ได้แก่ ภาพที่แสดงท่าทางให้ผู้ดูเข้าใจ ได้ว่าผู้นั้นกำลังมีอารมณ์ เช่น ภาพหญิงนอนบิดตัวแล้วจับหน้าอกของตน

2.3 ภาพที่แสดงการเปลือยอกของหญิง ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นภาพศิลป์ เช่น ภาพหญิงแต่งชุดละครสวมชฎาแต่เปลือยอก

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร

ค่านิยมของสื่อลามกค่อนข้างจะเป็นอัตวิสัย ภาพหรือข้อความหนึ่งในความรู้สึกของบางคน อาจคิดว่าเป็นสื่อลามกอนาจาร แต่ในขณะเดียวกัน อีกบุคคลหนึ่งอาจมองภาพหรือข้อความเดียวกัน นั้นเป็นเรื่องของศิลปะ หรือเรื่องตลกธรรมดา หรือแม้กระทั่งมองเป็นความรู้ทางเพศศึกษา ผู้พิพากษา ท่านหนึ่งในสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า ไม่สามารถให้ค่านิยมสื่อลามก (pornography) ได้ จะทราบได้ทันทีเมื่อเห็นหรือได้ยิน (จกกลนิ โตสกูลวงศ์, 2542)

คำว่า pornography มาจากศัพท์ภาษากรีกคำว่า porni (prostitute-โสเภณี) และคำว่า graphein (to write-เขียน) รวมแล้ว หมายถึง การเขียนเกี่ยวกับเรื่องราวของโสเภณีนั่นเอง ซึ่งในปัจจุบันมักจะถูกใช้สลับสับเปลี่ยนกับคำอีกสองคำ คือ obscenity และ erotica โดยจะใช้ แลกเปลี่ยนกันในภาษาทั้งในชีวิตประจำวันและการโต้เถียงในหมู่นักวิชาการ บ่อยครั้งที่ การประยุกต์ใช้นี้ก็เพื่อต้องการให้เห็นภาพโดยไม่มี การแบ่งแยก แต่อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงแล้ว คำทั้ง 3 คำนี้ ก็ยังมีความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งในการศึกษาอาจจะแยกพิจารณาได้ดังนี้

Pornography เป็นคำที่ใช้กันโดยทั่ว ๆ ไป ในหมู่นักคนในสังคม เช่น บุคคลคนหนึ่งอาจจะ เชื่อว่านิตยสารทางเพศเล่มหนึ่งไม่ลามก แต่คนอีกคนหนึ่งกลับว่ามันใช่ ซึ่งในกรณีนี้ ไม่มีผู้ใดถูกหรือ ผิด ส่วนคำที่มักจะถูกใช้ในภาษาของกฎหมาย ก็คือ “obscenity” โดยศาลสูงของประเทศ สหรัฐอเมริกาได้ชี้แนวทางพื้นฐานสำหรับพิจารณาสิ่งที่เข้าข่าย obscenity ว่าจะต้องประกอบไปด้วย ส่วนสำคัญ ๆ คือ 1) บุคคลทั่วไปในมาตรฐานของสังคมนั้นเห็นว่าวัตถุหรือรูปภาพโดยรวมหรือเนื้อหาของ สื่อนั้นสื่อไปในทางยั่วยุกามารมณ์หรือไม่ 2) ผลงานชิ้นนั้นพรรณนาหรืออธิบายการกระทำ ทางเพศในหนทางที่น่ารังเกียจอย่างชัดแจ้ง โดยเฉพาะที่นิยามโดยกฎหมายของรัฐหรือไม่ 3) ผลงาน นั้นขาดคุณค่าทางวรรณกรรม ทางศิลปะ ทางการเมือง หรือทาง วิทยาศาสตร์อย่างร้ายแรงหรือไม่ ซึ่งหากงานชิ้นนั้นเข้าข่ายทั้ง 3 ส่วนข้างต้นนี้แล้ว ศาลก็อาจจะ ตัดสินว่าเป็น obscenity ซึ่งจะต้อง ถูกควบคุมโดยกฎหมายของรัฐ

ในทางปฏิบัติเพื่อหาเส้นแบ่งแยกระหว่าง pornography กับ obscenity นั้น เพื่อให้ง่ายต่อ การทำความเข้าใจ อาจเริ่มพิจารณาตั้งแต่รากฐานของคำเสียก่อน โดยคำว่า obscenity นี้แปลง มาจากภาษาละตินว่า obscenum หมายถึง “filth” (Webster’s New Dictionary, 1990) คือ ความสกปรก โสมม ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งที่บาดหูบาดตา หยาบโคลน น่ารังเกียจ น่าขยะแขยง และ ความคิดเกี่ยวกับการเหยียดหยามหรือการฝ่าฝืนศีลธรรมที่เป็นมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับ ในขณะที่ pornography มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก porni ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น โดยจะเป็นการเขียน อธิบายชีวิตและกิริยาอาการของโสเภณีและลูกค้าของพวกเธอ ซึ่งจะเห็นได้ว่าคำทั้งสอง

มีความแตกต่างกันมาตั้งแต่รากศัพท์แล้ว โดยนักวิชาการในโลกตะวันตกหลายท่านนิยามที่จะให้คำนิยามของ pornography ในเทอมที่พรรณนาเรื่องเพศมากกว่า obscenity โดยนักอิตถินิยม (feminist) มักจะนำเอา pornography ไปโยงถึงวัสดุโจ่งแจ้งทางเพศซึ่งมีมิติของการปลุกเร้าทางเพศที่มีการครอบงำ การมีอำนาจเหนือ และการตกเป็นรองของเพศหญิง หรือการทำให้เจ็บปวด อับอาย ในบริบทซึ่งทำให้มีสภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ส่วน obscenity นั้น จะรวมเอาความน่ารังเกียจ หยาบโหลน บาดหูบาดตา ชักจูงให้เกิดความสะอิดสะเอียน แต่ก็ล่อลวงให้ชวนหลงโดยอาจจะอ้างถึงวัสดุตามธรรมชาติ หรือการสร้างสรรค์ขึ้นมาของบุคคล หรือเป็นการกระทำของมนุษย์ในความหมายที่เอนเอียงไปในทางเสื่อมทราม ซึ่งจะเห็นว่า obscenity นั้น กินความกว้างกว่า pornography เพราะ pornography ถูกจำกัดขอบเขตไปที่วัสดุที่ปลุกเร้าทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง ในขณะที่ obscenity อาจจะไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศทั้งหมดที่อ้างอิงถึงความลามก เช่น ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการผ่าตัดร่างกายของมนุษย์ออกเป็นส่วนชิ้น หรือแม้กระทั่งภาพการผ่าตัดที่ไม่มีการอ้างอิงเรื่องเพศอย่างเปิดเผย อย่างไรก็ตาม ก็ยังเป็นเรื่องยากที่จะรักษาการจำแนกที่คมชัดไว้ เนื่องจาก obscenity ในฐานะที่เป็นวัสดุที่น่ารังเกียจก็ยังสามารถถูกมุ่งหมายให้สร้างการตอบสนองทางเพศได้เช่นกัน ในบุคคลที่มีอารมณ์วิปริตวิตถาร ซึ่งมักจะค้นพบว่าความน่ารังเกียจนี้ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ชวนให้หลงไหลและดึงดูดความสนใจในเรื่องเพศ

คำที่ใช้สลับเปลี่ยนกันต่อมา ก็คือ “erotica” ซึ่งมักจะใช้เรียกงานศิลปะ งานเขียน ภาพ หรือการแสดงที่พรรณนาเรื่องราวทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง มันอาจจะมีคุณค่าเพียงพอในการหลบเลี่ยงการประณามในฐานะที่เป็นสื่อลามก คำนี้ถือกำเนิดมาจากชื่อของเทพเจ้ากรีก “eros” ซึ่งเป็นเทพเจ้าของความปรารถนาแห่งเรือนร่าง และยังเป็นเทพองค์เดียวกับกับ “cupido” ของชาวโรมัน คำว่า “erotica” เริ่มใช้ในราวคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยผู้ขายหนังสือต้องการหลบเลี่ยงการขายหนังสือทางเพศซึ่งอาจถูกจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในปัจจุบัน erotica มักจะใช้กับงานที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในรูปแบบของศิลปะ ในขณะที่งานที่ไม่มีคุณค่าใด ๆ เลย ก็จะถูกเรียกว่า pornography ความแตกต่างในการจำแนกนั้น มักจะเป็นเรื่องของรสนิยม เมื่อรสนิยมเปลี่ยนไปตามกาลเวลานวนิยายจำนวนมาก เช่น Lady Chatterley’s Lover ที่ประพันธ์โดย D.H.Lawrence ในปี ค.ศ. 1928 หรือ Lolita ของ Vladimir Nabokov (1995) แต่เดิมเคยเชื่อกันว่าเป็นสื่อลามกและไม่มีคุณค่าทางวรรณกรรม แต่มาภายหลังกลับถูกเรียกเป็น erotica

โดยทั่วไปแล้ว ในสังคมตะวันตกซึ่งส่วนใหญ่เป็นสังคมที่มีสื่อลามกแพร่หลายอย่างกว้างขวางนั้น จัดเกณฑ์แบ่งความรุนแรงของเนื้อหาในสื่อลามกออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. hard-core เป็นเนื้อหาที่เน้นการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ โดยการแสดงออกอย่างโจ่งแจ้ง รุนแรง และเร่าร้อน แสดงให้เห็นถึงภาวะของการร่วมเพศอย่างเด่นชัด หรือการมี

เพศสัมพันธ์ที่ผิดไปจากปกติ เช่น การร่วมเพศระหว่างคนกับสัตว์ (bestiality) หรือการร่วมเพศระหว่างคนกับศพ (necrophilia) เป็นต้น

2. soft-core เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความใคร่และต้องการกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจมากกว่าการแสดงออกทางเพศอย่างโจ่งแจ้งและรุนแรง ภาพและข้อความในนิตยสารเพล์บอยและเพนท์เฮาส์ มักจะถูกนำมาใช้เพื่อเป็นตัวอย่างของสื่อลามกประเภทนี้

อย่างไรก็ตาม มีผู้คัดค้านการแบ่งประเภทของสื่อลามกในลักษณะนี้ โดยให้เหตุผลว่าแม้นิตยสารทั้ง 2 จะไม่ได้แสดงภาพหรือข้อความทางเพศที่โจ่งแจ้ง รุนแรง หรือผิดปกติก็ตาม แต่นิตยสารประเภทนี้ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกถึงความรุนแรง และการล่วงละเมิดต่อเรือนร่างของเพศหญิง ซึ่งถือว่าการสนับสนุนและส่งเสริมอาชญากรรมประเภทของการข่มขืนและการทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก ดังนั้น การใช้คำว่า “soft-core” จึงเป็นการใช้คำที่ผิด เพราะทำให้ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องเบา ๆ ที่ยอมรับกันได้ในสังคม ในขณะที่คำว่า “hard-core” จะดูว่าเป็นความลามกแบบของจริง ผิดศีลธรรม สกปรก และหยาบช้ำ

ในปี ค.ศ. 1986 Meese Commission จัดแบ่งสื่อลามกออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. สิ่งที่เป็นความรุนแรงทางเพศ (sexual violent materials) แสดงให้เห็นถึงภาพของการข่มขืน และเนื้อหาที่เป็นการทำร้ายบุคคลทางเพศ

2. สิ่งที่ไม่เป็นความรุนแรงแต่แสดงออกให้เห็นถึงความน่าละอาย การอยู่เหนือ การตกเป็นรอง หรือ ความต่ำต้อย (non-violent materials depicting degradation, domination, sub-ordination or humiliation) ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาของผู้หญิงที่ตกอยู่ภายใต้อาณัติของผู้ชาย

3. สิ่งที่ไม่เป็นความรุนแรงและไม่มีลักษณะของการถูกข่มเหง (non-violent and non-degrading materials) พรรณนาให้เห็นถึงการร่วมเพศโดยปราศจากความก้าวร้าวรุนแรงหรือการบังคับขู่เข็ญ

4. เปลือยอย่างมีศิลปะ (nudity) แสดงให้เห็นเรือนร่างอันเปลือยของมนุษย์โดยไม่มีพฤติกรรมทางเพศที่ชัดแจ้งหรือเจตนาจะให้มี

5. เปลือยเด็ก (child pornography) มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเพียงเล็กน้อย และทั้ง ๆ ที่การผลิตถือเป็นเรื่องผิดกฎหมายในประเศสหรัฐอเมริกา แต่ก็ยังคงมีการแพร่กระจายไปทั้งในนิตยสารต่างประเทศ อินเทอร์เน็ต และจัดจำหน่ายโดยตรง หลายคนไม่เห็นด้วยกับการเรียกสื่อประเภทนี้ว่า “pornographic” แต่ควรจะถูกเรียกว่า “sexual explicit” มากกว่า

สหรัฐอเมริกา นับเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาในเรื่องของสื่อลามกอย่างจริงจัง และค่อนข้างหลากหลาย การเป็นประเทศที่เปิดเสรีทางความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ และไม่มีกรอบจารีตประเพณีแบบโลกตะวันออกมาขัดขวาง ทำให้การโต้เถียงกันในประเด็นนี้เป็นไปอย่างเปิดเผย

และกว้างขวาง มีหลายแง่มุมที่น่าสนใจ มุมมองของนักวิชาการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวงจรของสื่อลามกนั้นแตกต่างกันออกไป มีทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการเผยแพร่สื่อลามกในสังคม

โดยศึกษาจากผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของการเปิดรับสื่อลามกของปัจเจกบุคคล รวมทั้งสิทธิเสรีภาพในการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศ แม้กระทั่งนักวิชาการที่อยู่ในสาขาเดียวกัน อย่างเช่น feminist นั้น ก็ยังมีทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งในแต่ละทัศนะหรือมุมมองเหล่านั้น ก็นำเหตุผลที่น่าเชื่อถือมาอ้างอิงเพื่อสนับสนุนความคิดของตนได้อย่างน่าสนใจ

ประเด็นที่นักวิชาการตะวันตกยกขึ้นมาถกเถียงกันได้อย่างไม่รู้จักจบ ก็คือ สื่อลามกเป็นประโยชน์หรือให้โทษกันแน่ ความคิดจากหลาย ๆ ฝ่ายถูกนำเสนอได้อย่างน่าสนใจ แต่ในท้ายที่สุดแล้วก็ขึ้นอยู่กับการใช้วิจารณญาณของปัจเจกเองว่าจะมองสื่อลามกนี้ด้วยสายตาเช่นไร

นักวิชาการโลกตะวันตกปัจจุบันแยกออกเป็น 3 ทัศนะที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับสื่อลามก คือ ฝ่ายที่คัดค้าน ฝ่ายที่เห็นด้วย และฝ่ายที่มีความรู้สึกเป็นกลางในการเผยแพร่สื่อนี้ในสังคม

ฝ่ายที่คัดค้านการผลิตและเผยแพร่สื่อลามก

มี 2 ฝ่ายที่เป็นตัวตั้งตัวตีหลักในสังคม คือ นักอิตถินิยมและพวกอนุรักษนิยมที่เคร่งศาสนา นักอิตถินิยมชื่อดังหลายคนออกมาต่อต้านสื่อลามกอย่างจริงจัง เช่น Catharine A. McKinnon และ Andrea D. Workin โดยมองว่าสื่อลามกเป็นสิ่งที่แสดงถึงการมีอิสระของเพศชายในการออกความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศหญิงกับชุมชนในชื่อที่เรียกว่า “สิทธิส่วนบุคคล” เพศหญิง คือ ผู้ที่ไร้ซึ่งอำนาจ ส่วนใหญ่มักจะเจ็บบหรือถูกบังคับให้เจ็บบ โดยอิทธิพลของเพศชายที่เป็นเจ้าของสื่อการออกข้อบังคับหรือควบคุมสื่อลามกจากอำนาจของรัฐไม่ควรจะเกิดขึ้นเพราะสาเหตุที่รัฐต้องการรักษาศีลธรรมและความสงบของสาธารณะ แต่ควรจะเป็นเพราะต้องการป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดกับเพศหญิงมากกว่า

ในมุมมองนี้เห็นว่าเนื้อหาในสื่อลามกแสดงถึงการลดคุณค่าของเพศหญิง อีกทั้งยังสนับสนุนเจตคติที่ว่าผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุสำหรับความพึงพอใจทางเพศของผู้ชาย เป็นโสเภณีและปรารถนาหรือสมควรได้รับการทำร้ายทางเพศจากการมองของผู้ชาย สื่อลามกจึงเป็นตัวแทนทางสังคมที่มีอำนาจ เพราะผู้ชายสามารถบีบบังคับความคิดของผู้หญิงว่าอะไรเป็นความสัมพันธ์ทางเพศที่เหมาะสม และวางรูปแบบเบ็ดเสร็จว่าผู้หญิงควรมองตนเองอย่างไร นอกจากนั้น สื่อลามกยังส่งเสริมการกระทำทารุณกรรมทางเพศทั้งต่อเด็กและสตรี และนำไปสู่การตกเป็นรองทางสังคม (sub-ordination) และการเลือกปฏิบัติ (discrimination) ต่อเพศหญิงอีกด้วย ประโยคที่นักอิตถินิยมหลายคนมักจะนำมากล่าวเกี่ยวกับสื่อลามก ก็คือ “pornography is theory, rape is the practice”

พวกอนุรักษนิยมที่เคร่งศาสนา มองว่าการนำเสนอเรื่องเพศเป็นสิ่งที่อันตราย เพราะเรื่องเพศถูกจำกัดไว้ว่าเป็นเรื่องส่วนบุคคล การนำเสนอหรือการพรรณนาเรื่องราวทางเพศอาจจะไปกระตุ้นผู้เปิดรับเนื้อหานั้น ๆ ในหลาย ๆ ทาง ความเชื่อนี้มองว่าผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินพฤติกรรมของ

มนุษย์ก็คือพระเจ้า สิ่งใดที่ผิดเมื่อครั้งอดีตก็ยังคงผิดในปัจจุบันและจะผิดต่อไปในอนาคต การรักร่วมเพศ การคบชู้ และการสำส่อนทางเพศ เป็นเรื่องที่ไม่สามารถยอมรับได้ ทุกทองที่ถือว่าเป็นสุดยอด ก็คือ ควรห้ามแม้กระทั่งการเผยแพร่ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเหล่านั้นในฐานะที่เป็นเรื่องที่ผิดปกติและไม่ซื่อสัตย์ เพราะพลังของความคิดเหล่านี้จะล่อลวงให้ผู้รับสารก้าวล่วงละเมิดต่อถ้อยคำของพระเจ้า ซึ่งในท้ายที่สุดแล้วจะบ่อนทำลายคุณค่าทางศีลธรรมในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ในครอบครัว ค่านิยมในการแต่งงานและการมีบุตร การเสพติดสื่อลามกซึ่งนำไปสู่จินตนาการที่เป็นอันตรายหรือการมีคู่สมรสเพียงคนเดียว

นอกจากนั้น ยังมองว่าเนื้อหาในสื่อลามกเปรียบเสมือนการโฆษณา และสนับสนุนวิถีทางการดำรงชีวิตที่คนส่วนใหญ่ในสังคมไม่ต้องการ โดยเปลี่ยนนอกของเนื้อหาเหล่านั้นจะแสดงให้เห็นถึงความงดงามและความพึงพอใจทางเพศ แต่ความหมายที่แฝงเร้นอยู่กลับบอกว่า

“เพศสัมพันธ์ในสถานที่ใดก็ได้ เวลาใดก็ได้ กับใครก็ได้เป็นเรื่องที่ดี”

“เพศสัมพันธ์ไม่มีผลกระทบตามมา”

“ผู้หญิงมีคุณค่าตั้งแต่คอลงมา”

“เพศสัมพันธ์เปรียบเสมือนกีฬาที่ยังมีส่วนร่วมมากเท่าไรยิ่งดี”

“ความซื่อสัตย์เป็นเรื่องน่าเบื่อ”

“ผู้หญิงต้องการมีเพศสัมพันธ์ แม้ในยามที่เธอบอกว่า “ไม่”

จะเห็นว่าเนื้อหาในสื่อลามกเน้นความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่มีข้อผูกพัน และเรื่องของจินตนาการก็ไม่ใช่เรื่องที่เราควรนำมาล้อเล่น (จงกลณี โตสกุลวงศ์, 2542) ในปัจจุบัน สื่อลามกไม่ใช่เป็นสื่อสำหรับผู้ใหญ่อีกต่อไปแล้ว เพราะกลุ่มที่เปิดรับสื่อลามกมากที่สุด อยู่ในวัยระหว่าง 12-17 ปี (จงกลณี โตสกุลวงศ์, 2542) จากการศึกษาพบว่า การเปิดรับสื่อลามกประเภทต่าง ๆ นั้น มักจะกระทำกันที่บ้าน ซึ่งผู้ชายหลายคนยอมรับว่าการเปิดรับสื่อลามกครั้งแรกของพวกเขาในวัยเด็กนั้น สื่อลามกที่นำมาใช้มักจะเป็นสมบัติของพ่อ ลุง หรือคนในครอบครัว พวกเขาอนุรักษ์นิยมจึงมองว่าสื่อลามกไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบต่อผู้ใหญ่เท่านั้น แต่จะรวมไปถึงเด็กซึ่งถือว่ายังอยู่ในวัยที่บริสุทธิ์ไร้เดียงสา การพิจารณาไตร่ตรองหาเหตุผลยังคงมีไม่เพียงพอ และที่สำคัญ เด็กจะมีเจตคติเกี่ยวกับรูปแบบที่หลากหลายของความสัมพันธ์ทางเพศโดยการสังเกตจากผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิด ดังนั้น การอบรมสั่งสอนเด็กโดยมีเนื้อหาขัดกับการกระทำจะก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อเด็กในระยะยาว

ฝ่ายที่แสดงความคิดเห็นสนับสนุนสื่อลามก

Wendy McElroy นักอิตถินิยมผู้หนึ่งของสหรัฐอเมริกา มีความเห็นแตกต่างออกไปจากผู้ร่วมสาขาอื่น ๆ โดยแสดงความคิดเห็นลงในบทความชื่อ “A Feminist overview of Pornography, Ending in a Defense Thereof” ในปี ค.ศ. 1990 ว่า บางทีสื่อลามกอาจจะเป็นประโยชน์ต่อเพศหญิง แม้จะมีการมองว่าสื่อลามกเป็นการแสดงออกของวัฒนธรรมผู้ชายอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเพศหญิง

เป็นเพศที่ถูกใช้ประโยชน์ แต่ข้อกล่าวหาต่าง ๆ ที่อ้างว่า สื่อลามกเป็นตัวการที่ทำให้เพศหญิง ถูกลดคุณค่าของความเป็นมนุษย์หรือนำไปสู่ความรุนแรงต่อเพศหญิงนั้น ยืนหยัดอยู่ภายใต้ การตรวจสอบที่เชื่อถือได้หรือไม่

McElroy ให้เหตุผลว่า การลดคุณค่าเป็นเรื่องของอัตวิสัย การค้าหรือการโฆษณาที่ทำให้เพศ หญิงกลายเป็นวัตถุทางความใคร่นั้นก็เป็นการลดคุณค่าของเพศหญิงเช่นกัน แต่ประเด็นที่ควรนำมา พิจารณา คือ ผู้หญิงทุกคนมีสิทธิ์ที่จะจำกัดความและให้ความหมายว่า “การลดคุณค่าคืออะไร” ด้วยตัวเองของเธอเอง เพราะการลดคุณค่าที่นึกคิดเอาเองนั้นมักจะถูกนำไปเชื่อมโยงกับการทำให้เป็น รูปธรรม ซึ่งก็คือ ทำให้สื่อลามกเปลี่ยนพวกเธอให้กลายเป็นวัตถุทางเพศ สิ่งนี้หมายความว่าอะไร เพราะหากแปลความหมายตามตัวอักษรแล้ว มันก็ไม่ได้ให้ความหมายอะไรเลย เพราะวัตถุไม่มี ความรู้สึกทางเพศ โดยปกติแล้ว วัตถุทางเพศ หมายถึง การนำเสนอผู้หญิงว่าเป็นชิ้นส่วนของร่างกาย หรือลดคุณค่าของพวกเธอลงเป็นเพียงวัตถุทางร่างกาย แล้วสิ่งนี้มันผิดหรือไม่ เพราะความจริงผู้หญิง ก็เป็นร่างกายมากพอ ๆ กับที่เป็นจิตใจและวิญญาณ ไม่มีใครไม่พอใจเมื่อเพศหญิงถูกนำเสนอว่า เป็นสมอมหรือจิตวิญญาณ ดังนั้น เพราะเหตุใดจึงต้องเน้นการลดคุณค่าของเพศหญิงไปที่เรื่องเพศ แต่เพียงอย่างเดียว ส่วนในประเด็นที่ว่าสื่อลามกอาจจะนำไปสู่ความรุนแรงต่อเพศหญิงนั้น McElroy ก็ไม่เห็นด้วยกับการบังคับ ชูเชิญ หรือใช้ความรุนแรงกับผู้หญิงที่มีอาชีพในธุรกิจการผลิตสื่อลามก ซึ่งผู้ที่กระทำต่อผู้หญิงเช่นนั้น สมควรจะถูกจับกุมและตั้งข้อหา ภาพหรือฟิล์มที่เกิดจากการบังคับ ผู้หญิงสมควรถูกทำลายทิ้ง เนื่องจากไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์ที่จะได้รับผลประโยชน์จากการกระทำของ อาชญากร แต่ในกรณีผู้หญิงในธุรกิจสื่อลามกเต็มใจประกอบอาชีพนี้ก็ต้องปล่อยให้มันเป็นสิทธิ์ของเธอ ที่จะเลือกทำเช่นกัน

McElroy มองว่าสื่อลามกอาจจะเป็นประโยชน์ต่อเพศหญิงมากกว่าเป็นโทษ คือ

1. สื่อลามกทางเพศให้กับผู้หญิง เพราะเนื้อหาในสื่อลามกนั้นจะให้มุมมองเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่เกิดขึ้นในโลก มันยินยอมให้ผู้หญิงมีประสบการณ์ทางเพศได้อย่างปลอดภัย เป็นโลกของจินตนาการ ส่วนตัว และสามารถปิดหรือเลือกรับเนื้อหานั้นเมื่อไรก็ได้ที่เธอรู้สึกว่าได้รับเพียงพอแล้ว
2. สื่อลามกอนุญาตให้ผู้หญิงสนุกสนานไปกับฉากและสถานการณ์ที่ไม่สามารถจะเกิดขึ้น ในโลกแห่งความเป็นจริงได้
3. การเปิดรับเนื้อหาในสื่อลามกจะทำให้ผู้หญิงแต่ละคนสามารถแปลความหมายในเรื่องเพศ ที่เหมาะสมสำหรับตัวของเธอเองได้ และมันยังบอกกับพวกเธอว่าจินตนาการและความปรารถนาที่ซ่อน อยู่ในส่วนที่ลึกที่สุดของเธอนั้น ภาพหรือข้อความที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าก็คือบุคคลที่รู้สึกแบบเดียวกัน
4. สื่อลามกอาจเป็นหนทางการรักษาหรือเป็นทางออกทางเพศที่ดีสำหรับคนโสด หรือคนที่มี ปัญหาทางเพศกับคู่สมรส เพราะสื่อลามกเป็นหนทางเริ่มต้นในการสื่อสารแลกเปลี่ยนกันในเรื่องเพศ ของคู่สมรสที่มีปัญหา และถ้าสื่อลามกช่วยผ่อนคลายเป็นให้กับผู้ชายที่มีความก้าวร้าวและเกิดแรงกระตุ้น

ทางเพศได้จริง การจำกัดและควบคุมสื่อลามกในสังคมก็จะเป็นการนำเอาเกราะป้องกันผู้หญิงกับการถูกทำร้ายออกไป ตามความเห็นของ McElroy วัตถุประสงค์ในการออกกฎหมายที่เกี่ยวกับสื่อลามกควรถูกนำมาพิจารณาอย่างรอบคอบ

ในขณะเดียวกัน ทางพวกฝ่ายเสรีนิยมที่สนับสนุนและปกป้องสิทธิในการเผยแพร่และแสวงหาข่าวสารอย่างเสรีนั้นมองสื่อลามกในแง่มุมที่แตกต่างออกไป พวกเขาบอกว่าเนื้อหาในสื่อลามกเป็นการสะท้อนจินตนาการที่ปราศจากพิษภัย และความลามกเป็นเรื่องที่ติดอยู่ในบริบทของความดี ความชั่วซึ่งถูกตีความทางวัฒนธรรม สิ่งที่เราเชื่อว่าไม่ถูกต้องศีลธรรมในวันนี้อาจจะยอมรับได้ในวันข้างหน้าอะไรที่ถูกพิจารณาว่าลามก หยาบคายในวันนี้ อาจถูกพิจารณาว่าเป็นศิลปะในวันข้างหน้า หรือในช่วงเวลาเดียวกัน มนุษย์เราซึ่งมีศักยภาพในการตัดสินใจและพิจารณาหาเหตุผลจึงควรได้รับสิทธิในการเลือกรับข่าวสารนั้น ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นหนทางเดียวที่จะทำให้เราค้นหาความจริงได้

John Milton (อ้างถึงใน สมควร กวีเยะ, 2539) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เป็นผู้ที่มีเหตุผลและรู้ได้ด้วยตนเองว่าอะไรดี อะไรไม่ดี จึงไม่ควรจะมีอะไรมากัดกันมิให้รับรู้ความคิด ความอ่านและความเห็นของผู้อื่น เพราะในที่สุดมนุษย์ก็จะเลือกความคิดอ่านและค่านิยมที่เห็นว่าดีที่สุดนั่นเอง มนุษย์จะประเมินความคิดต่าง ๆ ใน “ตลาดเสรีของความคิด” (the open market place of ideas) ความคิดที่ผิดจะได้รับการแก้ไข ซึ่งกระบวนการเช่นนี้เป็น “กระบวนการแก้ไขสิ่งผิดด้วยตนเอง” (a self-righting process)

นอกจากนั้น จากการศึกษาของพวกเสรีนิยมพบว่า การเปิดรับสื่อลามกเป็นการกระตุ้นที่ไม่เป็นอันตรายและปราศจากผลกระทบอย่างถาวร ดังนั้น พวกเสรีนิยมจึงมองว่า การควบคุมและจำกัดสื่อลามกโดยการเซ็นเซอร์จากรัฐเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ โดยความพยายามที่จะควบคุมการเข้าถึงและการแสวงหาข่าวสารของประชาชนถือว่าเป็นการใช้อำนาจในทางที่ผิด และเป็นการกระทำของพวกอำนาจนิยมที่คิดว่าพวกเขามีสิทธิในการยับยั้งความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศและผลกระทบของวัสดุลามกเหล่านั้นต่อผู้อื่นได้ ความพยายามที่จะเข้าใจผลกระทบของมันจึงควรเน้นไปที่ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อช่วยให้เข้าใจถึงความสามารถหรือภูมิทัศน์ทางของสาธารณะและของปัจเจกบุคคลในเรื่องเพศนั่นเอง

ประโยชน์ของสื่อลามกอีกประการหนึ่งซึ่งถูกนำมาใช้ในองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร (NGO) ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมการเผยแพร่โรคเอดส์ เช่น ในภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งมีการแพร่ระบาดของโรคนี้อัตราที่ค่อนข้างสูง องค์กรเหล่านี้ก็ได้แนะนำให้มีการใช้สื่อลามกเพื่อเป็นการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ เพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์ จึงอาจจัดให้อยู่ในฝ่ายสนับสนุนนี้ได้เช่นกัน

ฝ่ายที่มีความเห็นเป็นกลาง

ในบทความชื่อ “Pornography makes for Strange Bedfellows” ของ Edward H. Herler (1995 อ้างถึงใน จงกลณี โตสกุลวงศ์, 2542) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการจัดการกับสื่อลามกในสังคมว่า สื่อลามกอาจจะเป็นอันตรายสำหรับบางคนจริง ๆ และมีหลักฐานที่เชื่อถือได้บางชิ้นสนับสนุนว่าสื่อลามกเป็นสาเหตุหนึ่งของอันตรายที่มีต่อบุคคลที่อยู่ในวงจรของมัน ไม่ว่าจะเป็ นเพศหญิงที่อยู่ในกระบวนการผลิตหรือผู้บริโภคสื่อ แต่การที่รัฐออกกฎหมายจำกัดและควบคุมสื่อลามกเพียงเพราะเห็นว่ามันมีศักยภาพที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสังคมนั้นเป็นเหตุผลที่ยังไม่เพียงพอ เพราะยังไม่มีข้อสรุปที่แน่ชัดว่ามันมีอันตรายต่อสังคมโดยรวมอย่างแท้จริงหรือไม่ และอะไรที่ทำให้สื่อลามกแตกต่างไปจากการอนุญาตให้ผลิตและจำหน่ายบุหรืและเหล้าในสายตาของรัฐ เนื่องจากทั้งสามสิ่งนี้ถูกพิจารณาจากสังคมว่าเป็นสิ่งชั่วร้าย และเมื่อพิจารณาแล้วของทั้งสามนี้ก็มีศักยภาพเพียงพอที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อคนในสังคมได้เช่นเดียวกัน

การที่หลายฝ่ายมองว่าสื่อลามกเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อเด็กและสตรี หรือการที่นักจิตวิทยานิยมเชื่อว่า สื่อลามกเป็นสาเหตุหนึ่งของความไม่เท่าเทียมทางเพศ การตกเป็นรองทางสังคม และการเลือกปฏิบัติต่อสตรีนั้น หากในวันนี้เรานำสื่อลามกออกไปจากสังคมได้ทั้งหมดในวันพรุ่งนี้ ลัทธิเพศนิยมและความไม่เสมอภาคทางเพศจะหายไปจากสังคมได้จริง ๆ หรือ สื่อลามกจึงเป็นเพียงแต่แพะรับบาปให้กับทุกฝ่ายที่ไม่รู้ว่าจะหันไปโทษใครดีเท่านั้น ดังนั้น ในการแก้ปัญหาที่แทนที่รัฐจะพยายามออกกฎหมายใหม่หรือปรับปรุงกฎหมายเดิมที่เกี่ยวกับการควบคุมสื่อลามกรัฐควรจะหันกลับไปเข้มงวดกับการใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อสตรี การข่มขืนกระทำชำเรา การทำอนาจาร และการทำร้ายทางเพศต่อเด็กและสตรีมากกว่า เพราะการแก้ปัญหาตรงจุดนี้น่าจะช่วยให้สถานภาพของเพศหญิงและเด็กในสังคมดีขึ้น และตรงประเด็นมากกว่าการจำกัดและการควบคุมการเผยแพร่สื่อลามกในสังคม

สรุปแนวคิด

สื่อลามกอนาจารเป็นที่แสดงภาพเปลือยมนุษย์ ภาพอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมเพศของมนุษย์ ถือเป็นพฤติกรรมน่าอับอาย พฤติกรรมนอกกรอบขนบ จนทำให้เป็นปัญหาสำคัญและขยายวงกว้างขึ้นโดยไม่สามารถควบคุมได้ สื่อลามกอนาจารปรากฏตัวผ่านทางสื่อในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลายกันออกไป ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้คนมีระดับคุณค่าทางจิตใจถดถอยลง เกิดปัญหาการละเมิดทางเพศเชื่อมโยงไปถึงปัญหาอาชญากรรมต่างๆ จากการเสพสื่อลามก เพราะการหมกมุ่นในเรื่องสื่อลามกอนาจาร ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมประเพณีอันดีของไทย

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเสพติดภาพโป๊และเซ็กซ์ในอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษาการเสพติดภาพโป๊และเซ็กซ์ในอินเทอร์เน็ต (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2557) สถิติจากต่างประเทศ พบว่าหนังโป๊ทางเคเบิล TV และ DVDS มีการผลิตหนังโป๊ปีละ 11,000 เรื่อง มีผู้เช่าหรือซื้อไปชม 800 ล้านคน คนอเมริกันเสียเงินปีละ 10,000 ล้านดอลลาร์ ซื้อหนังโป๊ 59% ของผู้ใหญ่เชื่อว่าไม่ผิดศีลธรรมถ้ามี sex fantasy 38% ของผู้ใหญ่ระบุว่าการดูหนังโป๊ไม่มีอะไรผิด 30% ของผู้ใหญ่ระบุว่า ถ้าคู่ของตนดูหนังโป๊จะรู้สึกว่าคุณเองเป็นเพียงวัตถุทางเพศ 38% ของผู้ใหญ่ยอมรับได้ว่าศีลธรรมการดูภาพโป๊เปลี่ยนไม่ผิด

อันตรายของภาพโป๊

1. ภาพโป๊ทำให้ติดและต้องการเสพมากขึ้น
2. ลดศักดิ์ศรีและสร้างความรุนแรงต่อผู้อื่น
3. เป็นอันตรายต่อเด็กตกเป็นเหยื่อเกิดการข่มขืน
4. อาจทำลายชีวิตคู่ ขาดความเชื่อถือ วางใจ
5. อาจนำไปสู่การขาดสมรรถภาพทางเพศ ไม่สามารถกระทำกับผู้หญิงจริงๆ
6. คนที่ดูหนังโป๊ที่ใช้ความรุนแรงจะเชื่อว่าผู้หญิงชอบความรุนแรง การข่มขืน
7. นำไปสู่เพศสัมพันธ์ที่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม

สัญญาณเตือนถึงอันตราย

1. การเพิ่มเวลาใน chat room การส่ง message ส่วนตัว
2. การหมั่นหากิจกรรม sex ออนไลน์
3. การสื่อสารโดยไม่เปิดเผยที่เกี่ยวข้องกับ sex fantasy
4. พัฒนาการจาก cyber sex เป็น phone sex และการพบปะจริง
5. สำเร็จความใคร่ขณะดูภาพโป๊
6. ลดกิจกรรมทางเพศกับคู่ครองไปชื่นชอบ cyber sex แทน

วงจรการติด Sex และภาพโป๊

1. การค้นพบ (Discovery)
2. การเข้าถึง/ทดลองดู
3. การทดลองหาประสบการณ์ (Experimentation)
4. เพิ่มปริมาณการดูมากขึ้น (Escalation)

5. ขาดไม่ได้ (Compulsivity)
6. ภาวะสิ้นหวัง (Hopelessness)

การแก้ไข

1. การรักษาจัดการตามลักษณะอาการ (Symptom Management and Reflection)
2. ใช้แผนการพลิกฟื้นการติด Sex (Sexual Addiction Recovery Plan)
3. การเปลี่ยนพฤติกรรมและการได้รับแรงใจและการสนับสนุนจากบุคคลต่างๆ (Behavior Change and Support)

ปัจจัยเสี่ยง (3 A'S) การติดหนังโป๊ทางอินเทอร์เน็ต

- ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการ
2. การเข้าถึงได้ง่าย (Accessibility)
 3. ไม่แพง จ่ายได้ (Affordability)
 4. ปิดบังตัวตนได้ ไม่ต้องเปิดเผย (Anonymity)

การลดปัญหา โดย Empowering

1. สอนการใช้สื่อที่ปลอดภัย (Teach Safety)
2. รู้จักเสี่ยงภัยออนไลน์ (Learn online risk)
3. มีคนดูแล ให้คำปรึกษา (Supervise, accompany)
4. สื่อสาร และเป็นตัวอย่าง (Communicate and Model)
5. หมั่นดูแล ระแวดระวัง (Pay attention)
6. พร้อม เต็มใจให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ (Be emotionally available)

สรุปแนวคิด

สื่อลามกอนาจารเป็นหนึ่งในสื่อที่มีการแพร่หลายเป็นอย่างมากตามเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ยิ่งโลกเปิดกว้างสำหรับอินเทอร์เน็ตมากเพียงใด ก็ยิ่งเป็นการเปิดให้ผู้ให้บริการมีโอกาสใกล้ชิดกับสื่อลามกอนาจารมากขึ้นเท่านั้น การเสพสื่อเหล่านี้ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องผิดปกติเท่าใด การกระทำเช่นนี้ก็เหมือนเป็นการตอบสนองสัญชาตญาณพื้นฐานในด้านความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ที่มีความสนใจในเรื่องเพศ และในบางคู่ หนังโป๊หรือสื่อลามกต่างๆ อาจช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้กับเกมรักที่อาจจะดูจืดชืดให้มีสีสันขึ้นมาได้บ้าง แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในขอบเขตของความพอดีเพื่อความบันเทิงเป็นครั้งคราวเท่านั้น เพราะหากหมกมุ่นจนเกินไปอาจส่งผลร้ายชนิดที่คุณเอง

อาจคาดไม่ถึง และที่สำคัญคือหากคุณถึงขั้นเสพติดแล้ว นักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า อาการเสพติดชนิดนี้ รักษาได้ยากยิ่งกว่าการบำบัดอาการเสพติดสิ่งเสพติดร้ายแรงชนิดอื่นๆ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รติวดี สิริมินินท์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลจากการใช้ภาพผู้แสดงแบบที่มีความโป๊เปลือยต่างระดับกันในงานโฆษณาต่ออารมณ์และเจตคติที่มีต่องานโฆษณาของผู้บริโภค ซึ่งได้ทำการศึกษาทั้งภาพของผู้แสดงแบบเพศหญิงและผู้แสดงแบบเพศชาย โดยมีการจัดระดับของความโป๊เปลือยออกเป็น 4 ระดับตามงานวิจัย Cheesecake and Beefcake ของ Jones et.al. (1998) จากการวิจัยพบว่าระดับความโป๊เปลือยของผู้แสดงแบบที่แตกต่างกันในงานโฆษณาไม่ได้ส่งผลต่อการตอบสนองทางอารมณ์ของผู้บริโภค แต่ในขณะเดียวกันเพศของผู้แสดงแบบกลับส่งผลโดยตรงต่ออารมณ์ของผู้บริโภค โดยกลุ่มตัวอย่างจะเกิดการตอบสนองทางอารมณ์ที่ดีเมื่อได้ชมภาพของผู้แสดงแบบที่เป็นเพศตรงข้ามกับตน แต่โดยรวมแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะเกิดการตอบสนองทางอารมณ์ที่ดีกับชิ้นงานโฆษณาที่ใช้ภาพผู้แสดงแบบเพศหญิงที่มีความโป๊เปลือยต่างระดับมากกว่าชิ้นงานที่ใช้ภาพผู้แสดงแบบชาย โดยเฉพาะภาพของผู้แสดงแบบหญิงที่สวมใส่ผ้าในลักษณะที่ชวนให้จินตนาการในโฆษณานั้น ๆ ในส่วนของผลทางด้านเจตคติพบว่าระดับความโป๊เปลือยของผู้แสดงแบบที่แตกต่างกันงานโฆษณาจะส่งผลโดยตรงต่อเจตคติที่มีต่องานโฆษณา โดยกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อชิ้นงานโฆษณาที่ใช้ภาพผู้แสดงแบบแต่งกายด้วยเสื้อผ้ามิดชิดและค่าของเจตคติก็จะต่ำลงจนกระทั่งต่ำที่สุดในชิ้นงานโฆษณาที่ผู้แสดงแบบเปลือยกายจนหมด นอกจากนี้เพศที่แตกต่างกันของผู้แสดงแบบก็ยังมีผลโดยตรงต่อเจตคติที่มีต่องานโฆษณา โดยกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อชิ้นงานโฆษณาที่ใช้ภาพผู้แสดงแบบหญิงมากกว่าผู้แสดงแบบชาย

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศ เนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นทางเพศที่วัยรุ่นสนใจ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นไทยในช่วงตอนต้นและตอนปลาย (อายุ 13-18 ปี) ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่เห็นว่าการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศเป็นเรื่องส่วนตัวและต้องแอบผู้ปกครอง เพราะเป็นเรื่องลับเฉพาะ และอินเทอร์เน็ตสามารถที่จะระบายอารมณ์ทางเพศให้แก่วัยรุ่นได้ ซึ่งต่างจากสมัยก่อนที่ยังไม่มีอินเทอร์เน็ต จะต้องดูจากสื่อทีวี นิตยสาร หรือสถานเริงรมย์ เมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนไปจะสร้างผลกระทบแก่สังคมให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

อมรวิรัช นาคทรพรพ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเสพสื่อลามกของเด็กกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 834 คน โดยใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์ครู และผู้ปกครอง 4 คน และเยาวชนอีก 6 คน ผลการวิจัยพบว่า สื่อลามกมี 7 ประเภท คือ อินเทอร์เน็ต หนังสือ วีซีดี ดีวีดี ภาพยนตร์ การ์ตูน และเกมส์ โดยพบว่า เยาวชนเริ่มเสพสื่อลามกครั้งแรกมากที่สุดตอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ วีซีดีในเพศชาย และการ์ตูนในเพศหญิง สถานที่ที่เยาวชนเสพสื่อลามกมากที่สุด คือ ห้องส่วนตัว รองลงมา คือ บ้านเพื่อน

เอี่ยมพร คชการ และคณะ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เจตคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อลามกของคนไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อลามกของคนไทย ผลการวิจัยพบว่า มีสถิติการรับชมสื่อทางเพศ ดังนี้ ประสบการณ์ครั้งแรกที่ได้ดูวิดีโอโป๊/วีซีดีโป๊ ส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-19 ปี ร้อยละ 40.9 และช่วงอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 33.5 โดยอายุต่ำสุดที่ดูวิดีโอโป๊/วีซีดีโป๊มีอายุต่ำกว่า 9 ขวบ ร้อยละ 1.2 และอายุสูงสุดที่เคยดูครั้งแรก คือ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 0.4 สถานที่ใช้ดูครั้งแรกเป็นบ้านเพื่อน ร้อยละ 37.8 และที่บ้าน ร้อยละ 31.8 สำหรับประสบการณ์ครั้งแรกที่ดูโป๊ทางอินเทอร์เน็ตทั้งชายและหญิงมีความคล้ายคลึงกัน คือ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 41.9 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 21.4 และช่วงอายุ 21-24 ปี ร้อยละ 10.7 ตามลำดับ โดยอายุต่ำสุดที่ดูโป๊ทางอินเทอร์เน็ตครั้งแรกพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิง ดูเมื่ออายุต่ำกว่า 9 ปี ร้อยละ 1.5 และอายุสูงสุดที่ดูโป๊ครั้งแรกมีอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 0.5 สำหรับสถานที่ที่ใช้ดูครั้งแรกส่วนใหญ่ดูที่บ้าน ร้อยละ 22.8 รองลงมาดูที่บ้านเพื่อน ร้อยละ 21.2 และดูในสถานที่ทำงาน ร้อยละ 9.7

เทวัญ มังคละชาติกุล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลต่อบุคคลที่สามของสื่อลามกอนาจารบนดินเทอร์เน็ตและการสนับสนุนการเซ็นเซอร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบแนวคิดเรื่องผลต่อบุคคลที่สามต่อกรณีสื่อลามกอนาจารบนดินเทอร์เน็ตและเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลต่อบุคคลที่สามในกรณีนี้กับการสนับสนุนการเซ็นเซอร์ อาศัยวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม มีกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพอาศัยการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะรับรู้หรือตัดสินสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตว่าจะมีผลกระทบต่อบุคคลที่สามมากกว่าที่จะมีผลกระทบต่อตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องผลต่อบุคคลที่สามโดยการรับรู้หรือตัดสินดังกล่าวต่อบุคคลที่สามที่เป็นเด็กและเยาวชนจะสูงกว่าบุคคลที่สามที่เป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจากลักษณะดังกล่าวจะส่งผลการสนับสนุนการเซ็นเซอร์สื่ออินเทอร์เน็ต โดยพบว่า ขนาดความแตกต่างของการรับรู้ผลของสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตที่มีต่อตนเองและบุคคลอื่นมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนการเซ็นเซอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์กับปัจจัยทางด้านประชากร พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับขนาดของบุคคลที่สามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต โดยผลการสัมภาษณ์เชิงลึกได้คำอธิบายเพิ่มเติมโดยสรุปว่า ผลต่อบุคคลที่สามเกิดมาจากเจตคติเชิงลบต่อสื่อลามกอนาจาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย ได้สร้างความกังวลว่าเด็กและเยาวชนจะตกเป็นเหยื่อ เนื่องจากขาดวุฒิภาวะ และมักจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการสนับสนุนการเซ็นเซอร์ และควรมีหน่วยงานเฉพาะซึ่งไม่ใช่ตำรวจให้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้

นรบดี นิตรกุล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษารวมถึงศึกษาทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 325 คน เป็นนิสิตนักศึกษา ในระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง และรวบรวมโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวนทั้งสิ้น 10 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ และ ค่าไคแอสควร์ ผลการศึกษาพบว่า จำนวนของนักศึกษาหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกับนักศึกษาชาย ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร เริ่มเสพสื่อลามกอนาจาร ครั้งแรกตอนมัธยมศึกษาตอนปลาย เสพสื่อลามกอนาจารประเภทแรกคือ หนังสือและนิตยสาร เริ่มต้นเสพสื่อลามกอนาจารเพราะเพื่อนชวน สื่อลามกอนาจารที่กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เสพมากที่สุด คือ วีซีดี ส่วนใหญ่ได้สื่อลามกอนาจารโดยการคัดลอกหรือยืมจากผู้อื่น โดยเสพสื่อลามกอนาจารในช่วงกลางคืนในห้องส่วนตัวมากที่สุด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีการแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการชักชวนกับเสพสื่อลามกอนาจาร นอกจากนี้ยังพบว่า เพศและสภาพการพักอาศัยมีผลต่อการเสพสื่อลามกอนาจารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ขณะที่นิสิตนักศึกษาศึกษาอยู่และทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารมีผลต่อการเสพสื่อลามกอนาจารอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุระ ศรีศศิ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งเป็นการศึกษาถึงแบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีความแตกต่างกันในเรื่องเพศ นั่นคือ เพศชายและเพศหญิง ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กลุ่มผู้รับสารที่เป็นเพศชายและหญิงที่บริโภคสื่อทางเพศ ประเด็นหลักของการศึกษา คือ การพิจารณาว่า เพศชายและเพศหญิงมีแบบแผนการบริโภค สื่อทางเพศเหมือน หรือแตกต่างกันอย่างไร โดยอาศัยแนวคิดและการศึกษาเกี่ยวกับ

สื่อทางเพศ และแนวคิดเรื่องการวิเคราะห์ผู้รับสารแนวใหม่ของ David Morley เป็นแนวทางการเข้าสู่ปัญหาของการวิจัย จากการวิเคราะห์แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของเพศชาย และเพศหญิง อันได้แก่ การวิเคราะห์ผู้รับสาร กระบวนการรับรู้ของผู้รับสาร พฤติกรรมการบริโภคสื่อ และผลกระทบที่มีต่อผู้รับสาร ผู้วิจัยพบว่า นอกจาก เพศสภาวะ ที่เป็นตัวแปรในการกำหนดแบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศ ซึ่งตรงกับการศึกษาการบริโภคสื่อโทรทัศน์ The “Nationwide” Audience ของ David Morley แล้ว การบริโภคสื่อทางเพศยังมีตัวแปรอื่น นั่นคือ ตัวแปรเรื่อง ศีลธรรม ระบบวัฒนธรรมแบบศิวไลซ์ ความรู้สึกผิด และความเป็นส่วนตัว ที่เป็นตัวกำหนดแบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของเพศชายและเพศหญิงอีกด้วย นอกจากนั้น ผู้วิจัยค้นพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีแบบแผนการบริโภคที่เหมือนกันเชิงประเภท (similarity in kind) แตกต่างกันในเชิงระดับ (difference in degree) ทั้งในเรื่องของการจดจำเนื้อหา และการคิดไตร่ตรองขณะดู และในข้อสุดท้ายผู้วิจัยยังค้นพบว่าในการบริโภคสื่อทางเพศของเพศชายและเพศหญิงนั้น ยังเป็นจุดที่สะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในการบริโภคระหว่างผู้รับสารเพศชาย และเพศหญิง

สรุคสันต์ สุทธิศัทสนกุล (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ทรรศนะต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารที่มีผลต่อวัยรุ่นไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทรรศนะของวัยรุ่นต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร และเพื่อศึกษาทรรศนะของดาราต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร และเพื่อศึกษาทรรศนะของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร อีกทั้งเพื่อศึกษาทรรศนะของวัยรุ่นต่อดาราที่ถ่ายภาพโป๊เปลือยในนิตยสาร การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ วัยรุ่น จำนวน 20 คน ได้แก่ วัยรุ่นอายุ 12-17 ปี จำนวน 10 คน โดยแบ่งเป็น เพศชายจำนวน 5 คน เพศหญิง จำนวน 5 คน วัยรุ่นอายุ 18-22 ปี จำนวน 10 คน โดยแบ่งเป็น เพศชายจำนวน 5 คน เพศหญิง จำนวน 5 คน ดารา จำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็นดารายายจำนวน 6 คน ดาราหญิง จำนวน 6 คน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวน 20 คน ได้แก่ ฝ่ายกฎหมาย จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 2 คน นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 2 คน นักวิชาการด้านสังคมศาสตร์หรือผู้ทำงานด้านสังคม จำนวน 2 คน ผู้ที่ทำงานทางด้านวัฒนธรรม จำนวน 2 คน จิตแพทย์หรือผู้ที่ทำงานด้านจิตวิทยา จำนวน 2 คน บรรณาธิการนิตยสาร จำนวน 2 คน สื่อมวลชน จำนวน 2 คน นักวิจารณ์งานศิลปะหรือผู้ที่ทำงานด้านศิลปะ จำนวน 2 คน ช่างภาพ จำนวน 2 คน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ภาพลามกอนาจาร ในทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคือ ภาพที่แสดงให้เห็นอวัยวะเพศ และหัวนมสตรี ภาพที่แสดงให้เห็นการร่วมเพศกันอย่างโจ่งแจ้ง ภาพโป๊เปลือยของเด็ก ภาพคนสมสู่กับสัตว์ ภาพผู้ใหญ่สมสู่กับเด็ก ภาพการร่วมเพศหมู่ รวมถึงภาพที่แสดงให้เห็นว่ากำลังร่วมเพศ ภาพที่ทำท่าทางเหมือนจะมีการร่วมเพศกัน ภาพที่แสดงอากัปกิริยาสีหน้า ท่าทางที่ยั่วยุคมารมณณ์ ภาพที่ผู้แสดงแบบใส่ชุดชั้นใน กางเกงใน ชุดว่ายน้ำ หรือใส่เสื้อผ้า

น้อยขึ้น ภาพที่สื่อไปในทางเพศเพียงอย่างเดียวไม่ว่าจะใส่เสื้อผ้าหรือไม่ก็ตาม ภาพที่มีลักษณะขัดต่อวัฒนธรรมไทยเกินกว่าที่คนส่วนใหญ่จะรับได้ ภาพที่ขาดการคำนึงถึงเรื่องกาลเทศะ ภาพการแต่งกายไม่เหมาะสมกับสถานที่ ภาพการแต่งกายที่ควรอยู่ในที่มิดชิดส่วนตัวแต่นำมาเผยแพร่สู่สาธารณะ ภาพที่เปิดเผยร่างกาย หรือ เปลือยกายถ่ายคู่กับสิ่งเคารพในความเชื่อของคน ภาพที่ใช้ผู้แสดงแบบเป็นวัตถุทางเพศ ภาพที่ผู้ผลิตต้องการขายสินค้าโดยอาศัยการเปลือยของผู้แสดงแบบเป็นจุดขายสินค้า ภาพที่ต้องการเน้นรูปร่าง สัดส่วน สรีระของผู้แสดงแบบมากกว่าเสื้อผ้าและเครื่องประดับที่สวมใส่ ภาพที่ขาดความงามทางศิลปะ ขาดการจัดแสง สี องค์กรประกอบ และท่าทางของผู้แสดงแบบ

ทรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อภาพโป้เปลือยของดาราในนิตยสาร โดยภาพโป้เปลือยของดาราในนิตยสารที่วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรศนะว่าเป็นภาพลามกอนาจาร จากระดับภาพโป้เปลือย 4 ระดับในงานวิจัย ภาพดารารายที่วัยรุ่นดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีทรศนะว่าเป็นภาพลามกอนาจาร คือ ภาพดารารายระดับที่ 2 (Suggestive) ภาพดารารายระดับที่ 3 (Partially-clad) ภาพดารารายระดับที่ 4 (Nude) ภาพดารารายหญิงที่วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรศนะว่าเป็นภาพลามกอนาจาร คือ ภาพดารารายหญิงระดับที่ 2 (Suggestive) ภาพดารารายหญิงระดับที่ 3 (Partially-clad) ภาพดารารายหญิงระดับที่ 4 (Nude) ภาพคู่ดารารายที่วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรศนะว่าเป็นภาพลามกอนาจาร คือ ภาพคู่ดารารายระดับที่ 2 (Suggestive) ภาพคู่ดารารายระดับที่ 3 (Partially-clad) ภาพคู่ดารารายระดับที่ 4 (Nude) ทรศนะของวัยรุ่นต่อดาราที่ถ่ายภาพโป้เปลือยในนิตยสารมีดังนี้คือ วัยรุ่นมีทรศนะว่า ดาราต้องการสร้างกระแสให้ตัวเองดัง การถ่ายภาพโป้เปลือยของดาราในนิตยสารเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย ดาราที่ถ่ายภาพโป้เปลือยในนิตยสารเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่วัยรุ่น การถ่ายภาพโป้เปลือยของดาราในนิตยสารเป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องรีบแก้ไข การถ่ายภาพโป้เปลือยของดาราในนิตยสารเป็นเรื่องปกติในสังคมไทยปัจจุบัน การถ่ายภาพโป้เปลือยของดาราในนิตยสารเป็นสิทธิส่วนบุคคล การถ่ายภาพโป้เปลือยของดาราในนิตยสารเป็นงานศิลปะรูปแบบหนึ่ง การถ่ายภาพโป้เปลือยของดาราในนิตยสารไม่มีผลเสียอะไร ทรศนะของวัยรุ่นต่อดาราที่ชื่นชอบถ่ายภาพโป้เปลือยในนิตยสารมีดังนี้คือ วัยรุ่นกลุ่มหนึ่งมีความชื่นชอบดาราคณนั้นน้อยลง และอีกกลุ่มหนึ่งยังคงชื่นชอบดาราคณนั้นเหมือนเดิม ทรศนะของวัยรุ่นในการถ่ายภาพโป้เปลือยของตนเองในระดับที่ตนสามารถถ่ายได้จาก ระดับภาพโป้เปลือย 4 ระดับในงานวิจัยนั้น ระดับภาพโป้เปลือยของตนเองที่วัยรุ่นชายสามารถถ่ายได้คือภาพในระดับที่ 1 (Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) และระดับที่ 3 (Partially clad) ระดับภาพโป้เปลือยของตนเองที่วัยรุ่นหญิงสามารถถ่ายได้ คือ ภาพในระดับที่ 1 (Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) และระดับที่ 3 (Partially-clad) ทรศนะของวัยรุ่นกับเหตุผลในการที่จะถ่ายภาพโป้เปลือยของตนเองในระดับที่ 4 (Nude) มีเหตุผลดังนี้คือ วัยรุ่นถ่ายเก็บไว้ดูเอง วัยรุ่นถ่ายไว้ให้แฟน วัยรุ่นมีทรศนะว่าการถ่ายภาพโป้เปลือยในระดับที่ 4 (Nude) เป็นเรื่องที่ทันสมัย คนยุคใหม่ถ่ายได้

ปริมา อภิโชติกร (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง อิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา กลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา กลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ (2) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อลามกรูปแบบต่าง ๆ ของนักศึกษา กลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ (3) อิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา กลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ (4) แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาจากสื่อลามกของนักศึกษา กลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในโรงเรียนกลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน โดยใช้แบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.91 มีอายุเฉลี่ย 18 ปี เรียนอยู่ในระดับ ป.วส. คิดเป็นร้อยละ 63.24 มีรายได้เฉลี่ย 3,425 บาท/เดือน อาศัยอยู่นอกเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 58.64 และปัจจุบันส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับเพื่อนในเมืองเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 25.13 และบิดามารดาอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 34.05

ด้านพฤติกรรมการเปิดรับสื่อลามกของนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เปิดรับสื่อลามกจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละที่ 37.02 สถานที่ในการเปิดรับสื่อลามก คือ ที่บ้านหรือพักของตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละที่ 35.40 โดยมีความถี่ในการเปิดรับสื่อจากโทรศัพท์มือถือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละที่ 77.02 และมีการเปิดรับสื่อลามกจากอินเทอร์เน็ตเป็นเวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละที่ 50.81 ส่วนวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่อลามกเกิดจากความอยากรู้อยากเห็น คิดเป็นร้อยละที่ 33.24 สำหรับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีคนรัก คิดเป็นร้อยละที่ 57.29 มีกิ๊กหรือคนรักมากกว่า 1 คน คิดเป็นร้อยละที่ 52.43 เคยมีประสบการณ์ทางเพศ คิดเป็นร้อยละที่ 57.56 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละที่ 37.08 โดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก คิดเป็นร้อยละที่ 35.21 เนื่องจากความอยากรอง คิดเป็นร้อยละที่ 30.04 โดยมีการป้องกันหรือมีการคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คิดเป็นร้อยละที่ 56.80 รู้จักและสัมผัสกับสื่อลามกเป็นครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละที่ 33.51 โดยผ่านทางเพื่อน คิดเป็นร้อยละที่ 28.10 และมองสื่อลามกที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าเป็นเรื่องธรรมดา คิดเป็นร้อยละที่ 64.86 ด้านพฤติกรรมการเปิดรับสื่อลามกรูปแบบต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีการเปิดรับรูปแบบภาพการร่วมรักหรือภาพการมีเพศสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ การ Chat และโซวภาพลามกผ่านกล้อง (Cam frog) Website ลามกโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยมีวัตถุประสงค์ในการค้นหาและเข้าถึงสื่อลามกเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง และอยากรู้อยากเห็น โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านอิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศ (ความสัมพันธ์เบื้องต้น) พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการพบปะพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ การแสดงความรักและไว้วางใจกับเพื่อนต่างเพศอย่างจริงจังอยู่ในระดับมากที่สุดโดยผ่านทางโทรศัพท์มือถือ สำหรับรูปแบบของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีคูรักรักในวัยเรียน มีกิ๊กหรือคูรักรักมากกว่า 1 คน อยู่ในระดับมากที่สุดโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต สำหรับการรับรู้ของนักศึกษาต่อพฤติกรรมทางเพศของเพื่อน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการรับรู้ว่าเป็นเพื่อนของนักศึกษามีการใช้ชีวิตร่วมกันก่อนแต่งงาน และนักศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของเพื่อนคิดว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา

ส่วนแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่อลามกของนักศึกษากลุ่มอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับบทบาทตนเอง พบว่า นักศึกษาควรสร้างความภาคภูมิใจและสร้างคุณค่าให้กับตนเอง (วัยรุ่นหญิง) เป็นสุภาพบุรุษและให้เกียรติเพื่อนต่างเพศ (วัยรุ่นชาย) บทบาทของพ่อแม่/ผู้ปกครอง พบว่า พ่อแม่/ผู้ปกครองควรสร้างกิจกรรมและการมีส่วนร่วมกับลูกเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตซึ่งกันและกัน การให้ความรัก ความอบอุ่นและการให้การดูแลเอาใจใส่ลูกอย่างใกล้ชิดอยู่ บทบาทของสถาบันการศึกษา พบว่า สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และปลูกจิตสำนึกเรื่องคุณค่าในตนเองและการให้เกียรติซึ่งกันและกัน บทบาทของผู้ประกอบการและผู้ผลิตสื่อ พบว่า ผู้ประกอบการและผู้ผลิตสื่อควรมีจรรยาบรรณในการจัดทำสื่อหรือจัดทำผลงานที่เหมาะสมกับเยาวชนและมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมโดยสร้างสื่อดีเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่วัยรุ่นปัจจุบัน บทบาทของสื่อมวลชน พบว่า สื่อมวลชนควรให้ข้อมูลข่าวสารอันสร้างสรรค์แก่เยาวชนและสังคม และมีจรรยาบรรณในการสร้างความเพลิดเพลินบันเทิงใจแก่เยาวชนและสังคม และบทบาทของหน่วยงานของรัฐ พบว่า หน่วยงานของรัฐควรจัดเวทีประชาคมให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะและแก้ไขปัญหาพร้อมกับภาครัฐ และจัดทำกฎหมายหรือออกแบบ พรบ. ควบคุมสื่อทุกประเภทอย่างเคร่งครัด

จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ และคณะ (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสม และศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพได้แก่ กลุ่มนักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์และด้านจิตพฤติกรรมศาสตร์ กลุ่มบุคคลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน และกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณเป็นนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 481 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายชั้น ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

แบบเพิ่มตัวแปรที่ละชั้น ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย การไม่รู้เท่าทันสื่อ การขาดความตระหนักถึงผลกระทบของสื่อ การขาดการเฝ้าระวัง การขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง และ 2) ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในการชักจูงให้เปิดรับสื่อที่ไม่เหมาะสม การถ่ายทอดทางสังคมจากครอบครัวที่ไม่เหมาะสม สถาบันการศึกษาไม่ส่งเสริมการพัฒนาการรับรู้เท่าทันสื่อ และระบบการคิดของผู้เรียน การขาดจรรยาบรรณของสื่อ การขาดความรับผิดชอบต่องานของผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีปัจจัย 4 ตัวแปรที่ร่วมกันทำ นายพฤติกรรมกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การรู้เท่าทันสื่อ การควบคุมตน การเฝ้าระวัง และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ซึ่งร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ศิริพร เสรีदानนท์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการเปิดรับสื่ออนาจารต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำแนกตามสถานที่ในการเปิดรับสื่อ จำนวนชั่วโมง ความถี่ในการเปิดรับสื่อ และวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจาร 2) ประเมินค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner 3) เปรียบเทียบค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยจำแนกตามเพศ กลุ่มสาขาวิชา ชั้นปีที่ศึกษา รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม 4) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการป้องกันและแก้ไขปัญหาสื่ออนาจาร จำแนกตามกลุ่มเพศ กลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา และ 5) เสนอแนวทางในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ในมหาวิทยาลัย และผู้ปกครองของนักศึกษา และ 6) นำผลการวิจัยในภาพรวมเสนอต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และรับผิดชอบทั้งโดยตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวนรวม 600 คน จากกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ จำนวน 298 คน และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์-ชีวภาพ จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 และ 50.3 ตามลำดับ จากมหาวิทยาลัยของรัฐ 295 คน มหาวิทยาลัยเอกชน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 และ 50.8 โดยเป็นเพศชาย 298 คน หญิง 302 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 และ 50.3 ตามลำดับ เป็นนักศึกษาจากชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป ชั้นปีละ 150 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ของกลุ่มตัวอย่างทุกชั้นปี ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ซึ่งประยุกต์ใช้เทคนิค

การตอบสนองเชิงสุ่มเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจโดยละเอียดก่อนลงมือตอบ นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด 600 ชุด มาประมวลผล ด้วยสถิติบรรยาย และการประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศโดยวิธีของ Warner ส่วนการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาระหว่างกลุ่มเพศกับ กลุ่มสาขาวิชาใช้สถิติทดสอบ T-test สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มระดับชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง และ สามทาง (two- way and three-way ANOVA) เพื่อศึกษาอิทธิพลภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์พูดคุยทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สรุปผลการวิจัย

1) กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายหญิงในมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชนในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ขึ้นไปใน 2 กลุ่มสาขาวิชา ส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากผู้ปกครองหรือจากการหามาได้ ด้วยตนเองมากกว่า 5,000 บาท พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาของตนเองเป็นส่วนใหญ่ (44%) รองลงไป คืออาศัยในหอพัก (18.7%) และเช่าบ้านพักตามลำพังคนเดียว (17.8%) และบิดามารดาของนักศึกษา ส่วนใหญ่ (77%) ยังอยู่ร่วมกันในฐานะคู่สมรส

2) นักศึกษามากกว่าร้อยละ 80 มีการเปิดรับสื่ออนาจารผ่าน internet โดยใช้บริการผ่าน Facebook และ smartphone เป็นส่วนใหญ่ที่บ้านพักของตนเอง ที่หอพัก และที่บ้านเพื่อน ตามลำดับ นักศึกษาส่วนมากรู้จักเว็บไซต์อนาจาร 1-3 เว็บไซต์ ในขณะที่นักศึกษาชายหญิงอีกจำนวน ไม่น้อยไม่รู้จักเว็บไซต์อนาจารเลย การเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษา ส่วนใหญ่เปิดรับตามโอกาส ที่อำนวยให้ และใช้เวลาในการเปิดรับตามแต่ความสะดวกซึ่งมักจะไม่เกินครั้งละ 1 ชั่วโมง โดยมี แรงจูงใจในการเปิดรับสื่ออนาจารมาจากเพื่อน จากสื่อประเภทต่างๆ และจากตนเองตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาชายหญิงเคยประกาศหาคู่ทางอินเทอร์เน็ต ส่วนช่วงอายุในการเริ่ม เปิดรับสื่ออนาจาร พบว่านักศึกษาชายส่วนใหญ่เริ่มรู้จักและสัมผัสสื่ออนาจารเมื่อช่วงอายุ 10-13 ปี ส่วนนักศึกษาหญิงเมื่อช่วงอายุ 14-16 ปีมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออนาจาร แตกต่างกันไปเล็กน้อย กล่าวคือนักศึกษาชายมีวัตถุประสงค์ ๓ อันดับแรกคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความเครียด และเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ในขณะที่นักศึกษาหญิง มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการแรกคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และ เพื่อศึกษาความรู้เรื่องเพศ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามกลุ่มสาขาวิชาพบว่า นักศึกษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์/ สังคมศาสตร์ ต้องการเปิดรับสื่ออนาจารเพื่อความบันเทิง เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น และ

เพื่อผ่อนคลายความเครียด ในขณะที่นักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิง เพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องเพศและเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น ตามลำดับ

3) ผลจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้ว่า นักศึกษาชายและหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลางโดยนักศึกษามีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาหญิง แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่มีค่าเฉลี่ยของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ และ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐและของเอกชน มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน แต่มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

4) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางระหว่างกลุ่มพบว่า (1) นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อหรือไม่มีอิทธิพลต่อระดับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ และ (2) นักศึกษาระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ

5) จากการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อออนไลน์บนอินเทอร์เน็ตและแนวทางป้องกันและแก้ไขตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของสื่อดังกล่าว สรุปสาระได้ว่านักศึกษาตระหนักดีถึงผลกระทบทั้งต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินของบุคคล การป้องกันและแก้ไขอาจทำได้หลายวิธีการ แต่ที่ได้ผลมากที่สุดน่าจะ ได้แก่ การฝึกควบคุมจิตใจตนเองใช้สติ ใช้เหตุผลในการเลือกรับสื่อ รู้เท่าทันสื่อบนอินเทอร์เน็ต หากความรู้เพิ่มเติมจากผู้รู้จริงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับสื่อออนไลน์ที่เป็นภัยต่อผู้รับทุกเพศทุกวัย การควบคุมเนื้อหาสาระของสื่อบนอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ยาก เพราะเป็นประเด็นทางธุรกิจและเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เราอาจทำให้มันลดจำนวนลงได้บ้าง แต่ไม่อาจทำให้สื่อออนไลน์หายไปจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างถาวร ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับวิจรรย์ญาณของแต่ละบุคคลในการเลือกบริโภคสื่ออย่างมีสติ รู้คิด รู้วิเคราะห์และพอเหมาะพอดี

6) ผลจากการประมาณค่าสัดส่วนของการเกิดพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเปิดรับสื่อออนไลน์ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา โดยมีค่าประมาณสัดส่วนของพฤติกรรมปฏิเสธการรับสื่อออนไลน์เมื่อ

เพื่อนชกชวณและพฤติกรรมที่เยวกลางคีนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจําอยู่ในระดับสูงสุดเท่าๆ กัน (ร้อยละ 88) รองลงไปคือ พฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศกับพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศ ซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วพฤติกรรมเท่าๆ กัน (ร้อยละ 77) โดยมีข้อสังเกตว่านัักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีค่าประมาณสัดส่วพฤติกรรมการเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันถึงร้อยละ 55 (ชาย) และร้อยละ 66 (หญิง) และเมื่อพิจารณาค่าประมาณสัดส่วพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นเรียงจากน้อยที่สุด ตามลำดับ 3 พฤติกรรม ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางเพศได้ดี (ร้อยละ 18) ความมั่นใจในความเป็นชายจริงหญิงแท้ของตน (ร้อยละ 28) และพฤติกรรมเคยขายบริการทางเพศ (ร้อยละ 35) ทั้งนี้โดยมีความผิดพลาดในการประมาณค่าสัดส่วของพฤติกรรมดังกล่าวน้อยมากเมื่อพิจารณาจากผลต่างของค่าสูงสุด-ต่ำสุดในการประมาณค่าสัดส่วของแต่ละพฤติกรรม ซึ่งมีช่วงห่างของค่าดังกล่าวระหว่าง .0904 ถึง .3829 ซึ่งเป็นช่วงที่แคบมาก

7) แนวทางป้องกันการเปิดรับสื่ออนาจารของนัักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในอันดับต้นๆ ได้แก่ การจัดหาโปรแกรมที่สามารถลือกเว็บไซด์อนาจารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดเจ้าหน้าที่ดูแลการให้บริการในพื้นที่การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนัักศึกษาอย่างเข้มงวด ส่วนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยเน้นการให้ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับโทษที่จะได้รับจากการเสพย์สื่ออนาจาร

8) แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนัักศึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเน้นที่การขอให้รัฐบาลปรับปรุงกฎหมายและบทลงโทษการประกอบธุรกิจสื่ออนาจารบนอินเทอร์เน็ต วิธีการป้องกันที่น่าจะกระทำได้ในทันที คือ สอดแทรกเนื้อหาการเลือกรับสื่อที่เหมาะสมในรายวิชาต่างๆ ของนัักศึกษา การสอนให้รู้จักคิดวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียในการเปิดรับสื่ออนาจารบนอินเทอร์เน็ต ส่วนการแก้ไขปัญหานี้ อาจารย์มีความเห็นว่า อาจใช้กิจกรรมกลุ่มประกอบการเรียนเพื่อหันเหความสนใจ ตลอดจนการใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดด้วยการแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปิดสื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

9) แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารของนัักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนัักศึกษา ได้แก่ การพัฒนาความรู้ทักษะของตนเองในด้านการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงชุมชนออนไลน์ เพื่อให้สามารถตรวจสอบติดตามการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิด รู้เท่าทันสื่อ และรู้เท่าทันบุตรหลานด้วยเช่นกัน อันจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องและโดนใจบุตรหลานได้โดยง่าย ส่วนการแก้ไขปัญหาดังกล่าวหากเกิดปัญหาขึ้นแล้ว ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าจะสามารถทำได้โดยการชกชวณลูกหลานให้ทำกิจกรรมในครอบครัวร่วมกันให้มากขึ้น พูดคุยถึงผลกระทบในการเปิดรับสื่ออนาจารกับบุตรหลานอย่างเปิดเผย จัดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในที่ซึ่งทุกคนในครอบครัวสามารถมองเห็นร่วมกันได้อย่างทั่วถึง หรือแม้แต่การนั่งชมสื่ออนาจาร

ที่ลูกหลานกำลังเปิดรับไปพร้อมๆ กัน โดยคาดหวังว่าลูกหลานจะเกิดความละเอียดใจและลดละเลิกพฤติกรรมการเล่นโซเชียลมีเดียไปเองในที่สุด

10) แนวทางป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจารตามความคิดเห็นของนักศึกษาโดยสรุปประเด็นสำคัญได้คือ นักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินของบุคคล การป้องกันและแก้ไขอาจทำได้หลายวิธีการ แต่ที่ได้ผลมากที่สุดน่าจะ ได้แก่ วิธีการป้องกันด้วยการฝึกควบคุมจิตใจตนเอง รู้จักใช้เหตุผลในการเลือกรับสื่อ รู้เท่ากันสื่อบนอินเทอร์เน็ต หากความรู้เพิ่มเติมจากผู้รู้จริงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับสื่ออนาจารที่เป็นภัยต่อผู้รับทุกเพศทุกวัย ทั้งนี้คงเป็นเรื่องยากที่จะควบคุมเนื้อหาสื่อบนอินเทอร์เน็ต เพราะเราอาจทำให้มันลดจำนวนลงได้ แต่ไม่สามารถทำให้สื่อลามกอนาจารหายไปจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างถาวร ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคลในการเลือกบริโภคสื่ออย่างชาญฉลาด โดยใช้สติ รู้คิด รู้วิเคราะห์ และรู้พอเหมาะพอดี

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยแยกนำเสนอเป็น

1) ข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ 2) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ 3) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ

ผลการประมาณค่าสัดส่วนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ซึ่งพบประเด็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงมีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมการเล่นโซเชียลมีเดียสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมากกว่าร้อยละ ๕๐ (ชาย=๕๕% หญิง=๖๖%) ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1.1 แนวทางป้องกัน

1.1.1.1 บิดามารดา/ผู้ปกครองต้องไม่สร้างความสับสนทางเพศให้บุตรหลานในช่วงเยาว์วัย โดยเฉพาะในช่วงอายุ ๒ ขวบปีแรก ด้วยการปฏิบัติต่อบุตรหลานไปในทิศทางตรงกันข้ามกับเพศที่แท้จริงของพวกเขา อาทิเช่น การแต่งตัวลูกชายให้เป็นแบบเด็กหญิง เนื่องจากต้องการได้ลูกสาวมากกว่า การปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะเช่นนี้ ทำให้เขารู้สึกสับสนในการวางตัว รวมทั้งไม่มั่นใจว่าเพศที่ตนเป็นอยู่นั้นจริงหรือไม่ เพราะรับรู้ว่าเป็นบิดามารดา/ผู้ปกครองที่รักตนก็ยังมีพฤติกรรมของตนเอง อันจะส่งผลต่อความเบี่ยงเบนทางเพศของเด็ก และฝังแน่นในจิตใจร้ายแรง และพัฒนาเป็นบุคลิกภาพที่ถาวรของเขาในระยะต่อไป จนไม่อาจแก้ไขได้ในที่สุด

1.1.1.2 ครูอาจารย์และผู้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ฝ่ายกิจการนักเรียน/นักศึกษา อาจารย์ฝ่ายแนะแนว รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนต้องประสานความร่วมมือกันสังเกตและใส่ใจต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดสนิทสนมกัน

เป็นพิเศษระหว่างนักเรียน/นักศึกษาเพศเดียวกันไปพร้อมๆ กับที่ต่างเพศกันด้วย แม้ผลลัพธ์ของความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าว จะปรากฏความรุนแรงของปัญหาที่แตกต่างกันในรายละเอียด แต่ก็ถือว่าเป็นปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมไทย ทั้งพฤติกรรมซิงสุกก่อนห้าม และพฤติกรรมรักร่วมเพศ แม้อาจจะป้องกันได้เพียงเบื้องต้นด้วยการตกเตียง พุดคุย สร้างสัมพันธ์ภาพและความไว้วางใจระหว่างครู อาจารย์กับศิษย์พยายามสร้างค่านิยมและให้ข้อคิดแก่พวกเขาว่าความรักและเรื่องเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเดียวกัน หากเป็นไปได้ควรแยกเด็กทั้ง ๒ ฝ่าย ให้ทำกิจกรรมคนละกลุ่มเท่าที่โอกาสจะอำนวยเพื่อลดโอกาสความใกล้ชิดสนิทสนมที่ผิดปกติและให้โอกาสทั้งสองฝ่ายได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนชายหญิงคนอื่นๆ ในกลุ่มที่ต่างไปให้มากที่สุด

1.1.1.3 หลักสูตรในกลุ่มวิชาพื้นฐานหรือในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ควรต้องนำประเด็นรักร่วมเพศมากำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อให้ได้อ่าน ได้วิจัย ได้อภิปราย เพื่อให้มนุษย์เข้าใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนและร่วมสถาบันไม่แสดงความรู้สึกรังเกียจให้ปรากฏ สร้างเจตคติที่ดีระหว่างศาสนาสถานภาพและการไม่เหยียดหยามบุคคล ไม่ว่าเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้าม

1.1.2 แนวทางแก้ไขปัญหา

แม้จะมีการป้องกันอย่างดีที่สุดแล้วก็ตาม แต่ก็มีความเป็นไปได้สูงในอันที่จะไม่สามารถบรรลุดังวัตถุประสงค์ เนื่องจากพฤติกรรมรักร่วมเพศมิได้มีปัจจัยเชิงสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมเพียงประการเดียว แต่มีปัจจัยด้านอารมณ์ จิตใจของแต่ละบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะต้องใช้วิธีแก้ไขที่นุ่มนวล ไม่หักท้าว และไม่บังคับหรือสร้างความกดดัน เพราะอาจทำให้ปัญหารุนแรงยิ่งกว่าเดิม ดังนั้น แนวทางที่พอจะลดปัญหาพฤติกรรมดังกล่าวของลูกหลานอาจทำได้โดย

1.1.2.1 บิดามารดาหรือผู้ปกครองร่วมมือกันสร้างสิ่งแวดล้อมในครอบครัวให้อบอุ่น ให้โอกาส และเป็นที่ยิ่งในการให้คำปรึกษาแนะนำในปัญหาทางเพศและปัญหาส่วนตัวอื่นๆ ของลูกหลานได้ทุกเรื่องทุกโอกาส รับฟังด้วยสติและเมตตาธรรม ไม่ลงโทษหรือซ้ำเติมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การประณาม การแสดงความชิงชังรังเกียจ นำไปเปรียบเทียบกับพี่น้องหรือลูกหลานคนอื่นๆ หรือแม้แต่ไล่ออกจากบ้านด้วยอารมณ์ชั่ววูบจากความโกรธและผิดหวังอย่างรุนแรงในตัวบุตรหลานเพื่อมิให้เกิดการสูญเสียที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องเสียใจไปตลอดชีวิตในภายหลัง

1.1.2.2 บิดามารดา/ผู้ปกครองสนับสนุนและส่งเสริมในการเลือกวิชาที่เหมาะสมสำหรับบุตรหลาน ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ ความถนัดและความพึงพอใจของเขา ให้กำลังใจและใส่ใจต่อความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตในทุกๆ ด้านของพวกเขา โดยเข้าใจยอมรับและช่วยให้บุตรหลานจัดการชีวิตตนเองได้อย่างสมดุล

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในตอนนั้รวบรวมจากผลการพูดคุยกับนิสิตนักศึกษา จากผู้ปกครอง จากผู้บริหารมหาวิทยาลัยและจากอาจารย์ผู้สอนรวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยได้ผสมผสาน ข้อเสนอแนะของกลุ่มบุคคลดังกล่าว กับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้วิจัยเอง โดยแบ่งประเด็น การนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

2.1.2.1 ภาครัฐต้องมีความจริงจังในการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะ การแพร่ระบาดของสื่ออนาจาร หรือสื่อที่ล่อแหลมไม่เหมาะสมที่มีการขยายแพร่ผ่านทาง internet รวมถึงสถานที่ล่อแหลมทางเพศหรือสิ่งยั่วยุพฤติกรรมทางเพศ รัฐบาลต้องปราบปรามจับกุมและ ลงโทษผู้กระทำผิด โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดจริงจังและต่อเนื่อง เพิ่มกลไกในการทำงาน ร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังและการพัฒนาโปรแกรม ในการปิดกั้น กลั่นกรองเว็บไซต์ที่เป็นภัยเหล่านี้ด้วย

2.1.2.2 ภาครัฐส่งเสริมให้เกิดพื้นที่ในการบริโภคสื่อที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ โดยเน้นการส่งเสริมการลงทุนให้กับร้านที่ปลอดภัยและสร้างสรรค์ตามเกณฑ์ของกฎหมายและเกณฑ์ เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม โดยส่งเสริมให้จัดตั้งคณะกรรมการชุมชนในบริเวณที่ตั้ง ของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศกรุงเทพฯ และปริมณฑล เพื่อให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ “สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์” ดังกล่าว โดยต้องส่งเสริมทั้งในแง่ของตัวเงิน การให้กู้ยืมเงินอัตรา ดอกเบี้ยต่ำ การลดค่าซอฟต์แวร์ ลิขสิทธิ์ รวมทั้งการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย เทคโนโลยีและ การวางแผนทางธุรกิจ

2.1.2.3 กรมส่งเสริมวัฒนธรรมอาจจัดให้มีการประกวดการผลิตสื่อปลอดภัยและ สร้างสรรค์ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งได้แก่ สื่อที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย เป็นสื่อที่เสริมสร้างการเรียนรู้และ การศึกษาให้กับเด็กและเยาวชน อาทิ สื่อที่ให้สาระเกี่ยวกับคุณธรรม-จริยธรรม ส่งเสริมทักษะ ในการใช้ชีวิต สื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้การอยู่ร่วมกันหรือผสมผสานความหลากหลาย ในวัฒนธรรมย่อยของกลุ่ม กลุ่มชน และสื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจและเกิดความรักของสมาชิก ในครอบครัว ทั้งนี้กระทรวงวัฒนธรรมอาจร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการในการดำเนินงาน หลักเกณฑ์ วิธีการในรายละเอียด เกณฑ์การประเมินและตัดสินในรอบสุดท้าย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจ ที่เหมาะสมให้กับผลงานที่ได้รับการคัดเลือก โดยอาจวางแผนในการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆ ร่วมกับฝ่ายกิจการนักศึกษาหรือส่วนพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็รณรงค์การเปิดรับสื่อทางอินเทอร์เน็ตอย่างมีสติและรู้เท่าทันสื่อควบคู่กันไป ซึ่งนอกจากจะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การใช้เวลาว่างอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึก ในการเลือกรับสื่อ และตระหนักในความสำคัญของสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แล้ว ยังก่อให้เกิด

นวัตกรรมอันเป็นผลงานจากความคิดและความเพียรพยายามของการปฏิบัติงานเป็นทีมของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่งด้วย

2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคล/กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

2.2.1.1 ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษทางกฎหมายที่จะได้รับการเผยแพร่สื่อออนไลน์ โดยบริหารจัดการความรู้ผ่านหลายช่องทาง ทั้งบนหน้าเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย Facebook และ e-mail ของสถานศึกษา การประชาสัมพันธ์ภายในรูปแบบต่างๆ ตามระบบสื่อสารเครื่องมือ ให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 โดยเฉพาะมาตรา 14 (4)(5) เพื่อให้ นักศึกษา รู้เท่าทันและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเมื่อประสบกับสถานการณ์อันล่อแหลมต่อการถูกคุกคามทางเพศทั้งจากทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดเป็นนโยบายมอบหมายให้หน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องนำไปแปลงสู่ระดับการปฏิบัติ เช่น ฝ่าย/ส่วนกิจการนักศึกษา ส่วนพัฒนานักศึกษา ฝ่ายแนะแนว รวมทั้งระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในทุกระดับชั้นปี ซึ่งในกรณีนี้มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องไม่ลืมที่จะให้ความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายดังกล่าว แก่คณาจารย์ด้วยเช่นกัน

2.2.1.2 จัดหาโปรแกรมป้องกันหรือโปรแกรมที่สามารถบล็อกเว็บไซต์อนาจารและติดตั้งในคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องทั่วมหาวิทยาลัย แม้ไม่อาจบล็อกได้หมดทุกช่องทาง แต่ก็อาจช่วยลดปริมาณการเปิดรับสื่ออนาจารทั้งที่เจตนาและมิได้เจตนาของนักศึกษา ตลอดจนบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้เข้าถึงสื่อลามกอนาจารได้น้อยลงหรือเข้าถึงได้ยากขึ้น ซึ่งเป็นมาตรการเบื้องต้นที่สมควรนำมาพิจารณา

2.2.1.3 ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยในการจัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังการเผยแพร่เว็บไซต์ต้องห้ามทั่วทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ให้ความสำคัญและใส่ใจในรายละเอียดของปัญหาดังกล่าวอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องและจริงจัง หากจำเป็นต้องกำหนดบทลงโทษหรือมาตรการที่เหมาะสมกับผู้ไม่ปฏิบัติตามนโยบายและกฎระเบียบที่กำหนด เพื่อให้สามารถยับยั้งการกระทำที่ไม่พึงประสงค์มิให้เกิดขึ้นซ้ำอีก

2.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัย

2.2.2.1 สอดแทรกเนื้อหาที่เป็นความรู้เกี่ยวกับปัญหาผลกระทบของการเปิดรับสื่อประเภทต่างๆ บน internet ไม่เพียงแต่สื่อลามกอนาจาร ควรต้องรวมถึงการโฆษณาชวนเชื่อเกินความจริง เกมออนไลน์ที่มักจะนำไปสู่การสร้างเจตคติในการใช้ความรุนแรง การพนันหรือการใช้กลอุบายฉ้อฉลและประพฤตินิสิตลธรรมบนพื้นฐานของการแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจที่อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกับบทบาทของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งทำให้มีโอกาสดูรั้งักนักศึกษาในรายละเอียด

ของแต่ละคน รวมทั้งมีโอกาสในการสร้างสัมพันธภาพที่ดี สร้างความคุ้นเคยตลอดจนความไว้วางใจ เชื่อใจระหว่างกันได้มากขึ้น ปัญหาพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และเป็นเรื่องที่คุณต้องการปกปิดไว้เป็นส่วนตัว แต่การปกปิดปัญหาส่วนตัวดังกล่าว อาจเป็นสาเหตุของปัญหาอีกหลายๆ ประการตามมา อย่างไรก็ตาม นักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลายที่มีวุฒิภาวะ เข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ สามารถวิเคราะห์ขั้นสูงด้วยเหตุด้วยผลได้เองในระดับหนึ่ง ดังนั้นการใช้คำสั่งห้ามหรือการลงโทษ ไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจ จึงอาจให้ผลลัพธ์ที่ไม่น่าพึงพอใจมากเท่ากับการให้ข้อมูลเปรียบเทียบทั้งด้านบวกด้านลบโดยอาศัยเทคนิคการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับการอภิปรายที่แสดงหลักฐานร่องรอยของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ซึ่งเคยเกิดขึ้นในสังคมกับนักศึกษา ทั้งแบบกลุ่มย่อยและ/หรือเป็นส่วนบุคคลเฉพาะรายก็ได้

2.2.2.2 ในกรณีที่พบว่านักศึกษามีปัญหาส่วนบุคคลอันเกิดจากการเปิดรับสื่อต้องห้ามใดๆ แม้จะได้มีการป้องกันอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม อาจารย์อาจไม่สามารถให้ความช่วยเหลือนักศึกษาได้โดยลำพัง จึงจำเป็นต้องมีตัวช่วยอื่นๆ มาร่วมด้วยช่วยกัน กล่าวคือการขอความร่วมมือจากผู้ปกครองของนักศึกษา ฝ่ายแนะแนวและให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัย ส่วนพัฒนานักศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา หรือหากเป็นไปได้อาจต้องขอความร่วมมือจากเพื่อนสนิทของนักศึกษา (ถ้ามี) เป็นรายๆ ไป และหากจำเป็นถึงที่สุดแล้ว อาจต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นดังกล่าวไปพร้อมๆ กัน

2.2.2.3 อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่างๆ ตามหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา โดยเฉพาะในกลุ่มวิชาพื้นฐาน สามารถกำหนดกิจกรรมอันเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา มอบหมายให้นักศึกษาปฏิบัติงานเป็นทีม เช่นให้จัดทำโครงการจิตอาสาเพื่อสร้างความเป็นผู้มีจิตสาธารณะ เสียสละ แบ่งปัน ช่วยเหลือ เอื้ออาทรต่อบุคคลที่ด้อยโอกาสกว่าตน หรือโครงการวัยรุ่นไทยใส่ใจศาสนา พัฒนาชุมชน พัฒนาตนและสังคม เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังความเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม การรู้จักใช้ศาสนานำทางชีวิต และรู้จักนำหลักการทางศาสนามาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีสติ และมีวิจรรณญาณ ทั้งนี้ อาจมีการประเมินผลโครงการร่วมกันภายหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ เพื่อปรับปรุงสำหรับการดำเนินการอย่างต่อเนื่องในรุ่นต่อไป โดยควรต้องให้นักศึกษาแต่ละทีมสรุปอภิปรายสิ่งที่ตนเองและสังคมได้รับจากการปฏิบัติงานในโครงการที่ตนรับผิดชอบนั้น อันจะช่วยให้นักศึกษาได้คิดทบทวน ประมวลผลของการกระทำอันก่อให้เกิดความสุจริตใจจากการให้โดยไม่มีเงื่อนไขของตนเอง

2.2.3 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองของนักศึกษา

จากการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาคือการเปิดรับสื่ออนาจารของผู้ปกครองนักศึกษา ทำให้ได้แนวทางที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในบางประเด็นดังนี้

2.2.3.1 การเรียนรู้ในการเข้าถึงชุมชนออนไลน์ โดยศึกษาวิธีการใช้บริการต่างๆ ผ่านทาง Facebook blog หรือ twitter ก็ได้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้รู้เท่าทันบุตรหลาน และเพื่อให้สามารถติดตามการใช้เว็บไซต์ต้องห้ามของบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิดนั้น นับว่าเป็นวิธีการที่แยบยล เฉียบแหลมและทันสมัยอย่างยิ่ง แต่ทั้งนี้ผู้ปกครองควรต้องระมัดระวังไม่ให้บุตรหลานเกิดความรู้สึกว่าพวกเขากำลังถูกจับผิด ถูกตรวจสอบ หรือถูกผู้ปกครองใช้อำนาจควบคุมใดๆ อันเป็นการลดทอนสิทธิเสรีภาพที่พวกเขาพึงมีพึงได้ เพราะอาจเป็นสาเหตุให้เกิดการต่อต้าน ประชดประชัน และอาจถึงขั้นมีปากเสียงกับผู้ปกครองหรือทำลายความไว้วางใจและสัมพันธภาพที่เคยราบรื่นภายในครอบครัวได้ เพราะเป็นที่เข้าใจกันดีว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เข้าใจยาก อยากรองผิดลองถูก ชอบแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการอิสระเสรีในการดำเนินชีวิต และมีโลกส่วนตัวค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรต้องบอกกล่าวเชิงหารือกับบุตรหลานก่อนใช้วิธีการดังกล่าวนี้ อาจทำข้อตกลงหรือเงื่อนไขบางอย่างระหว่างกันให้ชัดเจนก่อนว่าควรจะมีขอบเขตแค่ไหนเพียงใด จึงจะไม่เป็นการล้ำเส้นเข้าไปในโลกส่วนตัวของพวกเขามากเกินไป เพื่อแสดงความจริงใจให้เกียรติแก่ลูกหลานและการสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยภายในครอบครัว รวมทั้งดูแลป้องกันปัญหาทางอารมณ์และจิตใจของพวกเขาอย่างดีที่สุด

2.2.3.2 บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับบุตรหลานอย่างเสมอต้นเสมอปลายในการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศเพื่อเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่บุตรหลาน เนื่องจากพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มากมายที่มีสาเหตุพื้นฐานมาจากการขาดแบบอย่างที่ดีภายในครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันทางสังคมเริ่มแรกที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังบุคลิกภาพภายในของบุคคล เช่น เจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ การอบรมขัดเกลาให้บุตรหลานมีค่านิยมและความเชื่อในการรักเดียวใจเดียว การรักษานวลสงวนตัว การรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในตนเอง การรู้จักให้เกียรติต่อเพศตรงข้าม รวมทั้งการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการตัดสินใจก่อนประพฤติปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรอบคอบ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปลูกฝังให้เจริญงอกงามขึ้นในจิตใจของบุตรหลานอย่างต่อเนื่องและอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งผู้ที่จะทำบทบาทและหน้าที่ในการขัดเกลาหรืออบรมบ่มเพาะได้ดีที่สุดตั้งแต่เริ่มแรกก็คือ บิดา มารดา และ/หรือผู้ปกครองของนักเรียนนั่นเอง อาจกล่าวได้ว่า บุคลิกภาพและเจตคติเริ่มที่บ้าน แล้วมาสานต่อในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพคุณภาพให้กับสังคม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการมีแบบฉบับที่ดีมีคุณภาพสูงเช่นกันไว้ให้บุตรหลานเจริญรอยตามได้อย่างถูกต้องทิศทาง

2.2.3.3 ให้ความร่วมมือกับทางมหาวิทยาลัยในกรณีได้รับการขอร้องให้เข้าร่วมประชุม ปรึกษาหารือ การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนานักศึกษาทั้งในด้านสังคม อารมณ์ สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม หมั่นหาเวลาและโอกาสที่เหมาะสมพูดคุยกับบุตรหลานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับทราบรับฟังปัญหาทุกเรื่อง เพื่อแสดงออกถึงความใส่ใจ และพร้อมที่จะ

ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาก็กับพวกเขาได้ด้วยความเข้าใจ ความรัก และเปี่ยมด้วยเมตตาจิตอย่างไม่มีเงื่อนไข

๓. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำเทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มของ Warner ดังกล่าวมาไว้ในโอกาสต่อไป ดังนี้

3.1 เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มเป็นเทคนิคที่ควรได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ เนื่องจากเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้ตอบคำถามผ่อนคลายความวิตกกังวลในการให้ข้อมูลส่วนตัวได้มาก จึงควรนำเทคนิคดังกล่าวมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาพฤติกรรมหรืองานที่มีลักษณะเชิงปกปิดด้านอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น เทคนิคการให้บริการของหน่วยงานต่างๆ ที่ไม่ต้องการเปิดเผยกลยุทธ์ทางการตลาด การศึกษาผู้มีอิทธิพลในชุมชน พฤติกรรมทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พฤติกรรมการพนันฟุตบอล การค้าสินค้าผิดกฎหมายต่างๆ เป็นต้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาองค์กรและหาวิธีการป้องกันแก้ไขปัญหาก็เป็นผลจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนรูปแบบต่างๆ ภายในหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 ควรมีการพัฒนาเครื่องมือการตอบสนองเชิงสุ่มให้เป็นที่น่าสนใจและสะดวกต่อการรวบรวมข้อมูลซึ่งจะทำให้ผู้ตอบยินดีให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมากขึ้น เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วยในการตอบแบบสอบถามผ่านทางเว็บไซต์ ซึ่งสามารถออกแบบให้มีความน่าสนใจและเพิ่มความสุขสนานในการตอบแบบสอบถามได้มากกว่าการตอบแบบสอบถามธรรมดาทั่วไป รวมทั้งช่วยรักษาความเป็นส่วนตัวของผู้ตอบได้เป็นอย่างดีตามวัตถุประสงค์ของเทคนิคดังกล่าวโดยผู้วิจัยต้องอธิบายให้ผู้ที่จะรับการสัมภาษณ์หรือตอบแบบสอบถามได้เข้าใจวัตถุประสงค์วิธีการขั้นตอนของการตอบคำถามอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้รับการสัมภาษณ์หรือตอบแบบสอบถามให้ความร่วมมือในการตอบคำถามตามความเป็นจริง อันจะส่งผลให้ค่าประมาณสัดส่วนที่ได้ไม่บิดเบือนจากความเป็นจริงมากนัก

3.3 ควรใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่มากเท่าที่ปัจจัยด้านเวลาและทุนจะเอื้ออำนวยได้ เพราะขนาดกลุ่มตัวอย่างยิ่งมากเท่าไร ค่าเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนก็จะยิ่งลดลง อีกทั้งช่วงของค่าประมาณสัดส่วนซึ่งคำนวณจากความแตกต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของการประมาณสัดส่วนจะมีลักษณะแคบลงด้วยอันหมายถึงค่าประมาณสัดส่วนที่ได้นั้นมีความแม่นยำสูง

3.4 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออาจารย์ประเภทอื่นๆ นอกเหนือจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต อาทิ สื่อเอกสารประเภทต่างๆ เช่น วารสาร รูปภาพ การ์ตูน การแสดงบนเวทีหรือตามแหล่งบันเทิง รวมทั้งในรูปแบบของ CD DVD VCD โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนในระดับต่างๆ เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อเหล่านั้นที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเพศศึกษา หรือพัฒนาการ

ด้านจริยธรรม และค่านิยมรวมทั้งเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และต่อเพศตรงข้ามและ/หรือเพศเดียวกัน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยดุสเซิลดอร์ฟ เอสเซน (<https://www.posttoday.com/world/194419> วันที่ 19 ธ.ค. 2555 เวลา 21:24 น.) ได้ทำการศึกษาวิจัยส่วนหนึ่งของสมองที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความจำ ซึ่งเป็นส่วนที่ใช้ระหว่างการทำงาน การทำความเข้าใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ การทดลองดังกล่าวในกลุ่มผู้ชาย 28 คน อายุเฉลี่ย 26 ปี ได้ให้ผู้ชายทั้งหมดดูภาพต่างๆ บนคอมพิวเตอร์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนระหว่างภาพโป๊กับภาพทั่วไป และได้ผลลัพธ์ที่น่าตกใจอย่างยิ่ง เมื่อปรากฏว่า หนุ่มๆ ส่วนใหญ่มีการจดจำภาพทั่วไปได้ดีกว่า ภาพที่เคยผ่านตาไปแล้วบ้างและภาพใดที่ยังไม่เห็น ทว่า เมื่อถึงการทดลองในกลุ่มภาพโป๊นั้น หนุ่มๆ ถึงกับเกิดอาการสับสน ไม่สามารถแยกแยะภาพเก่า-ภาพใหม่ได้ ซึ่งบ่งชี้ถึงปัญหาการจดจำระยะสั้น จากผลลัพธ์โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า การทดสอบภาพทั่วไปนั้นให้ผลลัพธ์ที่ถูกต้องแม่นยำถึง 80% ในขณะที่การทดสอบภาพโป๊นั้น ความแม่นยำในการจดจำและแยกแยะของหนุ่มๆ กลับลดลงอย่างหนัก โดยตอบถูกเพียง 67% เท่านั้น คริสเตียน ไลเออร์ นักวิจัยซึ่งทำการค้นคว้าเรื่องนี้ เปิดเผยว่า การปลุกเร้าทางเพศจะส่งผลยับยั้งการทำงานด้านการจดจำ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมากในการใช้ชีวิตในแต่ละวัน ผลการศึกษาชิ้นนี้อาจช่วยไขความลับส่วนหนึ่งให้นักจิตวิทยาเข้าใจได้ว่า เหตุใดผู้ที่ชื่นชอบจนเข้าขั้นติดเว็บโป๊บางราย จึงมีอาการไม่หลับไม่นอน สิ้นคิด หลงลืมความรับผิดชอบในงาน และอาจถึงขั้นเพิกเฉยต่อความสัมพันธ์กับบุคคลรอบตัวไป หมกมุ่นเกินไปจนเสี่ยงแบบนี้ เห็นทีเว็บทั้งหลายอาจต้องขึ้นคำเตือนห้ามบริโภคเกินวันละ 2 ชั่วโมงบ้างซะแล้ว

สรุป การจดจำหรือหมกมุ่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ทำอยู่นั้น มักทำให้เรามีสมรรถภาพกับสิ่งนั้นๆ และได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่อธิบายได้ว่าเหตุใดระหว่างทำงานจึงไม่ควรรอกแวกไปกับทีวีของกิน และอีกสารพัดสิ่งที่มาดึงความสนใจไปจากงาน ทว่า ทฤษฎีการจดจำนี้อาจไม่ได้ผลเมื่อนำไปใช้กับพฤติกรรมการเสพเว็บโป๊ เพราะผลการวิจัยล่าสุดของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเยอรมนีได้บ่งชี้ว่า ผู้ที่เสพติดสื่อลามกออนไลน์ทั้งหลายอาจเสี่ยงต่อการสูญเสียความทรงจำในระยะสั้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างใหญ่หลวงต่อการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน

กรรณิการ์ รอดมา (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ต โดยศึกษาวิเคราะห์แนวทางการบังคับใช้กฎหมายของต่างประเทศและกฎหมายประเทศไทย ตลอดจนความร่วมมือระหว่างประเทศและมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องข้อกับปัญหาดังกล่าว เพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหากับสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมกับประเทศไทย จากการศึกษาพบว่าพัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ตมากขึ้น เพราะสามารถใช้สื่อดังกล่าวในการเผยแพร่ และ

เข้าถึงเนื้อหาหลากหลายได้ง่าย ทำให้จำนวนของสื่อสามกเด็กบนอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีหลากหลายรูปแบบ และปัญหาดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อเด็กและสังคมในหลายด้าน ทั้งนี้เนื่องจากในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กของประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ตโดยตรง แต่มีกฎหมายที่ควบคุมสื่อลามกทั่วไปซึ่งไม่ได้กำหนดเกณฑ์อายุเด็ก นิยามสื่อลามก ตลอดจนฐานความผิดและอัตราโทษ นอกจากนี้ยังไม่มีมาตรการอื่นนอกจากมาตรการทางกฎหมายอย่างชัดเจน ทำให้การควบคุมเกิดปัญหาและอุปสรรคในการแก้ปัญหาดังกล่าว

แนวทางในการแก้ปัญหาสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ตมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยต้องมีบทบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ตไว้เป็นการเฉพาะโดยมีเกณฑ์อายุเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่ชัดเจน มีนิยามของสื่อลามกเด็ก รวมถึงฐานความผิดที่เกี่ยวกับสื่อลามกเด็กอย่างครอบคลุมและมีอัตราโทษที่เหมาะสม ตลอดจนการเยียวยาแก่เด็กผู้เสียหาย และควรส่งเสริมมาตรการอื่นนอกจากมาตรการทางกฎหมาย เช่น การกลั่นกรองเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม การปิดกั้น การเฝ้าระวัง หรือการรู้เท่าทันสื่อ นอกจากนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน รวมถึงความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วีรพงษ์ พวงเล็ก (2557: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความแตกต่างด้านลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต และทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวและสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต (3) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างปริมาณการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในแต่ละประเภทกับทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น และ (4) ศึกษาความสามารถของลักษณะทางประชากร สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน และการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ในการร่วมกันทำนายเจตคติทางเพศของวัยรุ่น โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในของครอนบาค (Cronbach) อยู่ระหว่าง 0.7415 ถึง 0.858 ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีเพศ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และผลการเรียน (GPA.) ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน และวัยรุ่นที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สาขาวิชา ประเภทของสถาบัน และผลการเรียน (GPA.) ที่แตกต่างกัน มีเจตคติทางเพศแตกต่างกัน อีกทั้งยังพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น และความสัมพันธ์

ระหว่างปริมาณการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตในแต่ละประเภทมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับเจตคติทางเพศ โดยพบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายเจตคติทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว ผลการเรียน ประเภทของสถาบันการศึกษา และสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน โดยสามารถนำมาสร้างเป็นการทำนาย คือ $y^{\wedge} = 1.425 + 0.536$ (สัมพันธภาพในครอบครัว) + 0.160 (ผลการเรียน) - 0.137 (ประเภทของสถาบันการศึกษา) - 0.148 (สัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อน) ซึ่งสามารถร่วมกันทำนายสมการได้ร้อยละ 34.5 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.588 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Robert Peters (2007: บทคัดย่อ) แห่งมหาวิทยาลัย Brigham Young University ทำการศึกษาพบว่าร้อยละ 21 ของนักศึกษาชายชมสื่อลามกทุกวันหรือเกือบทุกวัน ส่วนร้อยละ 27 ชมสื่ออนาจาร 1-2 วันต่อสัปดาห์

Dolf Zillmann (2009: บทคัดย่อ) พบผลการศึกษากลุ่มวัยรุ่นที่มีการบริโภคสื่ออนาจารอย่างต่อเนื่องว่ามักจะนำไปสู่พฤติกรรมการหลอกลวงคู่รักของตน และความทุกข์ทนจากการใช้อุปกรณ์ที่แปลกและพิสดารในการให้ความสุขทางเพศกับตนเองมากขึ้น

Michael Leahy (2009 : บทคัดย่อ) ได้เปิดเผยผลการสำรวจประชากร 29,000 คน ในกลุ่มมหาวิทยาลัยทางภาคเหนือของอเมริกา พบว่า 1) ร้อยละ 51 ของนักศึกษาชายและร้อยละ 32 ของนักศึกษาหญิงเปิดรับสื่ออนาจารครั้งแรกเมื่ออายุก่อนวัยรุ่น (คือ 12 ขวบหรือเด็กกว่านั้น) 2) ร้อยละ 51 ของนักศึกษาชายและร้อยละ 16 ของนักศึกษาหญิงใช้เวลาประมาณวันละ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพื่อเปิดรับสื่ออนาจารออนไลน์แต่มีร้อยละ 11 ของนักศึกษาชายและเพียงร้อยละ 1 ของนักศึกษาหญิงใช้เวลาสัปดาห์ละ 5-20 ชั่วโมง สำหรับการเปิดรับเว็บไซต์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

Zhaoju et al. (2011: บทคัดย่อ) ได้ใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มเพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมบนอินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในวิทยาลัยแพทย์ของจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจผลกระทบของสื่ออนาจารต่อพฤติกรรมทางเพศและสภาวะทางจิตของนักศึกษาในวิทยาลัยแพทย์ รวมทั้งเพื่อตรวจสอบความถี่ของการเปิดรับเว็บไซต์อนาจารของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว โดยใช้เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มและแบบสอบถามซึ่งใช้สำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวน 1,236 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) ผลการสำรวจพบว่า อัตราการเปิดรับเว็บไซต์สื่ออนาจารระหว่างนักศึกษาชายและหญิง เป็นร้อยละ 27.38 และ 24.64 ตามลำดับ ในขณะที่เมื่อปีที่ผ่านมามี อัตราการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาชายสูงเป็น 2 เท่าของนักศึกษาหญิง อัตราการเปิดรับสื่ออนาจารของนักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะเริ่มตั้งแต่อายุยังน้อยกว่าในเพศหญิง ผลการสำรวจยังพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีอัตราการเปิดรับเว็บไซต์อนาจารและมีการแสดงออกถึงพฤติกรรม ทางเพศสูงกว่า คณะผู้วิจัยได้สรุปว่า สื่ออนาจารจากอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบทางลบต่อพฤติกรรม ทางเพศและ

จริยธรรมของนักศึกษา รวมทั้งมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตด้านการศึกษานักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากเอกสารงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าวัยรุ่นในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการนำเสนอเนื้อหาจากสื่อลามกต่างๆ ที่มีการพัฒนารูปแบบหลากหลายและดึงดูดความสนใจได้มากขึ้น และมักสอดแทรกอยู่ในรูปแบบความบันเทิง ทำให้มีการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและค่านิยมทางเพศ โดยเฉพาะจากต่างประเทศ อิทธิพลของสื่ออนาจารมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศตามที่ตนเองพบเห็นในสื่ออนาจารนั้นๆ ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ อันได้แก่ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครภในวัยเรียน การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์แบบอิสระเสรี เป็นต้น ดังนั้น การศึกษาผลของการเปิดรับสื่ออนาจารต่อรูปแบบพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัย และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาอันเกิดจากการเปิดรับสื่ออนาจาร จึงน่าจะเป็นอีกช่องทางสำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในสถาบันการศึกษาได้อย่างทัน่วงที และได้ผลดี และเนื่องจากปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาเรียน ลักษณะการอยู่อาศัย รายได้จากผู้ปกครอง และสถานภาพของบิดามารดา ก็เป็นตัวแปรซึ่งพบว่าส่งผลต่อการแสดงออกในพฤติกรรมทางเพศที่สมควรนำมาศึกษาควบคู่กับพฤติกรรม的开รับสื่ออนาจารของนักศึกษา

ภาคสรุป

สังคมไทยในยุคปัจจุบัน กล่าวได้ว่าเป็นยุคแห่งการสื่อสาร ซึ่งมีพัฒนาการมากกว่าแต่ก่อนมาก เราสามารถใช้เครื่องมือมากมายเพื่อช่วยให้การติดต่อสื่อสาร หรือนำเสนอสิ่งต่างๆ ให้กับผู้คนที่อยู่ไกลได้อย่างสะดวก ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยทั้งในด้านดี ด้านลบอย่างมาก ซึ่งคงจะต้องส่งผลไม่มากนักให้กับคนในสังคม

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้สื่อต่างๆ มีการพัฒนารูปแบบและเทคโนโลยีมากขึ้น อาทิเช่น หนังสือ นิตยสาร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ในรูปแบบ วีซีดี ดีวีดี และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ ซึ่งมีการพัฒนารูปแบบให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ทำให้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและค่านิยมต่างๆ เป็นผลทำให้วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่พร้อมจะรับสิ่งแปลกใหม่ มีความอยากรู้อยากลอง จนอาจรับเอาความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมผิดๆ จากสื่อเหล่านี้มากขึ้น การเสพติดสื่อลามกของวัยรุ่นเป็นดาบสองคม ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และทำให้สื่อสารด้วยความศรัทธาของอาจทำให้มีผลกระทบทางด้านสังคมมากมาย

โทรศัพท์ได้กลายเป็นเครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีพของคนในสังคมไทย และผู้คนทุกวัย เครื่องมือสื่อสารประเภทนี้ได้กลายเป็นอีกช่องทางหนึ่งของการปรากฏตัวของสื่อลามกอนาจาร การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ การส่งข้อความและรูปภาพ รวมทั้ง เซ็กส์

โพน เป็นนวัตกรรมใหม่ที่ทำให้คนในสังคมไทยเข้าถึงสื่อลามกอนาจารได้ง่ายมากขึ้น เป็นนวัตกรรมที่สร้างค่านิยมในเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้อง ทำให้อิทธิพลของสื่อมีผลกระทบต่อวัยรุ่นรับเอาสิ่งต่างๆ ที่สอดแทรกเข้ามาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

สื่อลามกอนาจาร ส่งผลให้วัฒนธรรมเรื่องการรักนวลสงวนตัว และการผิดประเวณี การผิดลูกผิดเมียผู้อื่นเป็นเรื่องที่ถูกมองข้าม เพราะปัจจุบันผู้ที่ทำการโชว์ภาพอนาจารหรือถ่ายคลิปวิดีโอไม่ใช่เพียงแต่ผู้ชายฝ่ายเดียว แต่ยังมีผู้หญิงเป็นจำนวนมากที่ทำการโชว์ภาพหรือถ่ายคลิปวิดีโอ ทั้งที่ทำด้วยความสมัครใจหรือความชอบส่วนตัว และประเภทที่ทำการโชว์หรือถ่ายคลิปวิดีโอเพื่อผลตอบแทน ทั้งที่เป็นการตอบแทนด้วยเงิน สิ่งของ หรือแม้แต่เพื่อแลกเปลี่ยนกับบัตรเติมเงิน สื่อลามกอนาจารประเภทนี้ก็จะมีย่างแพร่หลายทั่วไป จนกลายเป็นสิ่งหลอหลอมความคิดและประเพณีปฏิบัติแบบผิดๆ

"Sexting" คือข้อความหรือภาพที่มีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กวัยรุ่น อีกทั้งเรายังปฏิเสธไม่ได้ว่า เด็กๆ ทุกวันนี้ ส่วนหนึ่งเติบโตมากับ "ภาพโป๊ข้อความเชื่อเชิญทางเพศ ที่สร้างขึ้นด้วยตัวเอง" โดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของอุปกรณ์ไฮเทคในมือลูก เช่น โทรศัพท์มือถือติดกล้องดิจิทัลที่สามารถเชื่อมต่อเด็กเข้าสู่โลกออนไลน์ได้เพียงปลายนิ้ว หรือคอมพิวเตอร์ พร้อมกล้องดิจิทัลที่สามารถถ่ายภาพเปลือยแล้วส่งเข้าสู่โลกออนไลน์ไปโพสต์ตามเว็บไซต์เครือข่ายสังคมต่างๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาองค์ประกอบทั้งหมดดังกล่าว และพัฒนาขึ้นเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาสำหรับวิเคราะห์พฤติกรรมและผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปรต้น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ที่เสพติดสื่อลามกออนไลน์
ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่
เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ ที่อยู่อาศัย
รายได้ ที่พัก การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
อุปกรณ์ที่ใช้เข้าอินเทอร์เน็ต

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมกราดูสื่อลามกออนไลน์

- การดูสื่อลามกออนไลน์
- อุปกรณ์ที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์
- เว็บไซต์ดูสื่อลามกออนไลน์
- สถานที่ ที่ใช้ดูสื่อลามก
- ระยะเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์
- ความถี่ในการดูสื่อลามกออนไลน์

ผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์

- ขั้นที่ 1 - ทำให้หมกมุ่นครุ่นคิด /จิตใจถูกครอบงำ /อยากดู /อยากทำตาม
- ขั้นที่ 2 - ใช้เวลามากขึ้น /ใช้เงินไปกับสื่อลามกออนไลน์
- ขั้นที่ 3 - โกรธ โมโห หงุดหงิด เมื่อไม่ได้ดู
- ขั้นที่ 4 - ไม่ยอมรับว่าติด /หลีกเลี่ยงปัญหา
- ขั้นที่ 5 - โกรธ /ปิดบัง /ขัดแย้งกับคนรอบข้าง /แตกแยกจากสังคม
- ขั้นที่ 6 - สูญเสียการควบคุมตนเอง /ดูซ้ำมากยิ่งขึ้น /ยิ่งดูยิ่งมีความสุขจนไม่สามารถควบคุมตนเองได้
- ขั้นที่ 7 - สูญเสียงาน /สูญเสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง /สูญเสียชื่อเสียง
สูญเสียตัวตนในสังคม และอาจร้ายแรงถึงขั้นฆ่าตัวตาย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการเสฟสื่อออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสฟสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ และผลกระทบจากการเสฟสื่อลามกออนไลน์ ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

สถานที่ดำเนินการวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัยครั้งนี้คือ จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนวัยทำงานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์ในจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือคนวัยทำงานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 121 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพสมรส
- ระดับการศึกษา
- อาชีพ
- การมีอุปกรณ์เป็นของตนเอง
- ประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเสฟสื่อลามกออนไลน์ ได้แก่

- อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์

- เว็บไซต์ที่เข้าดูสื่อลามกออนไลน์เป็นประจำ
- สถานที่ดูสื่อลามกออนไลน์
- ระยะเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน
- ความถี่ในการดูสื่อลามกออนไลน์ใน 1 สัปดาห์
- จำนวนครั้งในการดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน
- ช่วงเวลาที่ดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน

ตอนที่ 3 ผลกระทบของการเสพสื่อลามกออนไลน์ ได้แก่

- ทำให้หมกมุ่นครุ่นคิด จิตใจถูกครอบงำ อยากดู อยากทำ
- ใช้เวลามากขึ้น ใช้เงินไปกับสื่อลามกออนไลน์
- โกรธ โมโห หงุดหงิด เมื่อไม่ได้ดู
- ไม่ยอมรับว่าติด หลีกหนีปัญหา
- โกหก ปิดบัง ซัดแย้งกับคนรอบข้าง แยกแยะจากสังคม
- สูญเสียการควบคุมตนเอง ดูซ้ำมากยิ่งขึ้น ยิ่งดูยิ่งมีความสุข จนไม่สามารถควบคุมตนเองได้
- สูญเสียงาน สูญเสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง เสียชื่อเสียง สูญเสียตัวตนในสังคม อาจร้ายแรงถึงขั้นฆ่าตัวตาย

การทดสอบเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำความรู้ที่ได้จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบสอบถาม แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อการแก้ไข
3. นำแบบสอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้รับการแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่า IOC ได้ค่า IOC = 1.00 ทุกข้อ
4. นำแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับคนวัยทำงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร α - Coefficient ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่า $\alpha = 0.876$

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นหลัก ในการเก็บข้อมูลที่ครอบคลุมและถูกต้องมากที่สุด รวมทั้ง ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากคณะกรรมการและ การสื่อสาร สาขาสื่อสารดิจิทัล มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในการทำคั่นคว่ำอิสระ
2. ผู้วิจัยทำการคั่นคว่ำ หาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ จากตำราหนังสือ หรือเว็บไซต์ เพื่อทำแบบสัมภาษณ์
3. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และนำไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่งแล้วจึงจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้สำหรับเก็บข้อมูลจริงต่อไป
4. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง ในการหาสถานที่ เอกสาร นัดหมายและการบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์พฤติกรรมการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ผลของการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

งบประมาณที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 2 งบประมาณในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะใช้งบประมาณ ตามรายละเอียดดังนี้

รายการ	รายจ่าย (บาท)
1. หมวดค่าใช้จ่าย	
- ค่าจัดพิมพ์ สำเนาเอกสาร	10,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายในการเดินทางเก็บข้อมูล	5,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	10,000 บาท
2. หมวดค่าจ้าง	
- ค่าพิมพ์ผลงานวิจัย	5,000 บาท
- ค่าจัดทำปกและเข้าเล่ม	8,000 บาท
รวม	38,000 บาท

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการเสฟสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเสฟสื่อลามกออนไลน์ และผลกระทบจากการเสฟสื่อลามกออนไลน์ ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 121 คน

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 121 คน จากนั้นได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน และแบ่งผลการวิจารณ์ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงาน ในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเสฟสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงาน ในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 3 ผลกระทบจากการเสฟสื่อลามกออนไลน์ ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ การมีอุปกรณ์ในการใช้สื่อออนไลน์เป็นของตนเอง และประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เพศ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	89	73.60
หญิง	32	26.40
รวม	121	100.00

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.60 เป็นเพศชาย และร้อยละ 26.40 เป็นเพศหญิง

2. อายุ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	5	4.10
21 – 30 ปี	44	36.40
31 – 40 ปี	46	38.00
41 – 50 ปี	20	16.50
51 – 60 ปี	6	5.00
61 ปี หรือมากกว่า	0	0.00
รวม	121	100.00

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.00 มีอายุ 31 - 40 ปี รองลงมาร้อยละ 36.40 มีอายุ 21 -30 ปี ร้อยละ 16.50 มีอายุ 41 – 50 ปี ร้อยละ 5.00 มีอายุ 51 – 60 ปี และร้อยละ 4.10 มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ตามลำดับ

3. สถานภาพสมรส

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	54	44.60
แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน	53	43.80
แต่งงานแล้วแยกกันอยู่	4	3.30
หม้าย	6	5.00
หย่าร้าง	4	3.30
รวม	121	100.00

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.60 เป็นโสด รองลงมาร้อยละ 43.80 แต่งานแล้วอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 5.00 เป็นหม้าย ร้อยละ 3.30 แต่งานแล้วแยกกันอยู่ และร้อยละ 3.30 หย่าร้าง ตามลำดับ

4. ระดับการศึกษา

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	1	0.80
ประถมศึกษา	2	1.70
มัธยมศึกษาตอนต้น	14	11.60
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	29	24.00
ปวส. หรือ อนุปริญญา	23	19.00
ปริญญาตรี	44	36.40
ปริญญาโท	7	5.80
ปริญญาเอก	1	0.80
รวม	121	100.00

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.40 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 24.00 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. ร้อยละ 19.00 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. หรือ อนุปริญญา ร้อยละ 11.60 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 5.80 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 1.70 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 0.80 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และร้อยละ 0.80 ไม่ได้รับการศึกษา ตามลำดับ

5. อาชีพ

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	9	7.40
รับจ้างรายวัน	40	3.10
รับจ้างรายเดือน	34	28.10
ค้าขาย	10	8.30
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	5.80
รับราชการ	2	1.70
พนักงานเอกชน	2	1.70
ฟรีแลนซ์	1	0.80
เจ้าของกิจการ	12	9.90
วิศวกร	1	0.80
พนักงานของรัฐ	3	2.50
รวม	121	100.00

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.10 ประกอบอาชีพรับจ้างรายเดือน รองลงมา ร้อยละ 9.90 เป็นเจ้าของกิจการ ร้อยละ 8.30 ประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 7.40 เป็นเกษตรกร ร้อยละ 5.80 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.10 ประกอบอาชีพรับจ้างรายวัน ร้อยละ 2.50 เป็นพนักงานของรัฐ ร้อยละ 1.70 รับราชการ ร้อยละ 1.70 เป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 0.80 ประกอบอาชีพฟรีแลนซ์ และร้อยละ 0.80 เป็นวิศวกร ตามลำดับ

6. การมีอุปกรณ์เป็นของตนเอง

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามการมีอุปกรณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นของตนเอง

อุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ	35	28.90
โน้ตบุค	45	37.00
โทรศัพท์มือถือ	116	95.00
แท็บเล็ต	17	14.00
ไอแพด	19	15.00

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 95.00 มีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง รองลงมา ร้อยละ 37.00 มีโน้ตบุคเป็นของตนเอง ร้อยละ 28.00 มีคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะเป็นของตนเอง ร้อยละ 15.00 มีไอแพดเป็นของตนเอง และร้อยละ 14.00 มีแท็บเล็ตเป็นของตนเอง ตามลำดับ

7. ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	2	1.70
1-5 ปี	15	12.40
6 – 10 ปี	54	44.60
11 – 15 ปี	34	28.10
16 ปี หรือมากกว่า	16	13.20
รวม	121	100.00

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.60 มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 6 – 10 ปี รองลงมา ร้อยละ 28.10 มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 11 – 15 ปี ร้อยละ 13.20 มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต 16 ปี หรือมากกว่า ร้อย

ละ 12.40 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 1 – 5 ปี และร้อยละ 1.70 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ต่ำกว่า 1 ปี ตามลำดับ

สรุปลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงาน ในจังหวัดเชียงใหม่

1. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.60 เป็นเพศชาย และร้อยละ 26.40 เป็นเพศหญิง

2. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.00 มีอายุ 31 - 40 ปี รองลงมาร้อยละ 36.40 มีอายุ 21 -30 ปี ร้อยละ 16.50 มีอายุ 41 – 50 ปี ร้อยละ 5.00 มีอายุ 51 – 60 ปี และร้อยละ 4.10 มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ตามลำดับ

3. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.60 เป็นโสด รองลงมาร้อยละ 43.80 แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 5.00 เป็นหม้าย ร้อยละ 3.30 แต่งงานแล้วแยกกันอยู่ และร้อยละ 3.30 หย่าร้าง ตามลำดับ

4. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.40 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 24.00 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. ร้อยละ 19.00 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. หรือ อนุปริญญา ร้อยละ 11.60 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 5.80 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 1.70 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 0.80 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และร้อยละ 0.80 ไม่ได้รับการศึกษาตามลำดับ

5. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.10 ประกอบอาชีพรับจ้างรายเดือน รองลงมา ร้อยละ 9.90 เป็นเจ้าของกิจการ ร้อยละ 8.30 ประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 7.40 เป็นเกษตรกร ร้อยละ 5.80 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.10 ประกอบอาชีพรับจ้างรายวัน ร้อยละ 2.50 เป็นพนักงานของรัฐ ร้อยละ 1.70 รับราชการ ร้อยละ 1.70 เป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 0.80 ประกอบอาชีพฟรีแลนซ์ และร้อยละ 0.80 เป็นวิศวกร ตามลำดับ

6. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.00 มีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง รองลงมา ร้อยละ 37.00 มีโน้ตบุคเป็นของตนเอง ร้อยละ 28.00 มีคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะเป็นของตนเอง ร้อยละ 15.00 มีไอแพดเป็นของตนเอง และร้อยละ 14.00 มีแท็บเล็ตเป็นของตนเอง ตามลำดับ

7. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.60 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 6 – 10 ปี รองลงมาร้อยละ 28.10 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 11 – 15 ปี ร้อยละ 13.20 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 16 ปี หรือมากกว่า ร้อยละ 12.40 มีประสบการณ์ในการ

ใช้สื่อออนไลน์ 1 – 5 ปี และร้อยละ 1.70 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ต่ำกว่า 1 ปี ตามลำดับ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ การใช้อุปกรณ์เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ สถานที่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์ ระยะเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน ความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์ต่อ 1 สัปดาห์ จำนวนครั้งในการเสพสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน และช่วงเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การใช้อุปกรณ์เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามการใช้อุปกรณ์เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์

การใช้อุปกรณ์เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์	จำนวน	ร้อยละ
คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ	20	16.00
โน้ตบุค	19	15.00
โทรศัพท์มือถือ	113	93.00
แท็บเล็ต	10	8.00
ไอแพด (Ipad)	4	3.00

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 93.00 ใช้โทรศัพท์มือถือในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ รองลงมาร้อยละ 16.00 ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 15.00 ใช้โน้ตบุคในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 8.00 ใช้แท็บเล็ตในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ และร้อยละ 3.00 ใช้ไอแพดในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

2. ช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์

ช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์	จำนวน	ร้อยละ
Line	71	58.00
xxxpostpic.org	1	0.00
Facebook.com	43	35.00
Pornhub.com	17	14.00
Javhd.com	4	3.00
Google.com	24	19.00
Xhamster.com	7	5.00
Redtube.com	3	2.00
Xvideo.com	2	1.00
Twitter.com	2	1.00
Youtube.com	9	7.00

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.00 ใช้แอปพลิเคชัน Line เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ รองลงมาร้อยละ 35.00 ใช้ Facebook.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 19.00 ใช้ Google.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 14.00 ใช้ Pornhub.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 7.00 ใช้ Youtube.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 5.00 ใช้ Xhamster.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 3.00 ใช้ Javhd.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 3.00 ใช้ Redtube.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 1.00 ใช้ Xvideo.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 1.00 ใช้ Twitter.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ และร้อยละ 0.00 ใช้ xxxpostpic.org เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

3. สถานที่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามสถานที่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์

สถานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์	จำนวน	ร้อยละ
บ้านของตน	117	96.00
บ้านของเพื่อน	16	13.00
บ้านของกิ๊ก	2	1.00
สถานที่ทำงาน	8	6.00

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 ใช้บ้านของตน เป็นสถานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์ รองลงมาร้อยละ 13.00 ใช้บ้านของเพื่อนเป็นสถานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 6.00 ใช้สถานที่ทำงานเป็นสถานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์ และร้อยละ 1.00 ใช้บ้านของกิ๊กเป็นสถานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

4. ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน

ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
30 นาที	72	59.50
1 ชั่วโมง	29	24.00
1 ชั่วโมง 30 นาที	12	9.90
2 ชั่วโมง	3	2.50
2 ชั่วโมง 30 นาที	5	4.10
รวม	121	100.00

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.50 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 30 นาที รองลงมาร้อยละ 24.00 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ วันละ 1 ชั่วโมง ร้อยละ 9.90 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ร้อยละ 4.10 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ชั่วโมง 30 นาที และร้อยละ 2.50 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ชั่วโมง ตามลำดับ

5. ความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ต่อ 1 สัปดาห์

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ต่อ 1 สัปดาห์

ความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ต่อ 1 สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	47	38.80
2 วัน	40	33.10
3 วัน	18	14.90
4 วัน	5	4.10
5 วัน	3	2.50
6 วัน	1	0.80
ดูทุกวัน	7	5.80
รวม	121	100.00

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.80 มีความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 1 วัน รองลงมาร้อยละ 33.10 มีความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 2 วัน ร้อยละ 14.90 มีความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 3 วัน ร้อยละ 4.10 มีความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 4 วัน ร้อยละ 5.80 มีความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 2.50 มีความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 5 วัน และร้อยละ 0.80 มีความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 6 วัน ตามลำดับ

6. จำนวนครั้งในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามจำนวนครั้งในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน

จำนวนครั้งในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	96	79.30
2 ครั้ง	16	13.20
3 ครั้ง	6	5.00
4 ครั้ง	3	2.50
รวม	121	100.00

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 79.30 เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 1 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 13.20 เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ครั้ง ร้อยละ 5.00 เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 3 ครั้ง และร้อยละ 2.50 เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 4 ครั้ง ตามลำดับ

7. ช่วงเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามช่วงเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน

ช่วงเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเช้า	1	0.80
ในระหว่างทำงาน	2	1.70
หลังเลิกงาน	26	21.50
ก่อนนอน	66	54.50
หลังตื่นนอน	4	3.30
เวลาไม่แน่นอน	22	18.20
รวม	121	100.00

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.50 เสพสื่อลามกออนไลน์ก่อนนอนในแต่ละวัน รองลงมาร้อยละ 21.50 เสพสื่อลามกออนไลน์หลังเลิกงานในแต่ละวัน ร้อยละ 18.20 คือ มีเวลาเสพสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวันไม่แน่นอน ร้อยละ 3.30 เสพสื่อลามกออนไลน์หลังตื่นนอน ในแต่ละวัน ร้อยละ 1.70 เสพสื่อลามกออนไลน์ในระหว่างทำงานในแต่ละวัน และร้อยละ 0.80 เสพสื่อลามกออนไลน์ในช่วงเช้าของแต่ละวัน ตามลำดับ

สรุปพฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

1. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 93.00 ใช้โทรศัพท์มือถือในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ รองลงมาร้อยละ 16.00 ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 15.00 ใช้โน้ตบุ๊กในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 8.00 ใช้แท็บเล็ตในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ และร้อยละ 3.00 ใช้ไอแพดในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

2. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.00 ใช้แอปพลิเคชัน Line เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ รองลงมาร้อยละ 35.00 ใช้ Facebook.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 19.00 ใช้ Google.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 14.00 ใช้ Pornhub.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 7.00 ใช้ Youtube.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 5.00 ใช้ Xhamster.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 3.00 ใช้ Javhd.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 3.00 ใช้ Redtube.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 1.00 ใช้ Xvideo.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 1.00 ใช้ Twitter.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ และ ร้อยละ 0.00 ใช้ xxxpostpic.org เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

3. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 ใช้บ้านของตน เป็นสถานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ รองลงมาร้อยละ 13.00 ใช้บ้านของเพื่อนเป็นสถานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 6.00 ใช้สถานที่ทำงานเป็นสถานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ และ ร้อยละ 1.00 ใช้บ้านของกิ๊กเป็นสถานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

4. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.50 ใช้ระยะเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 30 นาที รองลงมาร้อยละ 24.00 ใช้ระยะเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์ วันละ 1 ชั่วโมง ร้อยละ 9.90 ใช้ระยะเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ร้อยละ 4.10 ใช้ระยะเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ชั่วโมง 30 นาที และร้อยละ 2.50 ใช้ระยะเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ชั่วโมง ตามลำดับ

5. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.80 มีความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 1 วัน รองลงมาร้อยละ 33.10 ความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 2 วัน ร้อยละ 14.90 ความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 3 วัน ร้อยละ 4.10 ความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 4 วัน ร้อยละ 5.80 ความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 2.50 ความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 5 วัน และร้อยละ 0.80 ความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 6 วัน ตามลำดับ

6. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 79.30 เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 1 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 13.20 เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ครั้ง ร้อยละ 5.00 เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 3 ครั้ง และร้อยละ 2.50 เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 4 ครั้ง ตามลำดับ

7. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.50 เสพสื่อลามกออนไลน์ก่อนนอนในแต่ละวัน รองลงมาร้อยละ 21.50 เสพสื่อลามกออนไลน์หลังเลิกงานในแต่ละวัน ร้อยละ 18.20 คือ มีเวลาเสพสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวันไม่แน่นอน ร้อยละ 3.30 เสพสื่อลามกออนไลน์หลังตื่นนอน ในแต่ละ

วัน ร้อยละ 1.70 เสพสื่อลามกออนไลน์ในระหว่างทำงานในแต่ละวัน และร้อยละ 0.80 เสพสื่อลามกออนไลน์ในช่วงเช้าของแต่ละวัน ตามลำดับ

วิจารณ์ผลการวิจัย

1. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ ประเสริฐ เดชาพิมุขกุล (2553) ที่ทำวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของวัยรุ่นไทยต่อการเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อลามก” และพบว่าอุปกรณ์ที่วัยรุ่นใช้บริโภคสื่อลามกมากที่สุด คือ จากโทรศัพท์ร้อยละ 61.0

2. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ใช้แอปพลิเคชัน Line เป็นช่องทางในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งขัดแย้งกับ ปริมา อภิโชติกร (2551) ที่ทำวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษากลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่” และพบว่านักศึกษากลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีการเปิดรับรูปแบบภาพการร่วมรักหรือภาพการมีเพศสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ การ Chat และโซวภาพลามก ผ่านกล้อง (Cam frog) Website ลามกโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ในการค้นหาและเข้าถึงสื่อลามกเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง และอยากรู้อยากเห็น โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุด

3. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ใช้บ้านของตน เป็นสถานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ (2553) ที่ทำวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ตต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น” และพบว่าสถานที่ที่วัยรุ่นใช้เปิดรับสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ หอพักและห้องส่วนตัวในบ้านของตนเอง

4. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 30 นาที ซึ่งขัดแย้งกับ สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ (2553) ที่ทำวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ตต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น” และพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งเฉลี่ยครั้งละ 1 ชั่วโมง

5. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีความถี่ในการเสพสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 1 วัน ซึ่งสอดคล้องกับ Robert Peters (2007: บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเรื่อง The 2008 Presidential Election and Its Impact on Enforcement of Federal obscenity Laws. และพบว่านักศึกษาชายร้อยละ 21 ชมสื่อลามกทุกวันหรือเกือบทุกวัน ส่วนร้อยละ 27 ชมสื่ออนาจาร 1-2 วันต่อสัปดาห์

6. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เสพสื่อลามกออนไลน์วันละ 1 ครั้ง ซึ่งสอดคล้อง สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ (2553) ที่ทำวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ตและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น” และพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่เปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต มีความถี่เฉลี่ย 1-3

ครั้งต่อสัปดาห์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่คัดเลือกมาเฉพาะคนที่เสพติดน่องจึงมีค่าเฉลี่ยความถี่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของวัยรุ่นส่วนใหญ่

7. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เสพติดสื่อลามกออนไลน์ก่อนนอนในแต่ละวัน ซึ่งสอดคล้องกับ อับสร เสถียรทิพย์ และคณะ (2560) ที่ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาความรุนแรงทางโซเชียลมีเดียและการรับรู้ของวัยรุ่น” และพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่จะชอบเล่นตอนก่อนนอน บางคนเล่นนานมากจนถึงเที่ยงคืนโดยไม่กังวลเรื่องการเรียน

ตอนที่ 3 ผลของการเสพติดสื่อลามกออนไลน์

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับผลของการเสพติดสื่อลามกออนไลน์

ที่	ผลของการเสพติดสื่อลามกออนไลน์	\bar{X}	S.D	ระดับ
1	สื่อลามกออนไลน์เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อลามกในหนังสือ	4.29	0.95	มีผลมาก
2	สื่อลามกออนไลน์เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อลามกในวิดีโอวีซีดี หรือ ดีวีดี	4.29	0.89	มีผลมาก
3	สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา	3.44	1.01	มีผลปานกลาง
4	สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ เป็นเรื่องธรรมดา	2.57	0.88	มีผลปานกลาง
5	สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการบันทึกภาพการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองไว้เป็นสิทธิส่วนบุคคล และไม่เสียหาย	2.37	1.02	มีผลน้อย
6	สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าของเพศตรงข้ามลดลง	2.80	1.07	มีผลปานกลาง
7	สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกหมกมุ่นครุ่นคิดแต่เรื่องเพศ	2.69	1.02	มีผลปานกลาง
8	สื่อลามกออนไลน์ทำให้จิตใจถูกรบกวนด้วยเรื่องเพศ	2.55	1.01	มีผลปานกลาง
9	สื่อลามกออนไลน์ทำให้อยากดูแต่เรื่องเพศ	2.49	0.94	มีผลน้อย
10	สื่อลามกออนไลน์ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์	2.95	0.97	มีผลปานกลาง

11	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ต้องยอมเสียเงินเพื่อแลกกับการได้ดูสื่อลามกออนไลน์	2.23	0.90	มีผลน้อย
12	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ต้องเสียเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์ แทนที่จะไปทำงาน หรือทำภารกิจต่าง ๆ ตลอดจนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	2.88	1.12	มีผลปานกลาง
13	ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกหงุดหงิด โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร	2.10	0.80	มีผลน้อย
14	ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกโมโหง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร	1.96	0.79	มีผลน้อย
15	ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกโกรธง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร	1.89	0.81	มีผลน้อย
16	ทำให้ต้องยอมรับว่าติดสื่อลามกออนไลน์	2.07	0.96	มีผลน้อย
17	ทำให้ต้องปฏิเสธว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์	2.60	1.22	มีผลปานกลาง
18	ทำให้ต้องปิดบังคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์	2.24	0.97	มีผลน้อย
19	ทำให้ต้องโกหกคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์	2.25	1.00	มีผลน้อย
20	ทำให้ต้องขัดแย้งกับคนรอบข้างเพราะติดสื่อลามกออนไลน์	1.96	0.98	มีผลน้อย
21	ทำให้ต้องแยกตัวจากคนรอบข้างเพราะติดสื่อลามกออนไลน์	1.79	0.76	มีผลน้อย
22	ทำให้ต้องดูสื่อลามกออนไลน์เพราะควบคุมตัวเองไม่ได้	1.86	0.88	มีผลน้อย
23	ทำให้ต้องดูสื่อลามกออนไลน์ซ้ำมากยิ่งขึ้น	1.92	0.83	มีผลน้อย
24	เมื่อดูสื่อลามกออนไลน์ จะมีความสุข และมีความสุขมากยิ่งขึ้น หากได้ดูมากขึ้น ๆ	2.67	0.99	มีผลปานกลาง
25	ทำให้เสียงานเพราะดูสื่อลามกออนไลน์	1.98	0.88	มีผลน้อย
26	ทำให้เสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้างเพราะดูสื่อลามกออนไลน์	1.82	0.80	มีผลน้อย
27	ทำให้เสียหน้า อับอาย เมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์	1.88	0.84	มีผลน้อย

28	ทำให้เสียชื่อเสียงเมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์	1.87	0.85	มีผลน้อย
29	ทำให้เสียความเป็นตัวตนของตนเองเมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์	1.91	0.88	มีผลน้อย
30	ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง เมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์	1.74	0.75	มีผลน้อย
31	ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง โดยการฆ่าตัวตายเมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์	1.60	0.79	มีผลน้อย

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าการเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับมาก ดังนี้
 - สื่อลามกออนไลน์เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อลามกในหนังสือ วิดีโอ วีซีดี หรือ ดีวีดี
2. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
 - 2.1 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา
 - 2.2 สื่อลามกออนไลน์ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์
 - 2.3 สื่อลามกออนไลน์ทำให้ต้องเสียเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์ แทนที่จะไปทำงานหรือทำภารกิจต่าง ๆ ตลอดจนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน
 - 2.4 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าของเพศตรงข้ามลดลง
 - 2.5 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกหมกมุ่นครุ่นคิดแต่เรื่องเพศ
 - 2.6 เมื่อดูสื่อลามกออนไลน์ จะมีความสุข และมีความสุขมากยิ่งขึ้น หากได้ดูมากขึ้น ๆ
 - 2.7 ทำให้ต้องปฏิเสธว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์
 - 2.8 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ เป็นเรื่องธรรมดา
 - 2.9 สื่อลามกออนไลน์ทำให้จิตใจถูกครอบงำด้วยเรื่องเพศ
 - 2.10 สื่อลามกออนไลน์ทำให้อยากดูแต่เรื่องเพศ
3. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับน้อย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
 - 3.1 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการบันทึกภาพการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองไว้เป็นสิทธิส่วนบุคคล และไม่เสียหาย
 - 3.2 ทำให้ต้องโกหกคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์

- 3.3 ทำให้ต้องปิดบังคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์
- 3.4 สื่อลามกออนไลน์ทำให้ต้องยอมเสียเงินเพื่อแลกกับการได้ดูสื่อลามกออนไลน์
- 3.5 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกหงุดหงิด โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- 3.6 ทำให้ต้องยอมรับว่าติดสื่อลามกออนไลน์
- 3.7 ทำให้เสียงานเพราะดูสื่อลามกออนไลน์
- 3.8 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกโง่ง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเคยขัดแย้งกับ คนรอบข้างเพราะติดสื่อลามกออนไลน์
- 3.9 ทำให้ต้องดูสื่อลามกออนไลน์ซ้ำมากยิ่งขึ้น
- 3.10 ทำให้เสียความเป็นตัวตนของตนเองเมื่อมีใครรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์
- 3.11 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกโกรธง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- 3.12 ทำให้เสียหน้า อับอาย เมื่อมีใครรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์
- 3.13 ทำให้เสียชื่อเสียงเมื่อมีใครรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์
- 3.14 ทำให้ต้องดูสื่อลามกออนไลน์เพราะควบคุมตัวเองไม่ได้
- 3.15 ทำให้เสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้างเพราะดูสื่อลามกออนไลน์
- 3.16 ทำให้ต้องแยกตัวจากคนรอบข้างเพราะติดสื่อลามกออนไลน์
- 3.17 ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง เมื่อมีใครรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์
- 3.18 ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง โดยการฆ่าตัวตายเมื่อมีใครรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์

สรุปผลของการเสพสื่อลามกออนไลน์

1. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับมาก ดังนี้
 - สื่อลามกออนไลน์เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อลามกในหนังสือ วิดีโอ วีซีดี หรือ ดีวีดี
2. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
 - 2.1 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา
 - 2.2 สื่อลามกออนไลน์ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์
 - 2.3 สื่อลามกออนไลน์ทำให้ต้องเสียเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์ แทนที่จะไปทำงาน หรือทำภารกิจต่าง ๆ ตลอดจนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน
 - 2.4 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าของเพศตรงข้ามลดลง
 - 2.5 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกหมกมุ่นครุ่นคิดแต่เรื่องเพศ
 - 2.6 เมื่อดูสื่อลามกออนไลน์ จะมีความสุข และมีความสุขมากยิ่งขึ้น หากได้ดูมากขึ้น ๆ

- 2.7 ทำให้ต้องปฏิเสธว่าไม่ได้ติดสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 2.8 สื่อบทสนทนาออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ เป็นเรื่องธรรมดา
 - 2.9 สื่อบทสนทนาออนไลน์ทำให้จิตใจถูกครอบงำด้วยเรื่องเพศ
 - 2.10 สื่อบทสนทนาออนไลน์ทำให้อยากดูแต่เรื่องเพศ
3. การเสพสื่อบทสนทนาออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับน้อย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
- 3.1 สื่อบทสนทนาออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการบันทึกภาพการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองไว้เป็นสิทธิส่วนบุคคล และไม่เสียหาย
 - 3.2 ทำให้ต้องโกหกคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.3 ทำให้ต้องปิดบังคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.4 สื่อบทสนทนาออนไลน์ทำให้ต้องยอมเสียเงินเพื่อแลกกับการได้ดูสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.5 ถ้าไม่ได้ดูสื่อบทสนทนาออนไลน์จะรู้สึกหงุดหงิด โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
 - 3.6 ทำให้ต้องยอมรับว่าติดสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.7 ทำให้เสียงานเพราะดูสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.8 ถ้าไม่ได้ดูสื่อบทสนทนาออนไลน์จะรู้สึกโมโหง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเคยขัดแย้งกับ คนรอบข้างเพราะติดสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.9 ทำให้ต้องดูสื่อบทสนทนาออนไลน์ซ้ำมากยิ่งขึ้น
 - 3.10 ทำให้เสียความเป็นตัวตนของตนเองเมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.11 ถ้าไม่ได้ดูสื่อบทสนทนาออนไลน์จะรู้สึกโกรธง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
 - 3.12 ทำให้เสียหน้า อับอาย เมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.13 ทำให้เสียชื่อเสียงเมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.14 ทำให้ต้องดูสื่อบทสนทนาออนไลน์เพราะควบคุมตัวเองไม่ได้
 - 3.15 ทำให้เสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้างเพราะดูสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.16 ทำให้ต้องแยกตัวจากคนรอบข้างเพราะติดสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.17 ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง เมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อบทสนทนาออนไลน์
 - 3.18 ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง โดยการฆ่าตัวตายเมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อบทสนทนาออนไลน์

วิจารณ์ผลการวิจัย

1. การเสพสื่อบทสนทนาออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ในระดับมาก คือ เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อบทสนทนาในหนังสือ วิดีโอ วีซีดี หรือ ดีวีดี ซึ่งสอดคล้องกับ ชายไทย รักษาชาติ (2548) ที่ทำวิจัยเรื่อง “การค้าหญิงกับมิติเรื่องเพศวิถีและสื่อบทสนทนาในอินเทอร์เน็ต” และพบว่า สื่อบทสนทนาหรือ

เนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ตซึ่งปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกในรูปแบบต่างๆ อันได้แก่ เว็บไซต์ลามกที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางเพศที่มีเว็บบอร์ดให้คนทั่วไปเขียน ซึ่งภายในปรากฏเนื้อหาของเรื่องเล่าทางเพศ (Sex Story) แกลลอรี่หรือห้องแสดงภาพโป๊เปลือย (X Gallery) กระทั่งหาแฟน หาคู่ นอนตลอดจนการเสนอขายบริการทางเพศ และการขายสินค้าอุปกรณ์ที่ใช้ตอบสนองอรรถรสทางเพศ

2. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับปานกลาง ดังนี้

2.1 ทำให้รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งสอดคล้องกับ ปริมา อภิโชติกร (2551: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา กลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่” และพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการรับรู้ว่าเป็นของ นักศึกษามีการใช้ชีวิตร่วมกันก่อนแต่งงาน และนักศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของเพื่อนคิดว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา

2.2 ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร เสรีदानนท์ (2554) ทำวิจัย เรื่อง “ผลของการเปิดรับสื่ออนาจารต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การประยุกต์เทคนิค การตอบสนองเชิงสุ่ม และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจาร” และพบว่า นักศึกษา ชายมีวัตถุประสงค์ ๓ อันดับแรกคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อผ่อนคลายความเครียด และเพื่อสนองความ ออยากรู้ อยากเห็น

2.3 ทำให้ต้องเสียเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์ แทนที่จะไปทำงาน หรือทำภารกิจต่าง ๆ ตลอดจนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยดุยส์เวิร์ก เอสเซน (2555) ทำ วิจัยส่วนหนึ่งของสมองที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความจำ ซึ่งเป็นส่วนที่ใช้ระหว่างการทำงาน และพบว่าผู้ที่ เสพติดสื่อลามกออนไลน์ทั้งหลายอาจเสี่ยงต่อการสูญเสียความทรงจำในระยะสั้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ อย่างใหญ่หลวงต่อการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน

2.4 ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าของเพศตรงข้ามลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ สุระ ศรีศศิ (2550: บทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่อง “แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งเป็นการศึกษาถึง แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง” และพบว่าในการบริโภคสื่อทางเพศของเพศชาย และเพศหญิงนั้น ยังเป็นจุดที่สะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในการบริโภคระหว่างผู้รับสารเพศชาย และ เพศหญิง

2.5 ทำให้รู้สึกหมกมุ่นครุ่นคิดแต่เรื่องเพศ ซึ่งขัดแย้งกับ ศิริพร เสรีदानนท์ (2554: บทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่อง “ผลของการเปิดรับสื่ออนาจารต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับ สื่ออนาจาร” และพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเปิดรับสื่ออนาจารในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา โดยมีค่าประมาณสัดส่วนของพฤติกรรมปฏิเสธการรับสื่ออนาจารเมื่อเพื่อนชักชวนและพฤติกรรม เที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศเป็นประจำอยู่ในระดับสูงสุดเท่าๆ กัน (ร้อยละ 88) รองลงไปคือ

พฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศกับพฤติกรรมเคยซื้อบริการทางเพศ ซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนพฤติกรรมเท่าๆกัน (ร้อยละ 77)

2.6 เมื่อดูสื่อลามกออนไลน์ จะมีความสุข และมีความสุขมากยิ่งขึ้น หากได้ดูมากขึ้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Dolf Zillmann (2009: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “Influence of unrestrained Access to Erotica on Adolescents and Young Adults’ Dispositions toward Sexuality.” และพบว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีการบริโภคสื่ออนาจารอย่างต่อเนื่องว่ามักจะนำไปสู่พฤติกรรมการหลอกหลวงคู่รักของตน และความทุกข์ทนจากการใช้อุปกรณ์ที่แปลกและพิสดารในการให้ความสุขทางเพศกับตนเองมากขึ้น

2.7 ทำให้ต้องปฏิเสธว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ พรทิพย์ พัฒนา นุสรณ์ (2543: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต” และพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่เห็นว่าการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศเป็นเรื่องส่วนตัวและต้องแอบผู้ปกครอง เพราะเป็นเรื่องลับเฉพาะ

2.8 ทำให้รู้สึกว่าการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ เป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งสอดคล้องกับ ปริมา อภิโชติกร (2551: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของสื่อลามกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา กลุ่มอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงใหม่” และพบว่า ส่วนใหญ่มีคูรักรในวัยเรียน มีกิ๊กหรือคูรักรมากกว่า 1 คน อยู่ในระดับมากที่สุดโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต

2.9 ทำให้จิตใจถูกครอบงำด้วยเรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ Zhaoju et al. (2011: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “Randomized response technique in survey on relationship between internet culture and college students’ sexual behavior.” และพบว่าสื่ออนาจารจากอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบทางลบต่อพฤติกรรมทางเพศและจริยธรรมของนักศึกษา รวมทั้งมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตด้านการศึกษานักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.10 ทำให้อยากดูแต่เรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ วีรพงษ์ พวงเล็ก (2557: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น และพบว่าวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่พร้อมจะรับสิ่งแปลกใหม่ มีความอยากรู้อยากลอง จนอาจรับเอาความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมผิดๆ จากสื่อลามก

3. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับน้อย ดังนี้

3.1 ทำให้รู้สึกว่าการบันทึกภาพการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองไว้เป็นสิทธิส่วนบุคคล และไม่เสียหาย ซึ่งสอดคล้องกับ สรรคสันต์ สุทธิทัศนกุล (2551: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “ทัศนคติต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารที่มีผลต่อวัยรุ่นไทย” และพบว่าระดับภาพโป๊เปลือยของตนเองที่วัยรุ่นชายสามารถถ่ายได้ คือภาพในระดับที่ 1 (Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) และระดับที่ 3 (Partially clad) ระดับภาพโป๊เปลือยของตนเองที่วัยรุ่นหญิงสามารถถ่ายได้ คือ ภาพในระดับที่ 1

(Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) และระดับที่ 3 (Partially-clad) พรรคนะของวัยรุ่นกับเหตุผลในการที่จะถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองในระดับที่ 4 (Nude) มีเหตุผลดังนี้คือ วัยรุ่นถ่ายเก็บไว้ดูเอง วัยรุ่นถ่ายไว้ให้แฟน วัยรุ่นมีทัศนคติว่าการถ่ายภาพโป๊เปลือยในระดับที่ 4 (Nude) เป็นเรื่องที่ทันสมัย คนยุคใหม่ถ่ายได้

3.2 ทำให้ต้องโกหกคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า โดยปกติวัฒนธรรมของคนไทยไม่เปิดเผยเรื่องเพศ จึงทำให้ต้องโกหกปกป้องตนเองไม่ให้ใครรู้ เพื่อไม่ให้ดูแ่และโดนคนรอบข้างตำหนิ

3.3 ทำให้ต้องปิดบังคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต” และพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่เห็นว่าการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศเป็นเรื่องส่วนตัวและต้องแอบผู้ปกครอง เพราะเป็นเรื่องลับเฉพาะ และอินเทอร์เน็ตสามารถที่จะระบายอารมณ์ทางเพศให้แก่วัยรุ่นได้

3.4 ทำให้ต้องยอมเสียเงินเพื่อแลกกับการได้ดูสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งขัดแย้งกับ สุระ ศรีศศิ (2550: บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัย เรื่อง แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชายและผู้หญิง และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร เริ่มเสพสื่อลามกอนาจาร ครั้งแรกตอนมัธยมศึกษาตอนปลาย เสพสื่อลามกอนาจารประเภทแรกคือ หนังสือและนิตยสาร เริ่มต้นเสพสื่อลามกอนาจาร เพราะเพื่อนชวน สื่อลามกอนาจารที่กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เสพมากที่สุด คือ วีซีดี ส่วนใหญ่ได้สื่อลามกอนาจาร โดยการคัดลอกหรือยืมจากผู้อื่น

3.5 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกหงุดหงิด โดยไม่มีเหตุอันสมควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาการหงุดหงิด อารมณ์เสีย เมื่อไม่ได้ดูสื่อลามก อาจเกิดขึ้นในช่วงขณะนั้นเผชิญสถานการณ์ที่ตึงเครียดและนอกจากนั้นอาจเกิดสภาวะของร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนก็อาจส่งผลต่ออารมณ์ในช่วงนั้นได้

3.6 ทำให้ต้องยอมรับว่าติดสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ นรบดี นิตรกุล (2548: บทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่อง “การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร เริ่มต้นเสพสื่อลามกอนาจารเพราะเพื่อนชวน เพราะต้องการความยอมรับในกลุ่มเพื่อน

3.7 ทำให้เสียงานเพราะดูสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร เสรีदानนท์ (2554: บทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่อง “ผลของการเปิดรับสื่ออนาจารต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัย: การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจาร” และพบว่าผู้ที่ชื่นชอบจนเข้าขั้นติดเว็บโป๊บางราย จึงมีอาการไม่หลับไม่นอน สิ้นหน็ดหลงลืมความรับผิดชอบในงาน และอาจถึงขั้นเพิกเฉยต่อความสัมพันธ์กับบุคคลรอบตัวไป

3.8 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกไม่หงายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเคยขัดแย้งกับคนรอบข้างเพราะติดสื่อลามกออนไลน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีความต้องการทางเพศสูง แม้จะเป็นที่รู้กันว่าสื่อลามกเป็นส่วนหนึ่งของวงจรชีวิตวัยหนุ่มของผู้ชายส่วนใหญ่ แต่บางคนก็ไม่ได้หยุดอยู่แค่นั้น แต่ยังมีใครที่จะดูภาพโป๊ (ไม่ว่าจะภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว) เพื่อสนองความต้องการในแต่ละวันตลอดเวลา

3.9 ทำให้ต้องดูสื่อลามกออนไลน์เข้ามายิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Robert Peters (2007: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “The 2008 Presidential Election and Its Impact on Enforcement of Federal obscenity Laws.” และพบว่า ร้อยละ 21 ของนักศึกษาชายชมสื่อลามกทุกวันหรือเกือบทุกวัน ส่วนร้อยละ 27 ชมสื่ออนาจาร 1-2 วันต่อสัปดาห์

3.10 ทำให้เสียความเป็นตัวตนของตนเองเมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคนบางกลุ่มมักอ้างว่า การดูสื่อลามกนั้น เป็นเรื่องที่ไม่น่าสนับสนุน และมีการต่อต้านอย่างจริงจัง เนื่องจากพวกเขาให้เหตุผลว่า สื่อลามกเหล่านี้เป็นสิ่งเสียดสี รวมไปถึงเป็นต้นเหตุปัญหาหลายอย่างที่เกิดขึ้นตามมาภายหลัง ซึ่งทำให้คนที่ดูสื่อลามกเกิดการปิดบังไม่ให้คนอื่นรู้ กลัวการเสียความเป็นตัวตนและกลัวความอับอายของตนเอง

3.11 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกโกรธง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งสอดคล้องกับ Zhaoju et al. (2011: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “Randomized response technique in survey on relationship between internet culture and college students’ sexual behavior.” และพบว่าสื่ออนาจารจากอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบทางลบต่อพฤติกรรมทางเพศและจริยธรรมของนักศึกษา รวมทั้งมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตด้านการศึกษานักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.12 ทำให้เสียหน้า อับอาย เมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในมุมมองของคนโดยทั่วไปสื่อลามกจะขัดต่อศีลธรรมและการเข้าใจในการดูสื่อลามกนำไปสู่การลอกเลียนแบบในทางที่ไม่ถูกต้อง จึงทำให้เมื่อรู้ว่าเราดูสื่อลามกจึงไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม

3.13 ทำให้เสียชื่อเสียงเมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งขัดแย้งกับ เทวัญ มังคละชาติกุล (2548: บทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่อง “ผลต่อบุคคลที่สามของสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตและการสนับสนุนการเซ็นเซอร์” และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะรับรู้หรือตัดสินสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตว่าจะมีผลกระทบต่อบุคคลที่สามมากกว่าที่จะมีผลกระทบต่อตนเอง

3.14 ทำให้ต้องดูสื่อลามกออนไลน์เพราะควบคุมตัวเองไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เทวัญ มังคละชาติกุล (2548: บทคัดย่อ) ทำวิจัย เรื่อง “ผลต่อบุคคลที่สามของสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตและการสนับสนุนการเซ็นเซอร์” และพบว่าเจตคติเชิงลบต่อสื่อลามกอนาจาร โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย ได้สร้างความกังวลว่าเด็กและเยาวชนจะตกเป็นเหยื่อ เนื่องจากขาดวุฒิภาวะและมักจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์

3.15 ทำให้เสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้างเพราะดูสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งขัดแย้งกับ วีรพงษ์ พวงเล็ก (2557: บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัย เรื่อง “ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น” และพบว่าสัมพันธ์ภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต

3.16 ทำให้ต้องแยกตัวจากคนรอบข้างเพราะติดสื่อลามกออนไลน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสื่อลามกเป็นสิ่งเสพติดได้ง่าย เกิดความพึงพอใจในการเสพ เมื่อเสพสื่อลามกจะต้องแยกตัวเองออกมา ทำให้ปรับตัวเข้าสังคมได้ยาก เพราะไม่ต้องการให้คนรอบข้างรับรู้ และสังคมไทยยังไม่ยอมรับในเรื่องเพศ

3.17 ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง เมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสังคมไทยไม่ยอมรับในเรื่องการเสพสื่อลามก เพราะการเสพสื่อทำให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น การละเมิดทางเพศ การข่มขืน จนไปถึงการฆาตกรรม เมื่อสังคมรอบข้างรับรู้ถึงการเสพสื่อลามกทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งทำให้คิดอยากจะหนีจากคนรอบข้าง

3.18 ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง โดยการฆ่าตัวตายเมื่อมีคนรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์ ซึ่งขัดแย้งกับ พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543: บทคัดย่อ) ที่ทำวิจัยเรื่อง “การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต” และพบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่เห็นว่าการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศเป็นเรื่องส่วนตัวและต้องแอบผู้ปกครอง เพราะเป็นเรื่องลับเฉพาะและอินเทอร์เน็ตสามารถที่จะระบายอารมณ์ทางเพศให้แก่วัยรุ่นได้

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ปัญหาการวิจัย

ผลกระทบของสื่อลามกออนไลน์ที่มีต่อผู้คนในสังคมนั้น มีอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการหมกมุ่นจนเสียงาน การคุกคามทางเพศ การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ การเลียนแบบ ปัญหาการข่มขืน การหมกมุ่นกับสื่อลามกจนเสียสุขภาพ การขาดสมรรถภาพทางเพศ การทะเลาะกับคู่ครอง การเข้าใจผิดในเรื่องรสนิยมทางเพศที่ผิดๆ เหล่านี้ส่วนหนึ่งล้วนแต่มีสาเหตุมาจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ ปัญหานี้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แสดงให้เห็นถึงสาเหตุ ปัจจัยที่มีผลต่อการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น จากพฤติกรรมดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่
2. ผลกระทบจากการเสพสื่อลามกออนไลน์ ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 121 คน คือ คนวัยทำงานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการค้นคว้าแนวทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ การมีอุปกรณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ เป็นของตนเอง และประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ 1) อุปกรณ์ที่ใช้ในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ 2) เว็บไซต์ที่เข้าดูสื่อลามกออนไลน์เป็นประจำ 3) สถานที่

ดูสื่อลามกออนไลน์ 4) ระยะเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน 5) ความถี่ในการดูสื่อลามกออนไลน์ใน 1 สัปดาห์ 6) จำนวนครั้งในการดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน และ 7) ช่วงเวลาที่ดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน

ตอนที่ 3 ผลของการเสพสื่อลามกออนไลน์ ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ 1) ทำให้หมกมุ่นครุ่นคิด จิตใจถูกครอบงำ อดอยากดู อดอยากทำ 2) ใช้เวลามากขึ้น ใช้เงินไปกับสื่อลามกออนไลน์ 3) โกรธ โมโห หงุดหงิด เมื่อไม่ได้ดู 4) ไม่ยอมรับว่าติด หลีกหนีปัญหา 5) โทกทง ปิดบัง ซัดแย้งกับคนรอบข้าง แยกแยะจากสังคม 6) สูญเสียการควบคุมตนเอง ดูซ้ำมากยิ่งขึ้น ยิ่งดูยิ่งมีความสุข จนไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และ 7) สูญเสียงาน สูญเสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง เสียชื่อเสียง สูญเสียตัวตนในสังคม อาจร้ายแรงถึงขั้นฆ่าตัวตาย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการเสพสื่อออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงาน ในจังหวัดเชียงใหม่

1. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.60 เป็นเพศชาย และร้อยละ 26.40 เป็นเพศหญิง

2. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.00 มีอายุ 31 - 40 ปี รองลงมาร้อยละ 36.40 มีอายุ 21 -30 ปี ร้อยละ 16.50 มีอายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 5.00 มีอายุ 51 - 60 ปี และร้อยละ 4.10 มีอายุ ต่ำกว่า 21 ปี ตามลำดับ

3. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.60 เป็นโสด รองลงมาร้อยละ 43.80 แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 5.00 เป็นหม้าย ร้อยละ 3.30 แต่งงานแล้วแยกกันอยู่ และร้อยละ 3.30 หย่าร้าง ตามลำดับ

4. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.40 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 24.00 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. ร้อยละ 19.00 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. หรือ อนุปริญญา ร้อยละ 11.60 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 5.80 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 1.70 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 0.80 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และร้อยละ 0.80 ไม่ได้รับการศึกษาตามลำดับ

5. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.10 ประกอบอาชีพรับจ้างรายเดือน รองลงมา ร้อยละ 9.90 เป็นเจ้าของกิจการ ร้อยละ 8.30 ประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 7.40 เป็นเกษตรกร ร้อยละ 5.80 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.10 ประกอบอาชีพรับจ้างรายวัน ร้อยละ 2.50 เป็นพนักงานของรัฐ ร้อยละ 1.70 รับราชการ ร้อยละ 1.70 เป็นพนักงานเอกชน ร้อยละ 0.80 ประกอบอาชีพฟรีแลนซ์ และร้อยละ 0.80 เป็นวิศวกร ตามลำดับ

6. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.00 มีโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง รองลงมา ร้อยละ 37.00 มีโน้ตบุ๊คเป็นของตนเอง ร้อยละ 28.00 มีคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะเป็นของตนเอง ร้อยละ 15.00 มีไอแพดเป็นของตนเอง และร้อยละ 14.00 มีแท็บเล็ตเป็นของตนเอง ตามลำดับ

7. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.60 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 6 – 10 ปี รองลงมา ร้อยละ 28.10 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 11 – 15 ปี ร้อยละ 13.20 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 16 ปี หรือมากกว่า ร้อยละ 12.40 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ 1 – 5 ปี และร้อยละ 1.70 มีประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์ต่ำกว่า 1 ปี ตามลำดับ

2. พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

1. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 93.00 ใช้โทรศัพท์มือถือในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ รองลงมา ร้อยละ 16.00 ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 15.00 ใช้โน้ตบุ๊คในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 8.00 ใช้แท็บเล็ตในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ และร้อยละ 3.00 ใช้ไอแพดในการเข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

2. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.00 ใช้แอปพลิเคชัน Line เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ รองลงมา ร้อยละ 35.00 ใช้ Facebook.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 19.00 ใช้ Google.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 14.00 ใช้ Pornhub.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 7.00 ใช้ Youtube.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 5.00 ใช้ Xhamster.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 3.00 ใช้ Javhd.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 3.00 ใช้ Redtube.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 1.00 ใช้ Xvideo.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ 1.00 ใช้ Twitter.com เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ และร้อยละ 0.00 ใช้ xxxpostpic.org เป็นช่องทางที่เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

3. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 ใช้บ้านของตน เป็นสถานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ รองลงมา ร้อยละ 13.00 ใช้บ้านของเพื่อนเป็นสถานที่เสพสื่อลามกออนไลน์ ร้อยละ

6.00 ใช้สถานที่ทำงานเป็นสถานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์ และ ร้อยละ 1.00 ใช้บ้านของกิ๊กเป็นสถานที่เสฟสื่อลามกออนไลน์ ตามลำดับ

4. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.50 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 30 นาที รองลงมาร้อยละ 24.00 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ วันละ 1 ชั่วโมง ร้อยละ 9.90 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ร้อยละ 4.10 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ชั่วโมง 30 นาที และร้อยละ 2.50 ใช้ระยะเวลาในการเสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ชั่วโมง ตามลำดับ

5. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.80 มีความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 1 วัน รองลงมาร้อยละ 33.10 ความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 2 วัน ร้อยละ 14.90 ความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 3 วัน ร้อยละ 4.10 ความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 4 วัน ร้อยละ 5.80 ความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์ทุกวันในสัปดาห์ ร้อยละ 2.50 ความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 5 วัน และร้อยละ 0.80 ความถี่ในการเสฟสื่อลามกออนไลน์สัปดาห์ละ 6 วัน ตามลำดับ

6. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 79.30 เสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 1 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 13.20 เสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 2 ครั้ง ร้อยละ 5.00 เสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 3 ครั้ง และร้อยละ 2.50 เสฟสื่อลามกออนไลน์วันละ 4 ครั้ง ตามลำดับ

7. คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.50 เสฟสื่อลามกออนไลน์ก่อนนอนในแต่ละวัน รองลงมาร้อยละ 21.50 เสฟสื่อลามกออนไลน์หลังเลิกงานในแต่ละวัน ร้อยละ 18.20 คือ มีเวลาเสฟสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวันไม่แน่นอน ร้อยละ 3.30 เสฟสื่อลามกออนไลน์หลังตื่นนอน ในแต่ละวัน ร้อยละ 1.70 เสฟสื่อลามกออนไลน์ในระหว่างทำงานในแต่ละวัน และร้อยละ 0.80 เสฟสื่อลามกออนไลน์ในช่วงเช้าของแต่ละวัน ตามลำดับ

3. ผลของการเสฟสื่อลามกออนไลน์

1. การเสฟสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับมาก ดังนี้
 - สื่อลามกออนไลน์เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อลามกในหนังสือ วิดีโอ วีซีดี หรือ ดีวีดี
2. การเสฟสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับปานกลาง เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้
 - 2.1 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา
 - 2.2 สื่อลามกออนไลน์ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์
 - 2.3 สื่อลามกออนไลน์ทำให้ต้องเสียเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์ แทนที่จะไปทำงาน หรือทำภารกิจต่าง ๆ ตลอดจนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

- 2.4 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าของเพศตรงข้ามลดลง
 - 2.5 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกหมกมุ่นครุ่นคิดแต่เรื่องเพศ
 - 2.6 เมื่อดูสื่อลามกออนไลน์ จะมีความสุข และมีความสุขมากยิ่งขึ้น หากได้ดูมากขึ้น ๆ
 - 2.7 ทำให้ต้องปฏิเสธว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์
 - 2.8 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ เป็นเรื่องธรรมดา
 - 2.9 สื่อลามกออนไลน์ทำให้จิตใจถูกครอบงำด้วยเรื่องเพศ
 - 2.10 สื่อลามกออนไลน์ทำให้อยากดูแต่เรื่องเพศ
3. การเสพสื่อลามกออนไลน์มีผลต่อคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับน้อย เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้
- 3.1 สื่อลามกออนไลน์ทำให้รู้สึกว่าการบันทึกภาพการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองไว้เป็นสิทธิส่วนบุคคล และไม่เสียหาย
 - 3.2 ทำให้ต้องโกหกคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์
 - 3.3 ทำให้ต้องปิดบังคนรอบข้างว่าไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์
 - 3.4 สื่อลามกออนไลน์ทำให้ต้องยอมเสียเงินเพื่อแลกกับการได้ดูสื่อลามกออนไลน์
 - 3.5 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกหงุดหงิด โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
 - 3.6 ทำให้ต้องยอมรับว่าติดสื่อลามกออนไลน์
 - 3.7 ทำให้เสียงานเพราะดูสื่อลามกออนไลน์
 - 3.8 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกไม่พอใจขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเคยขัดแย้งกับคนรอบข้างเพราะติดสื่อลามกออนไลน์
 - 3.9 ทำให้ต้องดูสื่อลามกออนไลน์ซ้ำมากยิ่งขึ้น
 - 3.10 ทำให้เสียความเป็นตัวตนของตนเองเมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์
 - 3.11 ถ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์จะรู้สึกโกรธง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
 - 3.12 ทำให้เสียหน้า อับอาย เมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์
 - 3.13 ทำให้เสียชื่อเสียงเมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์
 - 3.14 ทำให้ต้องดูสื่อลามกออนไลน์เพราะควบคุมตัวเองไม่ได้
 - 3.15 ทำให้เสียความสัมพันธ์กับคนรอบข้างเพราะดูสื่อลามกออนไลน์
 - 3.16 ทำให้ต้องแยกตัวจากคนรอบข้างเพราะติดสื่อลามกออนไลน์
 - 3.17 ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง เมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์
 - 3.18 ทำให้คิดอยากหนีไปจากคนรอบข้าง โดยการฆ่าตัวตายเมื่อมีคนอื่นรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์

ออนไลน์

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการวิจัย ผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามี คนวัยทำงานเสพติดสื่อลามกออนไลน์เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน การเสพติดสื่อลามกมีผลกระทบต่อตัวผู้เสพติดเอง และผู้ที่ไม่เสพติด ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งคนโสด และคนที่มีความสัมพันธ์แล้ว เพราะเข้าถึงสื่อลามกได้ง่าย ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่น่าห่วงเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเสพติดสื่อลามกโดยขาดการควบคุมดูแล และให้ความรู้ที่ถูกต้องอาจมีผลกระทบถึงการคิดอยากหนีไปจากครอบครัว หรือการฆ่าตัวตายเมื่อมีใครรู้ว่าดูสื่อลามกออนไลน์ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ พฤติกรรมการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ และผลกระทบของการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์

จากผลการวิจัยด้านลักษณะประชากรศาสตร์ พบว่าคนวัยทำงาน ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยทำงาน และมีความต้องการเสพติดสื่อลามกออนไลน์มากกว่าวัยอื่นๆ ดังนั้น

1. คนวัยทำงานสามารถนำผลวิจัยที่ได้ไปศึกษาถึงผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเสพติดสื่อลามกออนไลน์กับตนเอง
2. ผู้ประกอบการสามารถนำผลวิจัยไปสังเกตเพื่อป้องกันพฤติกรรมการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ของลูกจ้างได้
3. ผู้ประกอบการหรือบุคคลรอบข้าง ควรมีการแนะนำหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมและพอดี มีการจัดสรรเวลา และให้ข้อมูลด้านผลกระทบต่อกลุ่มของคนวัยทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะด้านพฤติกรรมการเสพติดสื่อลามกออนไลน์

จากผลการวิจัยด้านผลกระทบจากการเสพติดสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่พบว่าคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ใช้โทรศัพท์มือถือในการเสพติดสื่อลามก ใช้เวลาในการเสพติดสื่อลามกวันละ 30 นาที และใช้บ้านของตนเองเป็นสถานที่เสพติดสื่อลามก เพราะการใช้โทรศัพท์มือถือในการเสพติดสื่อลามกซึ่งทำให้ใช้งานง่าย สะดวกและรวดเร็ว ดังนั้น

1. คนวัยทำงานควรให้ความสำคัญกับกิจวัตรประจำวันหลักของตนเองและหน้าที่ในการทำงาน ควรแบ่งเวลาในการเสพติดสื่อลามกให้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อลดผลกระทบที่จะตามมา

2. ผู้ประกอบการควรมีการแนะนำ ตักเตือนให้กับกลุ่มตัวอย่างใช้โทรศัพท์มือถือให้เป็นประโยชน์มากกว่าโทษแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาทำความเข้าใจให้ถี่ถ้วนที่สุด

3. กลุ่มผู้ประกอบการอาจจะระดมความคิด หาทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเล่นโซเชียลมีเดียออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่

3. ข้อเสนอแนะด้านผลของการเสพลีลาออนไลน์

จากผลการวิจัยด้านผลของการเสพลีลาออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า คนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีการเสพลีลาออนไลน์ที่เข้าถึงง่ายกว่าเสพลีลาในหนังสือ วีดีโอ วีซีดี หรือ ดีวีดี สามารถเข้าดูได้ทุกที่ทุกเวลา ดังนั้น

1. คนวัยทำงานควรตื่นตัวถึงผลกระทบจากการเสพลีลาออนไลน์โดยหลีกเลี่ยงในการดูหากิจกรรมอย่างอื่นทำให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ ใช้โทรศัพท์มือถือให้เหมาะสมและพอดีในแต่ละวันเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคมเพิ่มขึ้น

2. คนวัยทำงานควรตระหนักและเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาผลดีและผลกระทบในการเสพลีลาออนไลน์ เพื่อได้คิดไตร่ตรองถึงผลกระทบที่ได้รับในอนาคต

3. ผู้ประกอบการควรหาแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการทำงานเพื่อลดปัญหาการเสพลีลาออนไลน์ของคนวัยทำงานในสถานที่ทำงานให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. ผู้ประกอบการควรตระหนักถึงข้อเท็จจริงของการเสพลีลาออนไลน์ ให้เป็นเรื่องสำคัญมากในปัจจุบัน และอนาคต เพื่อจะเลี่ยงผลกระทบร้ายแรงที่ตามมา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. แบบสอบถาม

1. ควรเพิ่มในหัวข้อที่ต้องการศึกษาในงานวิจัยครั้งต่อไป เช่น การรู้เท่าทันและการแก้ปัญหาในการเสพลีลาออนไลน์ของคนวัยทำงาน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจในงานวิจัย

2. ควรฝึกทำแบบสอบถามให้แม่นยำ ก่อนเก็บข้อมูลจริง เพื่อลดความกดดัน ความตึงเครียด และความตื่นเต้น ในการเข้าหากกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

3. ควรมีการวางแผนด้านเวลาและการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และความไว้วางใจจากกลุ่มตัวอย่าง

4. ควรมีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้มีความหลากหลายและความถูกต้องของเนื้อหา เช่น ผู้ประกอบการ นักจิตวิทยาหรือผู้เชี่ยวชาญด้านเสพลีลา

2. การเก็บข้อมูล

1. ควรศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณเพิ่มขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและใช้กลุ่มตัวอย่างที่กว้างขวางขึ้น
2. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่นอกเหนือคนวัยทำงานดูบ้าง เช่น ช่วงวัยเกษียณ เพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่และทำให้งานวิจัยนั้นมีความน่าสนใจมากขึ้น
3. ควรศึกษาเทคนิคในการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างให้ดีขึ้น เพื่อที่จะได้ข้อมูลจากแบบสำรวจที่แม่นยำและถูกต้อง

3. ข้อเสนอแนะด้านตัวแปร

1. ควรเปรียบเทียบการเสพติดระหว่างเพศชายและเพศหญิง เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างชายและหญิง
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและการดูแลควบคุมในที่ทำงานเพื่อป้องกันการเสพติดของพนักงาน
3. ควรเปรียบเทียบการเสพติดของคนที่มียัยแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างในการเสพติดของคนระหว่างวัย

4. ข้อเสนอแนะด้านหัวข้อที่ควรวิจัย

1. ควรศึกษาคำนิยมดิจิทัลกับพฤติกรรมการเสพติดออนไลน์ของคนวัยทำงาน
2. ควรศึกษาและเปรียบเทียบการใช้สื่อดิจิทัลในการเสพติดออนไลน์และสื่ออื่นถึงความถี่การใช้ระหว่างสื่อเก่าและสื่อใหม่
3. ควรศึกษาช่องทางในการเสพติดออนไลน์ เพื่อให้ทราบว่าเสพติดมากน้อยเพียงใดในแต่ละวัน
4. ควรศึกษาการเสพติดของกลุ่มวัยทำงานที่มีเจตคติต่อสังคมยุคดิจิทัล

บรรณานุกรม

- Dolf Zillmann. 2009. Influence of unrestrained Access to Erotica on Adolescents and Young Adults' Dispositions toward Sexuality. **Science Direct, 25 Nov.**
- JW.ORG. 2556. สื่อลามก ไร้พิษภัย-หรือมีอันตราย? [Online]. Available <http://jw.org/th/wp20130801> (31 ตุลาคม 2561).
- op-cadet.blogspot.com. 2553. ปัญหาจากโลกไซเบอร์. [Online]. Available <http://op-cadet.blogspot.com/2010/08/blog-post> (31 ตุลาคม 2561).
- Robert Peters. 2007. The 2008 Presidential Election and Its Impact on Enforcement of Federal obscenity Laws. **Morality in Media, 9 Sept. 2009.**
- Vladimir Nabokov. 1995. **Vladimir Nabokov and the Poetics of Liberalism.** Northwestern University Press.
- Zhaoju, D., Guizhi, Z. & Peng, L. 2011. Randomized response technique in survey on relationship between internet culture and college students' sexual behavior. **School of Public Health, Binzhou Medical College, Yantai 264003, China.**
- กรรณิการ์ รอดมา. 2556. ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์. คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร.
- กาญจนา แก้วเทพ. 2541. สื่อสารมวลชน: ทฤษฎี และแนวทางการศึกษา. คณะนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิติมา สุรสอนธิ. 2548. ความรู้ทางการสื่อสาร. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จกกลณี โตสกุลวงศ์. 2542. การวิเคราะห์วาทกรรมการให้ความหมายสื่อสิ่งพิมพ์ลามกของ 9 สถาบันในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จินตนา ต้นสุวรรณนนท์ และคณะ. 2553. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสม และศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมการบริโภคสื่อด้วยปัญญาของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.
- จิรดา มหาเจริญ. 2547. การศึกษาพฤติกรรมและผลกระทบของการเปิดรับสื่อเกมออนไลน์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เทวีญ มังคละชาติกุล. 2548. ผลต่อบุคคลที่สามของสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตและการสนับสนุนการเซ็นเซอร์. วิทยานิพนธ์. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธนวรรณ แจ่มสุวรรณ. 2543. สื่อกับการกระทำความผิดทางเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางคลองเปรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- นรบดี นิตรกุล. 2548. การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. สังคมวิทยา มหาวิทยาลัย คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. ทศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ:โอเดียนส์โตร์, 60.
- ประเสริฐ เดชาพิมุขกุล. 2553. ทศนคติของวัยรุ่นไทยต่อการเรียนรู้เรื่องเพศจากสื่อลามก. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ปริมา อภิโชติกร. 2551. อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากกลุ่มอาชีพศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระปริญญาโท มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์. 2543. การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยดุสเซิลดอร์ฟ เอสเซน. 2555. ส่วนหนึ่งของสมอ้งที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความจำ ซึ่งเป็นส่วนที่ใช้ระหว่างการทำงาน. [Online]. Available <https://www.posttoday.com/world/194419>.
- รติวดี สิริมุนินทร์. 2543. ผลจากการใช้ภาพผู้แสดงแบบที่มีความโป๊เปลือยต่างระดับกันในงานโฆษณาต่ออารมณ์และเจตคติที่มีต่องานโฆษณาของผู้บริโภค. วิทยานิพนธ์. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิราธร ภูมรินทร์. 2551. ปัจจัยที่มีผลต่อการปราบปรามสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ตศึกษาเฉพาะกรณี : สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานตำรวจแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. 2553. ทฤษฎีการบ่มเพาะปลูกฝังความจริง. [Online]. Available http://www.infocommmju.com/icarticle/images/stories/icarticles/ajwittaya/Cultivation_Theory.pdf (25 กันยายน 2561).
- . 2557ก. พลั้งและผลกระทบของการสื่อสารดิจิทัล. [Online]. Available <http://www.infocommmju.com/icarticle/images/stories/icarticles/ajwittaya/digital/impact-newMedia2.pdf> (5 ธันวาคม 2551).
- . 2557ข. การเสพติดภาพโป๊และเซ็กซี่ในอินเทอร์เน็ต. [Online]. Available <http://www.infocommmju.com/icarticle/images/stories/icarticles/ajwittaya/digital/interne t-sex.pdf> (31 ตุลาคม 2561).
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. 2556. การสื่อสารดิจิทัล. [Online]. Available <http://www.infocommmju.com/icarticle/images/stories/icarticles/ajwittaya/digital/Digital-Communication.pdf> (5 พฤศจิกายน 2561).
- วีรพงษ์ พวงเล็ก. 2557. ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศิริชัย ศิริภายะ และกาญจนา แก้วเทพ. 2531. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริพร เสรีตานนท์. 2554. ผลของการเปิดรับสื่ออนาจารต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่ม และแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหาการเปิดรับสื่ออนาจาร. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม.
- ศุภชัย ฝ้าระวังกัยเทคโนโลยี มูลนิธิกระจกเงา. 2551. ประมวลภัยเทคโนโลยีปี 2551 และแนวโน้มสถานการณ์ภัยเทคโนโลยีปี 2552.
- สมควร กวียะ. 2539. การสื่อสารมวลชน : บทบาทหน้าที่ เสรีภาพ และความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์. 2553. การเปิดรับสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ตต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น. วารสารสมาคมนักวิจัย. ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สรรรค์วี คชาชีวะ และพัฒนาดี ชูโต. 2529. อิทธิพลของเยาวชนต่อสื่อมวลชนไทย. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรรรค์สันต์ สุทธิศัทศกุล. 2551. ทรรศนะต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารที่มีผลต่อวัยรุ่นไทย. วิทยานิพนธ์. วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุระ ศรีศติ. 2550. แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชายและผู้หญิง. วิทยานิพนธ์. วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อมรวิรัช นาคทรพรพ. 2546. การเสพสื่อลามกของเด็ก. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อัปสร เสถียรทิพย์ และคณะ. 2560. การศึกษาความรุนแรงทางไซเบอร์ที่มีเดียและการรับรู้ของวัยรุ่น. สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (สสย).
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. 2550. สื่อสารมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรมและสังคม. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอื้อมพร คชการ และคณะ. 2547. การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้สื่ออย่างถูกต้องของคนไทย. รายงานการวิจัย. ทุนวิจัยกองทุนรัชดาภิเษก คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ผลกระทบจากการเสฟสื่อลามกออนไลน์ของคนวัยทำงานในจังหวัดเชียงใหม่
คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอนด้วยกัน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงาน ในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเสฟสื่อลามกออนไลน์

ตอนที่ 3 ผลของการเสฟสื่อลามกออนไลน์

แบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ขอความกรุณาท่านได้ตอบทุกข้อคำถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นภาพรวม ไม่มีผลกระทบ ต่อท่านแต่ประการใด

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นายณัฐวรรษ บุญมาสีบ

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนวัยทำงาน ในจังหวัดเชียงใหม่

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 21 ปี 21-30 ปี
 31-40 ปี 41-50 ปี
 51-60 ปี 60 ปี หรือมากกว่า
3. สถานภาพสมรส โสด แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกัน
 แต่งงานแล้วแยกกันอยู่ หม้าย
 หย่าร้าง อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. ระดับการศึกษา ไม่ได้รับการศึกษา ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ
 ปวช. ปวส. หรือ อนุปริญญา ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. อาชีพ เกษตรกร รับจ้างรายวัน
 รับจ้างรายเดือน ค้าขาย
 พนักงานรัฐวิสาหกิจ รับราชการ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
6. การมีอุปกรณ์เป็นของตนเอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ โน้ตบุค
 โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต
 ไอแพด (Ipad) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
7. ประสบการณ์ในการใช้สื่อออนไลน์
 ต่ำกว่า 1 ปี 1-5 ปี
 6-10 ปี 11-15 ปี
 16 ปี หรือมากกว่า

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเสพสื่อลามกออนไลน์

1. ท่านใช้อุปกรณ์เข้าถึงสื่อลามกออนไลน์อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ	☐ โน้ตบุค
☐ โทรศัพท์มือถือ	☐ แท็บเล็ต
☐ ไอแพด (Ipad)	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ช่องทางที่ท่านเข้าสู่สื่อลามกออนไลน์เป็นประจำมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....

3. ท่านดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวัน ณ ที่ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

☐ บ้านของตน	☐ บ้านของเพื่อน
☐ บ้านของกิ๊ก	☐ สถานที่ทำงาน
☐ ร้านอาหาร	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านใช้ระยะเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวันนานเพียงใด

☐ 30 นาที	☐ 1 ชั่วโมง
☐ 1 ชั่วโมง 30 นาที	☐ 2 ชั่วโมง
☐ 2 ชั่วโมง 30 นาที	☐ 3 ชั่วโมง
☐ 3 ชั่วโมง 30 นาที	☐ 4 ชั่วโมง หรือมากกว่า

5. ความถี่ในการดูสื่อลามกออนไลน์ของท่านมีอย่างน้อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์

☐ 1 วันใน 1 สัปดาห์	☐ 2 วันใน 1 สัปดาห์
☐ 3 วันใน 1 สัปดาห์	☐ 4 วันใน 1 สัปดาห์
☐ 5 วันใน 1 สัปดาห์	☐ 6 วันใน 1 สัปดาห์
☐ ดูทุกวันในสัปดาห์	

6. จำนวนครั้งในการดูสื่อลามกออนไลน์ของท่านมีอย่างน้อยเพียงใดในแต่ละวัน

☐ วันละ 1 ครั้ง	☐ วันละ 2 ครั้ง
☐ วันละ 3 ครั้ง	☐ วันละ 4 ครั้ง
☐ วันละ 5 ครั้ง	☐ วันละ 6 ครั้ง หรือมากกว่า

7. ช่วงเวลาที่ดูสื่อลามกออนไลน์ในแต่ละวันโดยประมาณ

☐ ช่วงเช้าก่อนไปทำงาน	☐ ในระหว่างทำงาน
☐ หลังเลิกงาน	☐ ก่อนนอน
☐ หลังตื่นนอน	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ผลของการเสพสื่อลามกออนไลน์

ที่	สื่อลามกออนไลน์	คำตอบ				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	สื่อลามกออนไลน์เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อลามกในหนังสือ					
2	สื่อลามกออนไลน์เข้าถึงได้ง่ายกว่าสื่อลามกในวิดีโอ วีซีดี หรือ ดีวีดี					
3	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา					
4	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ เป็นเรื่องธรรมดา					
5	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการบันทึกภาพการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองไว้เป็นสิทธิส่วนบุคคล และไม่เสียหาย					
6	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าของเพศตรงข้ามลดลง					
7	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหมกมุ่นครุ่นคิดแต่เรื่องเพศ					
8	สื่อลามกออนไลน์ทำให้จิตใจของข้าพเจ้าถูกรอบงำด้วยเรื่องเพศ					
9	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าอยากดูแต่เรื่องเพศ					
10	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าอยากมีเพศสัมพันธ์					

11	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าต้องยอมเสียเงินเพื่อแลกกับการได้ดูสื่อลามกออนไลน์					
12	สื่อลามกออนไลน์ทำให้ข้าพเจ้าต้องเสียเวลาในการดูสื่อลามกออนไลน์แทนที่จะไปทำงาน หรือทำภารกิจต่าง ๆ ตลอดจนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน					
13	ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์ ข้าพเจ้าจะรู้สึกหงุดหงิด โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร					
14	ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์ ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่โหยงายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร					
15	ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้ดูสื่อลามกออนไลน์ ข้าพเจ้าจะรู้สึกโกรธง่ายขึ้น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร					
16	ท่านยอมรับว่าท่านติดสื่อลามกออนไลน์					
17	ท่านเคยปฏิเสธว่าท่านไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์					
18	ท่านเคยปิดบังคนรอบข้างว่าท่านไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์					
19	ท่านเคยโกหกคนรอบข้างว่าท่านไม่ได้ติดสื่อลามกออนไลน์					
20	ท่านเคยขัดแย้งกับคนรอบข้างเพราะท่านติดสื่อลามกออนไลน์					
21	ท่านเคยแยกตัวจากคนรอบข้างเพราะท่านติดสื่อลามกออนไลน์					

22	ท่านต้องดูสื่อลามกออนไลน์เพราะ ควบคุมตัวเองไม่ได้					
23	ท่านต้องดูสื่อลามกออนไลน์ซ้ำมาก ยิ่งขึ้น					
24	เมื่อท่านดูสื่อลามกออนไลน์ ท่านจะมี ความสุข และมีความสุขมากยิ่งขึ้น หากได้ดูมากขึ้น ๆ					
25	ท่านเคยเสียงานเพราะดูสื่อลามก ออนไลน์					
26	ท่านเคยเสียความสัมพันธ์กับคนรอบ ข้างเพราะดูสื่อลามกออนไลน์					
27	ท่านเคยเสียหน้า อับอาย เมื่อมีคนรู้ว่า ท่านดูสื่อลามกออนไลน์					
28	ท่านเคยเสียชื่อเสียงเมื่อมีคนรู้ว่าท่านดู สื่อลามกออนไลน์					
29	ท่านเคยเสียความเป็นตัวตนของตนเอง เมื่อมีคนรู้ว่าท่านดูสื่อลามกออนไลน์					
30	ท่านเคยคิดอยากหนีไปจากคนรอบ ข้าง เมื่อ มีคนรู้ว่าท่านดูสื่อลามกออนไลน์					
31	ท่านเคยคิดอยากหนีไปจากคนรอบ ข้าง โดยการฆ่าตัวตายเมื่อมีคนรู้ว่า ท่านดูสื่อลามกออนไลน์					

ภาคผนวก ข
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายณัฐวรราช บุญมาสีบ
เกิดเมื่อ	1 สิงหาคม 2533
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2552 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุตรดิตถ์ พ.ศ.2556 วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ.2559 - ปัจจุบัน กำลังศึกษา ปริญญาโท สาขาการสื่อสารดิจิทัล มหาวิทยาลัยแม่โจ้

